

44 J. J. Forman

Kjøbenhavn d. 14. August

1807

[Faint, mostly illegible handwritten text]

Dann Logis forsat til Carlufs-
Colms Holms Bibliothek den 21^{de}
April 1817 af
Jacob Christian Forman

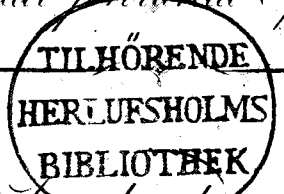

Engelsk Grammatica

J. C. Brunne

Professor

Andet forbedrede Udgav

Kjøbenhavn. 1808

trykt paa Fridr. Brunnens Forlag

hos E. M. Cohn

[Small handwritten text]

Bogstaverne.

A, æ; **B**, bi; **C**, fi; **D**, di; **E**, i; **F**, ef;
G, gfi; **H**, ætsch; **I**, ei; **J**, dsjæ; **K**, kæ;
L, el; **M**, em; **N**, en; **O**, o; **P**, pi; **Q**, fju;
R, er; **S**, es; **T**, ti; **U**, ju; **V**, vi; **W**, dub-
belju; **X**, eks; **Y**, hvei; **Z**, zed.

Substantiver skrives nu ikke med store Bog-
staver.

Dog undtages herfra Egne-Navne; saa-
velsom Benaævnelser af det højeste Væsen, Titler,
samt Ordene J, jeg, og O! oh!

U d t a l e n.

Undtagelserne ere saa mange, at Anførel-
sen af alle vilde snarere tiene til at forvirre end
veilede Begynderne. Jeg skal altsaa indskrænke
mig til det Væsentligste. Det øvrige kan ogsaa
lettere findes i Ordbøger, hvor Ordene anføres i
alphabetisk Orden.

(Vocalerne ere: a, e, i, o, u, y.)

NB. I Begyndelsen af Ordene foran Vocas-
ler, er y en Consonant, som: yet, endnu.

A udtales efter Hovedreglen som æ. Fame, Rygte. Dette æ lyder undertiden langt; nemlig naar der paa a følger en Consonant i Ord, som endes paa det stumme e, som: Face, Ansigt (Fæhs).

Derimod læses det kort i Ord, som endes paa en Consonant, som: bad, flet, (bød).

A høres som et kort danskt a i adskillige Ord, som: bar, Skranke; far, langt borte; father, Fader; half, hålv; large, stor; marsh, Mo-
rads; malt, Mast; quality, Egenskab; quan-
tity, Mængde; sharp, skarp; star, Stjerne; swaddle, Svøb; swan, Svane; wan, bleeg; wand, Waand; wander, vandre; want, Mangel; wanton, kaad; what, hvad; was, var; watch; Uhr ic.

A foran ld, lk, ll, lt, og kort foran l med en anden Consonant i samme eller næste Stavelse, samt imellem w eller u og r, lyder som et langt danskt a: bald, skaldet; walk, spasere; tall, høj; salt, Salt; quarrel, Trætte; war, Krig (bahld, hvahr).

NB. shall skal udtales schæll, og Pall-Mall, en Spadseregang i London, pæll-mæll.

Ligeledes udtales all, som et kort æl i de Adverbia, som dannes af Adjectiva paa al, som: really virkelig, af real.

Altsaa har a en fiirdobbelt Lyd, som:

et langt æ, face (fæhs).

et kort æ, at (æt).

et langt a, tall (tahn).

et kort a, father (fædher).

Til Exempel kunde anføres disse fire danske Ord: Sæde; Ud; Sat; Sand.

Aa som æh, naar Tonen falder paa Stavelsen, men ellers som et kort æ: Baal (bæhl); Canaan. Kænen.

Ae som i: aether, Luft, (ÿther); Cæsar, Sihser. Men i aera, Tids-Regning ic., som eh, (Ehræ). Dette skrives ogsaa era.

Ai enten som eh, eller e: claim, Fordring (Klæhm); bargain, Kiøb, (bærgen).

Hvor ai hører til forskellige Stavelser, læses hver Vocal for sig, som laic, Bægmand, (Læif).

Au og aw som ah; caule, Karsag; law, faae.

NB. Aunt, Fæster, Møster; taunt, Stikpille og flere af samme Slags udtales ant, tant, &c. draught, Drif ic.; laugh, lee, udtages: Draft, Læf.

Awe, Uerstygt, læses: Ah.

Ay som eh: day, Dag, (dæh).

E høres ikke i Enden af Ordet, som: time, Tiid, (Teim).

NB. Undtagen i Enden af I:insse og grædffe Ord, hvor det lyder som i, som: epitome, Udtog; simile, Signelse, (Epitomi). Dette stumme e gjør næsten altid den foregaaende Vo-

caſ lang i Udtalen, ſom: name, Navn; here, her, (Næhm, hihr).

Dog ere nogle korte, ſom: give, give; live, leve; come; komme; ſome, nogle; done, gjort ic.

E ſom e, i Monofyllab., der endes paa en Conſonant; ſamt i Gleeſtavelſes=Drd foran dobbelte Conſonanter, ſom: ſtep, Trin; ſervant, Slange.

Ligeledes i Drd ſom endes paa e, naar kun adſkillige Conſonanter ſtaa imellem, ſom: thence, derfra.

E ſom ih, i Gensſtavelſes=Drd, ſom: me, mig, (mih).

NB. Artiklen the, den og det, udtales meget kort, ſom dhe.

E udtales ſom i, hvor det udgjør en Stavelse for ſig ſelv, ſom: evil, Onde, (Soil).

End videre ſom i, i Drd, der have Tonen paa den første Stavelse; ſamt andre, der endes med et ſtumt e, ſom: legal, lovtig; ſincere, oprigtig, (ligel, ſinſtr).

NB. Where, hvor, og there, der, udtales: hvehr og dher.

Foran m og n udtales e ofte ſom i: embark, indſtibe ſig; England, Engeland.

Der ere imidlertid mange Undtagelſer, ſom: emblem, Sindbillede; Emperor, Keiſer; envy, Misundelſe ic.

E i Enden af Drd paa le og re, ſættes i

Udtalen foran l og r, men ſaa kort, at det neppe høres, ſom: able, duelig; acre, Ager, (æb'i), æf'r).

Ligeledes er det neppe at høres i nogle Drd paa ed og en, ſom loved, elſket; rotten, taad=den; widen, udvide, (rott'n, hveid'n).

Drdet Yes, ja, udtales jiſt.

E har altsaa en tredobbelt lyd, ſom e, met (met); et kort i, evil (ivil); et langt i, be (bih). Den findes i de danſke Drd: Let, tidt, viis.

Ea lyder enten ſom eh, ſom e, eller ſom ih; men Dvelſen allene kan lære hvilket; f. Ex. bear, bære, (behr); ready, færdig, (reddi); lea, Sø, (Sih).

Følger paa ea et r med een eller flere Conſonanter, udtaler man Stavelsen næſten ſom et kort æ.

Earl, Greve; pearl, Perle.

NB. Ea læſes i: bear, Bjørn; pear, Pære; ſwear, ſvæрге; tear, rive; wear, bære; ſom eh.

Derimod i: dear, kjær; ear, Øre; fear, frygte; near, nær, og tear, Taare, udtales ea ſom ih. I de Drd, der have Tonen paa e, ſom endes paa d, eller i hvilke en enkelt Conſonant følger paa ea, udtales ſamme ſom et kort e: pleaſure, Fornøielſe; dead, død; ready, færdig.

NB. I leader, Anfører, føre; plead, tale en Sag, og read, læſe, lyder ead ſom ih;

kun lead, lede, anføre, og read, læste og læst, udtales som red.

Ea udtales som ih, foran ce, f, k, l, m, n, p, se, st, t, ve og ze, som: peace, Fred; teach, lære; leaf, Blad; weak, svag; meal, Maaltid; reap, høste; steam, Dunst; bean, Bønne; ease, Bequemmelighed; east, Østen, eat, æde; leave, Afsted, og teaze, overhænge.

NB. Breast, Bryst, og deaf, døv, læses brest, def. Break, brække, og steaks, opffaa- ret Kiød, lyde som eht. Hearken, høre til, læses harken. Sweat, svede, og threaten, Trudsel, udtales som e.

Great, stor, læses greht; og heart, Hjer- te, hert, nærmende sig til et kort a som: Hart.

Ea i Enden af Monosyllaber udtales som ih; sea, Søe.

Ea udtales ikke som Dipthong i fremmede Ord af de gamle Sprog, som: create, skabe, (kriecht). Dog siges creature (Krihtjur); Ocean (Ohschan).

Eau som ju i beauty og bets afftam- mende Ord.

NB. Beau, Straajunker, og manteau, Fruentimmerkiøle, udtales Boh, Manto.

Ee som ih: bee, Bie, (bih). NB. Been, været, læses hinn.

Ee udtales særskilt i sammensatte Ord med re og pre, samt i Dannelsen af Adjectiva og

Verba paa ee, som: free, freer, frere, (frier); freed, befriede, (fried).

Ei som et kort e i: either, enten; heifer, Dvie; foreign, fremmed; neither, hverken, (ether).

Ei som eh, foran gh, gn, n og r, som: eight, aatte; reign, Regiering; vein, Aare; heir, Arving, (eht).

Ei som ih, i Ord paa ceit og ceive, som: deceit, Bedrageri; receive, modtage.

Ligeledes i: inveigle, forlocke; seizin, Arrest; seize, gribe, og seine, Fiskegarn (sihn).

Ei som et kort i, i: counterfeit, estergjort; forfeit, forbyrde; surfeit, Overfyldelse; leig- nor, Herre, (forsit).

Ei som ei i: eilethole, Enørehul, og height, Højde.

Ei gjør i fremmede Ord; i dem sammensatte med pre og re; samt i: being, herein, the- rein og wherein to Stavelser, som: deist, Deist; reiterate, gjentage.

Eo som e, i feoffee, Lehnsmænd; Geof- fry, Godfred; jeopardy, Fare; leopard, Leo- pard, og yoman, (udtales ogsaa yohman); Godsejer, (Jeffih).

Eo opluges næsten i Endelserne paa cheon og geon, som: dungeon, Fangehul; trun- cheon, en Prygl, (Dunsch'n).

Eo som et kort aa, i George, Georg, (Ossaardsch).

Es som ih, i People, Folk. (PibpT).

Eo udtales hvert for sig i Ord af de gamle Sprog, samt med pre og re foran, som: theology, Theologie; preoccupy, forudindtage.

Eou i Endelserne paa eous lyder næsten som blot us: courteous, høflig, (kurtfchus).

Eu og ew som juh: feud, Uenighed; few, faa, (siuh).

NB. Gaaer et r foran udtales de blot som uh: brew, brygge, (bruh).

Ligeledes læses ew som oh i: few, sye; fewer, Skarnliste; shew, vise.

I visse Ord udtales eu og ew særskilt, som: Maulole-um, Gravsted; re-unite, forene; re-ward, belønne, (rihward).

Ewe som ju, i Ordene: ewe, læmme; ewe, Faar.

Ey enten som eh, naar Accenten falder derpaa, eller som i, naar Stavelsen er kort: som: obey, adlyde; honey, Honning, (obeh, Honni).

NB. Key, Nøgle, læses: Kih.

Eye som ei: eye, Øje.

I lyder enten som i eller ei. Som første i Genstavelses-Ord, ogsaa i Fleerstavelses, hvorintet flumt e paafølger, som: his, hans; sin, Synd, (Sin); city, Stad, (Sitti).

Ligeledes i Mængstavelses-Ord, naar Accenten ikke falder derpaa, som: promise, Løfte; abstinence, Afholdenhed.

NB. I children, Børn, udtales i som i, fliondt det i child, Barn, lyder som ei.

I lyder som ei, i alle Ord af en Stavelse paa e, som: life, Liv; time, Tid.

Smellem Undtagelserne vilde man mærke: give, give; live, leve; pique, Trætte; shire, Distrikt, hvis i udtales som i, (liv).

NB. Five pence, ti Skilling, læses: Fippens.

I nogle Supin. af irregul. Verb. lyder ogsaa i som i: rise, staae op, (reis); risen, opstaaet, (rissen).

I læses som ei foran gh, ght og gn: sigh, Suk; light, Lys; lign, Legn, (sein).

Ligeledes foran ld og nd, som: mild, mild; find, finde.

Hersra undtages: gild, forgylde; hinder, hindre; kindle, antænde; kindred, Slægtskab; rescind, afforte; tinder, Lynder; wilderness, Wildtnis; wind, Vind; window, Vindue.

I som ei, i Endelsen ire, som: tire, trætte, (teir).

Ligeledes som ei, naar det staaer i den første Stavelse af Ordet og strax efter paafølger en Vocal, som: dial, Skive paa et Uhr.

NB. Diamond, Diamant, læses Deimond.

Det udtales desuden som ei, i en Mængde andre Ord, baade i Begyndelsen og Midten, hvilke maae læses ved Dvælsen, som: iron, Jern (Eiern); anxiety, Angstlighed, (Wntseieti).

Christ, læses Kreist; men i de affammende Ord: christian, christendom &c., læses i som i.

Naar i staaer foran r, i Ord, der ikke endes paa det stumme e, udtales det som en Mellemlyd imellem e og ø: stir, røre sig; first, først; shirt, Skjorte, (Schørt).

I nogle Ord opsluges det næsten ganske, som: butinels, Forretning; medecine, Medicin; venison, Bilt, (Bisness, Medsin, Benson).

Ligeledes i Endelsen ion og tion, som: opinion, Mening; nation, Folkelag, (Opinion, Næsch'n).

I har da en dobbelt Lyd, som: et kort dansk i, live, liv.
ei, life, Leif.

Ie som i, i Pluralis af Fleerstavelses-Ord, der endes i Singul. paa y, som cities, Steder, af ci.y, (Cittis).

Ligeledes i Verber paa y af flere Stavelses, som i visse Tempora forandres til i, som he carries, han fører, af carry, føre.

Fremdeles som ih, i Midten af mange Ord, som: field, Mark; relieve, lindre, (Fjeld, relieff).

NB. Friend, Ven, læses næsten Frenb; handkerchief, Torklæde, Hængkertschif: lieve, Sigte, Sivo; soldier, Soldat, (Sohsier, Soldier).

Ie udtales som ei i Enden af Eenstavelses-Ord, som: lie, Løgn.

Eigesaa i Pluralis af Monosyllab. paa y, samt Verber af flere Stavelses paa y, naar dette har i Infinitivo været udtalt som ei, som: flies, Fluer, af fly; satisfied, tilfredsstillet, af satis y, (Fleis).

I latinse Ord udtales ie særskilt, som: Client, Klient, (Klient).

Ogsaa i Comparativ. af Adjectiv. paa y, og nogle andre Ord: merrier, lystigere; crier, Dyraber.

Ieu og iew som juh: lieu, Sted, (Lju); view, Syn, (Vjuh).

NB. Adieu, farvel: Lieutenant, Leutenant, og Monsieur, Herre, udtales: Udu, Distenant, Monsiir.

O lyder enten som et langt eller kortere o; som et kort aa, f. Ex. i Ordet Undersaat; og endelig som et langt eller kort u.

O udtales som et langt o, naar der paafølger en Conson. med det stumme e, som: more, mere; nose, Næse, (mohr).

NB. I følgende udtales bog o som et kort ø: above, over; come, komme: done, gjort; dove, Duc; gone, gaet; glove, Handske; love, Kjærlighed; none, ingen; shone, skinnet; shove, Skyde; some, nogen.

Naar det udgjør for sig selv en Stavelse, som: open, aaben; odious, forhaat.

Foran *ld, lk, ll, lt, rd, rt* og *st*, som: *cold, fold; folks, Folf, (Fohfs); sword, Kaarde, (Sohrd; port, Havn; boltter, Hovedpude, (Bohlster).*

Ogsaa foran *Endelsen gue*, som: *rogue, Skielm, (Rohg).*

O udtales som et kortere *o*, naar det staaer ganske i Enden af Ordet, som: *no, nej; so, saa.*

NB. *I do*, gjøre; *to*, at; *two*, to; *who*, hvo, lyder det som *u*, (*du*).

Cloth, Klæde, udtales *Klaatz*; *clothes*, Klæder, *Klohtz*.

O er kort i de Ord, der begynde med *co*, *intro*, *pro* og *retro*, som: *coequal*, Lævnlige.

Ligeledes i dem der begynde med *com*, som: *command*, befale.

I Endelserne paa *dom, om, som, kingdom, Kængerige; custom, Sædvane; blossom, Blomstring.*

Da endelig i en Mængde Ord, hvori Accenten ikke falder paa *o*, som: *agony, Dødskamp; antidote, Modgiot.*

O lyder som et kort *aa* foran de fleste Consonanter uden det flumne *e*, som: *dog, Hund; not, ikke, (Daag).*

Ligeledes i Begyndelsen af Ord, hvor der følger een eller flere Conson. paa, som: *offence, Fornærmelse; offer, Tilbud, (Nasser).*

Endvidere i Midten af Ord, hvor kun en enkelt Vocal paafølger, som: *metropolis, Hovedstad.*

I nogle udtales O som *a*, som: *honor, Ære, (Anner); one, een, (wan); once, engang, (wans).*

O udtales som et langt *u* i: *behove, søme; lose, tabe; move, bevæge; prove, bevise; Rome, Rom; tomb, Grav: who, hvo, som: womb, Buug. NB. Saaledes udtales ogsaa gemeentlig gold, Guld.*

O lyder derimod som et kort *u*, i: *wolf, Ulv, og woman, Fruentimmer. Plur. women, udtales Hvimmen.*

Observ. I Endestavelserne udtales det korte *o* saa flygtigt, at det lyder næsten som et *e*, som: *iesson, Lere, (Lessen).*

Lyden af *o* er egentlig tredobbelt, som et kort *aa*: *not* (naat), et langt *o*: *vote* (Vøht), et langt *u*: *lose* (LuhS).

Den findes i Ordene: *Undersaat, Tone, Buur, Gud.*

Oa som *o*: *coal, Kul, (Kohl).*

NB. Det læses som *ah* i: *abroad, ude; broad, breed; groat, en ste Skilling; Cupboard, Skiankestab, udtales Kupbord, og goal, som rettere skrives jail, Fængsel, Dsiæhl. Men goal, Maal, Grændse, læses gohl.*

Og udtales særskilt i fremmede Ord, som: coagulate, størkne.

Og næsten som i, i Begyndelsen og Midten af Ordet, som: oeconomy, Phoebus, (Skaannomi, Sibus).

Og som oh i Monosyllaber, som: foe, Fiende; toe, Taa.

NB. Shoe, Sho, og woe, (ogsaa wo), frie til, udtales: Schuh, hjuh. Læses særskilt i: doer, Siæter; goer, Sanger; whoever, hvosomhelst; poet, Digter, og andre latinske Ord.

Oi og oy som et kort aaj, som: coin, Myndt, (Kaain), joy, Glæde, (Dsjaa).

Oo lyder gemeenlig som uh: fool, Nar, (Fuhl); dog undtages: foot, Fod, og wool, Uld ic., hvor det udtales som et kort u.

Oo læses som et u foran Bogstaverne d og k, som: good, god; look, see.

NB. Dog undtages: brood, Yngel; food, Føde, mood, Mod, rood, et vist Maal, samt brook, Bæk, hook, Krog, rook, Krage, i hvilke oo lyder som uh, (Bruhd).

Oo læses som et kort u i: blood, Blod, flood, Flod, Blut. Men som oh, i: door, Dør, floor, Gulv, (Dohr).

NB. Swoon, Besvimelse, læses: Schwuhn, eller almindeligen Subn.

Oo læses særskilt i Ord sammensatte med co, som: cooperate, medvirke, (kooperæt).

Ou læses almindelig som ou: about, omkring, (about).

Som oh, foran l og r, som mould, Muld, Form, four, fire (fohr).

Dog undtages: foul, ffiden, hour, Tæme, our, vor, scour, skure, og sour, suur, hvilke lyde som ou, (foul, Dur).

NB. Forty, fyrretyve, læses faarti, men man erindre, at disse dobbelte aa have steds den samme korte Lyd, som i det anførte Ord, Undersaat.

Ou læses meget liigt et kort u, i Midten af Ord, foran en Conson., der i Udtalen lyder dobbelt, som: double, dobbel, (dubbl).

Ligeledes i Endelsen ous, som: dubious, tvivlsom, (dubbius).

I Endelsen our, som or eller næsten er, som: armour, (Ermor, Ermer).

Ou flinger som u, i: could, kunde, should, skulde, would, vilde, (kudd). Som uh, i accoutre, udruste, you, I, eder, your, eders, youth, Ungdom, (Juhz). NB. Young, ung, læses: jung.

Såmt i nogle franske Ord: to bouge, hoyaer, rendezvous, Stevne, soup, Suppe.

Ough læses som et kort aaf: cough, Hoste, (Kaaft).

NB. Dough, Dey, læses Doh. hough, at overflære Hasen, haaf, though eller tho,

endfkiøndt, dhøh, og through eller thro', igiø-
nem, (dhrub).

Eigeledes borough, Bye, læses Burro,
og Marlborough, Marlbro eller Marlborro.

Ought udtales aht: brought, bragt.

De engelske Havne: Falmouth, Ply-
mouth, Portsmouth, udtales: Fahlmoth,
Plimoth &c.

Ow som ou: brown, bruun.

Men i de fleste Verba af een Stavelse, som
oh: flow, flyde, (floh).

Eigeledes i adskillige andre Ord, som: be-
ftow, anvende, own, egen, own, tilftaae,
row, Rød, know, Ence, tow, Blaaer, (be-
floh).

NB. Bow, Bue, læses Boh, men bow,
Bue (Bou), knowledge, Kundskab, naalødsch.

Ow udtales i Enden af Ordet som et kort
o, naar Tønen ikke falder derpaa, som: mor-
row, Morgen.

Toward, henimod (præposit), læses:
toarhd eller tohrd, men toward, villig, læses:
tovvaard.

Owe som oh: owe, skyld, (oh).

U udtales almindelig enten som u eller ju.

Det lyder som et kort u foran ll, som: full,
fuld.

Eigeledes som u, skjøndt nærmende sig til
o, naar det staaer i en kort Stavelse mellem to
Consonanter, som: must, maa, nut, Rød.

Fremdeles som u i Begyndelses- Stavelser
un, som: ungrateful, utalnemmelig.

Endvidere i Begyndelsen af Ordet, naar det
ikke selv allene udgør en Stavelse, som: under,
under.

U udtales langt i Stavelser u, som: rude,
grov. Sure, sikker, læses shur.

Eigeledes i adskillige andre Ord, som: bru-
tal, but; frugal, tarvelig; June, Junius;
truth, Sandhed.

U læses som ju, naar en Consonant med
det stumme e paafølger, som: use, Bruug.

Eigeledes i Begyndelsen af Ordet, naar u
udgør en heel Stavelse, som: universe, Ver-
den.

Endvidere i andre Ord, hvor Tønen falder
paa u, som: conclude, slutte.

NB. Busy, beskæftiget, og business, For-
retning, læses bisji og Bines.

Bury, begrave, og burial, Begravelse,
lyde: bori, Boriel.

Fortune, Lykke, læses Fortjun.

Victuals, Levnetsmidler, som Bittel.

U har en tredobbelte Lyd, som:

et kort danst u, bud (Bud)

et sædvanligt u, push (push)

et ju, tube (tjub).

De to første findes i Ordene: Bud, fuld.

Ua udtales særskilt i latinffe Drd, som casually, kægju-ælli.

Derimod naar det er en Diphthong, høres ikke u, som guard, Bagt (ghard), eller udtales som v: f. Ex.: language, Sprog; persuasion, Overtalelse, Længvædsch, Persvæsch'n.

Ue almindelig som juh, naar Tonen falder derpaa, ellers blot som ju: tuesday, Tirsdag, (Tjuhshch); statue, Billedstøtte, (Stætju).

Efter g høres ikke u, som: guels, giette, (ghel).

Heller ikke i Endestavelsen gue, som da lyder som et blot g, som: catalogue, Katalog, (Kætælog).

NB. Herfra undtages: ague, Fieber, (Ægju); argue, flutte, (ærgju); Montague, et Navn.

Efter q lyder ue som qu: query, Spørgsmaal, (Qvibri).

Ue i Endelsen que, lyder blot som et f: cinque, fem, (sinf).

Naar det ikke er en Diphthong, læses ue særskilt, som: affluence, Overflod, (Æfflu-ens).

Ui som uh: fruit, Frugt, (Fruht).

I Endelserne guish og guinea høres u som o: languish, vansmægte, (længviſch); languine, hidfig.

Ligedan læses u efter q, som: quill, Pennesliar.

I følgende Drd høres ikke u: build, bygge;

guilt, Forbrydelse; guide, Reiviser; guile, Bils, Raade; guinea, en engelsk Mynt; (bild, Ginni).

De Drd: conduit, Vandrør, og circuit, Distrikts Reise, læses: Rendit, Sirkit. Cui als, Harniss, og juice, Saft, læses: Kvires og Dssubs.

Naar Ui ikke er en Diphthong, læses hver Vocal særskilt, som: ruin, Undergang (Ru-in).

Uo findes som Diphthong kun efter et q, og læses som quo: quota, Andeel, (qvota).

Uoy næsten som vaai, i de Drd: buoy, Skibsbøje, og buoy, opstytte, (Bvaai).

Uy læses som ey: buy, købe, (bey).

Y udtales enten som ei eller i.

Som første i alle Monosyllaber og dermed sammensatte Drd, som: fly, Flue, (Flci); thereby, derved, (dherbei).

Ligeledes i Verba paa fy og ly, som have Tonen paa den sidste Stavelse, som: laisly, tilfredsstille; comply, joje, (komplci).

Desforuden i nogle andre Drd paa y, naar Tonen falder derpaa, som: July, Juli; deny, nægte, (denel).

Ligeledes i occupy, bemægtige, (aaffjupci). Endvidere i Stavelsen foran det stumme Ende e, som: lyre, Harpe, (Leir).

Dgfaa udtales det som ei i Midten af Ordet, naar det ender en lang Stavelse, som: tyrant, Tyrant; hymen, Hymen.

NB. Herfra ere dog Undtagelser, som: chymist, Kymist, (Kimmist).

I alle andre Ord af flere Stavelser, udtales y som i: capacity, Dygtighed; physician, Doktor, (Kæpæsi).

Egeledes i Genstavelser-Ord, uden det stumme e, foran Consonanter: hymn, Lovsang, (Him).

Foran rr læses det som et kort ø: myrrh, Myrra, (Mør).

Naar y staaer i Begyndelsen af Ordet, eller af en Stavelse, med en anden Vocal, lyder det som et j: yes, ja; yet, dog, (jis, jet).

Ye ellers som ei: dye, farve, (dei). Dette Ord skrives nu die.

B høres ikke foran et t eller efter m; NB. I samme Stavelse, som: doubt, Dviol, (Dout; lamb, Lam, (Læm); luttle, flu, læses suttl.

C foran a, o, u som k: can, kan; come, komme; cudgel, Prygl.

C foran ae, e, i og y, lyder som s: Caesar, centre, Middelpunkt; city, Stad; cypress, Sypress.

Egeledes læses c' forkortet af ce, som et s; f. Ex.: brac'd, spændt, istedet for braced.

Følger der paa ce og ci en anden Vocal, læses de som sch: ocean, Hav, (Dschøn); an-

cient, gammel, (ænschænt); fallacious, bedragelig, (fællæschjus).

NB. Society, Selskab; science, Videnskab ic., læses Sossieteti; og sceptic, Dvioler, Skeptik.

Ch som tseh: charity, Barmhertighed, (Tschæriti); rich, riig (ritsch).

Men i Ord af grædsk og hebraisk Oprindelse som k: character, Karakter; Monarch, Monark.

Egeledes i ach, Smerte; samt anchor, Anker.

Ordet arch for sig selv allene, læses: ærtsch; men naar herpaa følger et tilføjet Ord, som begynder med en Vocal, udtales arch som ærk, f. Ex. Archangel (Ærkændschel). Begynder det imod saadant et Ord med en Consonant, læses almindelig arch som ærtsch; archbishop, Erkebiskop, (Ærtschbischop).

I Cherub og Rachel læses ch som sch.

Stomach, Mave, Appetit, udtales Stomæf; men stomacher, Smæffe, som Stomædffer.

Ch beholder sin franske Lyd, i de af dette Sprog borgebe Ord, som chaise, Skese (Schæhs).

Ch udtales som qu i choir, Chor (Qveir).

C høres slet ikke i drachm, Dvintijn, (Dræm); indict, anklage (indeit); indictment, Anklagelse; victuals, Levnetsmidler, (Bistels); yacht, Jagt, Skib, (Jat).

D høres ikke i følgende Ord: handkerchief, Dørlæde, (Hængfertichif); handels, Hansel, handfome, smut; pendant, Bimpel; ribband, Baand; Wednesday, Onsdag, (Hvensdch).

F som i dansk: fly, flygte, flet). NB. of, of, lyder næsten som aav; off, af, bort, som sahf.

G udtales foran a, o, u som i Dansken, som: garden, Hauge; gone, gaaet; gun, Kanon.

G udtales ligeledes foran e og i, som i Dansken, i de Ord, der ikke udstamme fra det Franske eller Latinske, som: get, -faae; give, give, (gibv).

NB. Longer, længere; longed, længtes; longing, Længsel, læses ogsaa som i Dansken; men longitu- , Længde, lyder Laandschitjubh.

G foran det stumme e, samt foran e, i, y, udtales i alle af det Franske og Latinske nedstammede Ord, som dsch: bridge, Bro, (Bridsch); gem, Juvel; giant, Kiæmpe; Egypt, Ægypten.

Ligeledes i samme Slags Ord foran en Apostroph, som: chang'd, forandret, (tschandsch'd).

Dog læses det som et g, i nogle oprindelige franske Ord, hvori g er haardt udtalt, som: conger, et Slags Kal; tiger, Tiger.

Gg udtales i de nordiske Ord som et haardt g: egg, Æg.

Derimod i Ord af fransk Oprindelse, læses

de som dsch: exaggerate, (egsæddscheræht); luggest, indfyde, (suddschest).

Gh lyder i Begyndelsen af Ordet som et blot g: ghost, Geist, (Gohst).

Derimod i Enden eller foran t høres det slet ikke, som: high, høj, (hei); light, Lys (Leit).

Gh flinger i nogle Ord som f: chough; et Slags Krage; cough, Hoste; draught, Dægning; enough, nok; laugh, lee; rough, ujevn; tough, se; trough, Trug, (Traaff). Though, endskjendt, læses dhoh; og through, igiennem, thruh. De kunne ogsaa skrives tho' og thro'.

Hvor g i den samme Stavelse staaer for m og n, høres det ikke gierne, som: phlegm, Flegma, (Flem); benign, godgjørende, (benein); gnat, Myg, (Nat).

NB. Dog læses benignity, malignity &c. benigniti. Ende-Stavelsen pugn udtales gemeenlig som pjuhn; oppugn, beskrive; men oppugnancy &c., læses aappugnansfi.

Ligeledes høres g, hvor det er adskilt fra den følgende Stavelse, som: phlegmatic, flegmatiff.

Gni læses i bagnio, Badestue; Seigneur, Herre, og Seignior som ni (Bænio, Sihnior).

Gu udtales foran en paafølgende Vocal som gh: guilt, Forbrydelse, (Ghilt).

Dog staaer et n foran gu, udtales det som gv, som: languish, vansmægte, (længvisch).

Gue læses som g i Enden af Ordet: **plague**, Vest; tongue, Tunge, (Tong).

H som i Dansken: **help**, Hielp.

Men det høres ikke i visse Ord, som: **heir**, Arving; **honest**, ærlig; **honor**, Ære; **hospital**, Hospital; **hostler**, Staldkarl; **hour**, Time; **humble**, ydmyg; **humbles**, Indmad; **humour**, Humør; **Humphrey**, et Navn; **lanthorn**, Løgte, samt i deres Derivata. **Shepherd**, Hyrde, læses shepperd; og herb kan læses baade herb og erb.

J altid som dss: **James**, Jakob (Dsiæms).

K som i dansk: **keep**, holde, (kihp).

Men foran n høres det ikke, som: **know**, kiende, (noh).

Ck læses som k: **rack**, Pinebænken, (ræk).

L som i dansk: **let**, lade.

Men det høres sielden i Endelserne: **alk**, alk og **alm**, især i Genstavelses-Ord, samt deres Derivata, som: **half**, halv, (haf); **talk**, tale, (tahk); **alms**, Almisse, (Ams). **Folks**, Folf, læses Fohks. **Falcon**, Falk (Fahkn). **I could**, kunde, **should**, skulde, **would**, vilde, høres heller ikke i: (fud).

Halfpenny, Skilling, hæpenni; **colonel**, Oberst, udtales almindelig Kornel; men den rette Udtale er Kolnel.

I Endelserne: **ble**, **cle**, **dle**, **fle**, **gle**, **kle**, **ple**, **tle**, lyder det som e stod i Midten, men næsten ikke høres, som: **able**, dygtig (æbel eller æb'l); **gentle**, artig, (dsjænt'l).

Ord af een Stavelse paa l, have fledest i dobbelt, undtagen foran Diphthonger; men blive de Fleerstavelles-Ord kastes det ene l bort, som: **full**, fuld; **tulfil**, fuldbyrde; **pail**, Spand.

M som i dansk: **my**, min, (mei).

N som vort n: **name**, Navn, (næhm).

Strax efter m i Enden af Ordene høres det ikke, som: **damn**, fordomme, (dæm); **autumn**, Efterhøsten, (Ahtum).

Dog høres det i Derivata, som: **autumnal**, esteraarlig, (ahtumnæl).

I **government**, Regiering, høres ikke i daglig Tale det første n; heller ikke i **kiln**, Kølle, **Lorre** = Dvn.

P som i dansk: **pin**, Knappenaal.

Dog høres det ikke imellem m og t, som: **tempt**, friste; samt i nogle Ord foran s, som: **psalm**, Salme, (Sahm). Heller ikke i **pneumatic**, pneumatisk, (njumætisk); **pshaw**, pyt! **ptisan**, Havresuppe; **receipt**, Dvittering.

Ph som f: **philosophy**, Filosofie.

Men diphthong, Dobbeltvocal, læses Dipthaang; **phthisick**, Svindsot, (Disisk).

Nephew, Broder = Søster = Søn, læses: Nævvju.

Q som i dansk: **question**, Spørgsmaal.

I nogle Ord udtales qu som k, som: **antique**, alderdommelig; **cinque**, fem; **Exchequer**, Skatammer; **conquer**, erobre; **liquor**, Drik;

masquerade, Masquerade; musquet, Flint; oblique, skævt; pique, Uvillie, og i sammes Derivata.

NB. Conquest følger dog Hovedreglen, og læses Raangkvest. Egeledes antiquity.

R som i dansk: rest, No.

∫ Endelsen re, samt i nogle paa dron, fron, pron og tron, lyder r, som om det stod bag Vocalen, som: Iceptre, Septer, (Septer); apron, Forklæde, (Schjorn); safron, Safran, (Safforn).

S som i dansk: some, nogle; blows, Slag.

S udtales med et Slags Aspiration for e og i, naar endnu en anden Vocal paafølger, samt i alle Drd paa lion; dog blødere, naar der fo-gaaer en Vocal end en Consonant, som: Alia, Ughsja; nauseous, æffel, (næhsjus); occasion, Leilighed; dispersion, Udspredelse.

S høres ikke i demesne, Landgods, (D~~e~~ mihn); isle, Ø; Island, Ø, (Eiland); viscount, Borggreve, (Beiffaunt).

Sc foran a, o, u, samt alle Consonanter som ff: Icarce, neppe, (skær); Icore, Snees; skull, Hierneskæl.

Derimod foran e, i og y som f: Icepter, Septer; Iscience, Videnskab; Icythe, Lec, (Seith).

NB. ∫ Iceptic, Iovoler, lyder sc som ff: (Skæptik); men det kan ogsaa skrives med sk.

Sch findes i meget faa Drd og udtales som

ff: Icheme, Plan, (Skilm); Ichool, Skole, (Skul).

NB. Schedule, Fortegnelse, læses Sed-dial; og Ichism, Religions-Splid, Sism.

Sh som sch, naar de udgiøre een Stavelse, som: shall, skal, (schæl).

Udgiøre de derimod to Stavelser, høres hvert Bogstav særskilt, som: houshold, Huusholdning, (Hous-hold).

Dertil høre de Drd, som begynde med dis og mis, som: mischief, Fortræd, (Misschif).

T som i dansk: tale, Fortælling; put, sætte.

∫ Endelserne tia, tial, tiate, tience, tient, tion, eller hvor t staaer foran to Vocaler, udtales det som et blødt sch: Constantia, impartial, upartisk; vitiate, fordærve; patient, taalmodig; nation, Folk, (Konstanschia, Næhschen).

Staaer derimod et l eller x foran t, udtales dette haardt, som: mixtion, Blanding; question, Spørgsmaal, (Qvestion).

Saaledes ogsaa i græbske og hebraiske Navne, som Miltiades, (Miltiædes).

Egeledes i courtier, Hofmand, og pitiable, jammertig ic., (pittiæb'l).

Satiety, Mæthed, udtales Sæteieti; men ellers lyder ti i fatiate &c. som si, (schschæt).

T foran eous og uous lyder i nogle Drd som tseh: righteous, retskaffen; impetuous, hidsig, (reitshus).

T høres næsten ikke i nogle Ord, naar et s feregaaer, som: castle, Kastel; christen, døbe; (Kæssl, kriffen).

Th i Begyndelsen af Ordet som et ublæspet th; nemlig ved at aabne Tænderne lidt og holde Tungen mellem samme: thin, (thin).

Th i Enden af Ordet som et læspet tz: truth, Sandhed, (Truhtz).

Dog undtages: beneath, underneath, underned; booth, Bod; seeth, syde; sheath, stikke i Skeder, smooth, glat; sooth, glat; looth, smigre, inddyffe.

With udtales hvitz foran en Consonant; men hvit foran en Vocal.

Som en Hovedregel kan dette ogsaa antages om th i Midten af andre Ord; dog undtages Derivativa og Composita, som rette sig efter Stamme=Ordet, s. Ex. loathsome, ækkel, habeligt (Løhtsom) af loathe, ækles ved, Hade; men toothach, Tandpiin (Tuhztæ) af Tooth, Tand.

Th lyder som dh i Artiklen, Pronomina og adskillige Partikler, som: the, den, det; they, de; them, dem; there, der; that, at, den; then, thi; thus, saaledes, (dhus).

Th udtales næsten som to bløde d, i Endelsen ther, samt imellem r og en Vocal, som father, Fader; farthing, Halvskilling, (fardbing).

Burthen, Byrde, og murther, Mord, skrives nu bedre med d, og udtales ogsaa saaledes.

Worthy, værdig, udtales gemeenlig hvor-
thi.

Th lyder i nogle Ord som et simpelt t, som: asthma, Trangbrystighed; phthisick, Svindot; Thames, Thomas, Thomson, Thyme, Timian.

Naar det stummé e følger paa th i Enden af Ordet, blødes derved sidste, som: breath, Aandedræt, (Brehtz); breathe, aande (Briht).

V som i dansk: vine, Vinranke.

Hvor det staaer efter e og i udtales det dobbelt, som: give, give, (givv); ever, nogen-
sinde, (evver).

I levenight, storten Dags Tid, høres ikke v, men man siger Sennit.

W udtales med en stærk Aspiration, som hv: what, hvad, (hvæt).

Det høres ikke foran h og r, som: whole, heel, (hohl); wrong, Uret, (Rong).

Endvidere udtales det ikke i: anlwer, Svar; huswife, Huusmoder; sword, Kaarde; two, to; (Sohrd, tuh).

X som i dansken: box, Daase, (baar).

Foran Enden ion og ious, som fisch: anxious, ængstelig, (æntschjus); complexion, Ansigtssfarve, (Komplekschjen).

I Begyndelsen af Ordet som f: Xerxes.

X udtales altid som ks, undtagen naar den følgende Stavelse begynder med en Vocal, og har Accenten paa samme, da læses x blødt eller

som g3: extricate, udvikle, (ekstrikagt): exalt, ophøie, (egsagt).

Z som et blødt s: Zone, Jordstrøg; maze, Labyrinth, (Mæhs).

Foran ie udtales det som sj, men blødt: glazier, Glarmester, (Glæhsjer). Ligeledes i azure, himmelblaa, (æhsjur).

Tonefaldet.

Dette foraarsager en stor Vanskelighed, da Engænderne ikke sætte nogen Accent over deres Ord. Svælsen maa altsaa giøre det meste, siden Afvigelserne ere for mange til at bringes under faste Regler. De følgende kunne tiene til Betraad.

- 1) At almindelig er Tonen flyttet saa langt tilbage fra Endestavelserne, som den bekvemmelig kan, som: ministry, Ministerium; delicacy, Finess.
- 2) At de afftammende Ord for det meste beholde det samme Tonefald som Hoved-Ordet, som: loveliness, Elfskærdighed, af lovely.

I Henseende til Genstavelser-Ord, er det Digterne, som efter Versets Natur bestemme Quantiteten. Artiklen the er almindelig kort.

- 1) Tostavelser-Ord, som dannes ved en Ende-

Tilsæt, have gemeenlig Tonen paa den første, som: whiteness, Hvidhed, af white, hvid.

- 2) Tostavelser-Ord, som dannes ved en Forsæt, have almindelig Tonen paa den sidste, som: beset, besætte, af set, sætte.
- 3) Nogle Tostavelser-Ord skrives ganske eens som Substantiv. og som Verb. Hine have sædvanlig Tonen paa første, disse paa sidste Stavelse, som:

Substantiv.

Verb.

Ab'sent, Fraværende.	absént, affondre.
Ab'stract, Forkortning.	abstráct, frabrage.
Ac'cent, Tonefald.	accént, affenture.
Cóllect, Samling.	colléct, samle.
Cómpound, Sammen-	compóund, sammen-
sætning.	kjande, affordere.
Cónduct, Dvsørsel.	conduct, bestyre.
Cóncert, Konsert.	concért, overlægge.
Cóncine, Grændse.	confine, indgrændse.
Cónclict, Kamp.	conflict, kæmpe.
Cóncfort, Mage.	confórt, forene sig med.
Cóntest, Stridighed.	contést, giøre stridig.
Cóncract, Kontrakt.	contráct, indlade sig med.
Cóncvert, Omvendt.	convért, omvende.
Désert, Ørken.	desért, forlade.
Di'count, Disconto.	discóunt, discontere.
El'say, Forsøg.	el-áy, forsøge.
Ex'port, udført Gods.	expórt, udføre.

Ex'tract, Udtog.	extráct, udbrage.
Férment, Gíæring.	fermént, giære.
In'cense, Røgelse.	incénse, opirre.
In'sult, Forhaanelse.	in'súlt, forhaane.
Ob'ject, Gienstand.	objéct, indvende.
Oútworck, Udenværk.	outwórk, overgaae i Arleid.
Pérfume, vellugtende Ting.	perfúme, bedufte.
PréSENT, Foræring.	présént, forære.
Próduce, Frembringelse.	prodúce, frembringe.
Próject, Forslag.	projéct, foreslaae.
Rébel, Oprører.	rebél, giøre Oprør.
Récord, Optegnelse.	recórd, optegne.
Réfúse, Udskud.	refúse, afflaae.
Súbject, Undersaet.	subyéct, underkaste.
Tórment, Piinsel.	tormént, pine.
Tránsfer, Afhændigelse.	transfér, afhændige.
Tránsport, Overførelse.	transpórt, overføre.

NB. Der ere Undtagelser, som maa læres ved Øvelsen, som: afrónt, Fornærmelse og fornærme; affáult, Anfald og anfælde ic. der alle have Tønen paa sidste; men Verba af dette Slags have meget sielden Tønen paa den første.

- 4) Af andre Tøstavelserord, som have Tønen paa den første, ere især de som endes paa age, ck, en, er, et, ish, le, or eller our, ow og y, som: cábbage, Kaal; múlick, Mu-

sif; hásten, haffe; scátter, adspredde; próphet, Profet; énglish, engelsk; ráttle, Rangle; érror, Misfarelse; hónoúr, Ære; widow, Enke; dúty, Pligt.

- 5) Endelig have mange Tøstavelser = Ord Tønen paa den sidste, fornemmelig af dem som endes paa et stumt e med en foregaaende Consonant; paa tvende Consonanter, eller som have en Diphthong i sidste Stavelse, som: próvide, forsyne; comménd, rose; conceál, skjule.

NB. Nogle Ord paa ain have, uagtet Diphthongen, Tønen paa den første Stavelse, som: móuntain, Bierg, ic.

- 1) Trestavelser-Ord, dannede ved For- eller Bag-sats, beholde Hovedordets Tønesald, som: dútiful, lydig, af dúty, incóntant, ubeständig.
- 2) Trestavelser-Ord paa al og ous, have Tønen paa den første, som: ánimal, Dyr; glórious, herlig.
- 3) De paa ate, ce og ent ligeledes, som: ábdicate, affige; máintenance, Underholdning; téstament, Testament.

NB. Dog have de Tønen i Midten, som udstamme af Ord, hvis sidste Stavelse er lang; samt de, i hvis midterste Stavelse een Vocal

foregaaer to Consonanter, som: defiance, Trods, af defy, trodse; intestate, uden Testament.

4) Undtag. Trestavelser=Ord paa ator, have Tonen i Midten. Ligeledes de, som have en Diphthong, eller en Vocal fulgt af to Consonanter i den midterste Stavelse, som: spectátor, Tilskuer; genteely, attig; abandon, forlade.

5) Trestavelser=Ord paa ude, have gierne Tonen paa den første, som: gratitude, Taknemmelighed.

6) Ligefaa de paa le og re, som: visible, synlig; théâtre, Theater.

NB. J'assemblée, forsamle; dissémbler, forstille; resémbler, ligne; disciple, Discipel, og nogle flere, er Tonen i Midten.

7) Trestavelser=Ord paa y, have sædvanlig Tonen paa den første, som: family, Familie.

8) Mange have Tonen paa den sidste; disse ere for det meste borgebde af det Franske, som: ambuscade, Baghold; magazine, Magasin; recollect, erindre, fatte sig; eller ogsaa de ere Ord dannede ved en Forsats af een eller to Stavelser til en tredje, hvorpaa Tonen falder, som: understånd, forstaae; misbehåve, opføre sig slet.

1) Mangesvavelser=Ord beholde almindelig Tonen af dem, som de udstamme af, som: competence, Udfomme; innúmerable, utallig.

2) De paa ator have Tonen paa den næst sidste, som: opérator, Operatør.

3) De paa ion have den paa den tredje fra Enden, som: indignation, Forbittrelse.

Egentlig er det den anden, siden ion, udtales som een Stavelse: (Indignæshen).

4) De paa lé have mestendeels Tonen paa den første; undtagen der i anden Stavelse staaer en Vocal foran to Consonanter, som: amicable, venstabelig; combustible, brændbar.

5) De paa ary og ory have gierne Tonen paa den første, som: ordinary, sædvanlig; allegory, en forbtummet Tale.

6) De paa ous have den paa den tredje fra Enden, som i parsimonious, sparsommelig.

7) De paa ty have den ligeledes paa den tredje fra Enden, som: pusillanimity, Kleinmodighed.

NB. Nogle af disse synes at have to, ja endogsaa tre Tonesald, som: magnanimity, Høimodighed; incomprehensibility, Ubegribelighed.

Ordnes Beskrivelse ved Enden af Liniens.

Hovedreglerne ere: at Stammeordet selv staaer heelt ved Liniens Ende, og at den nye Linie begynder med hvad der har været tilføjet samme, som: fish-er, Fisser.

Et e finale udgjør ingen Stavelse med den foregaaende Consonant, og følgelig maae, s. E. Ordet wife, Kone, ikke deles wi-fe; men hvis der ikke er Plads til det Hele, lades en Abning.

Derimod naar et Ord, ved Deelinering eller paa anden Maade, faaer en Stavelses-Tilfats, maa Afbrydelsen skee ved samme, som: church-es, Kirker.

Ligeledes i Gerundia, som: turn-ing, vendende sig.

Dog undtages herfra de Infinitiv. som endes paa et stumt e, hvilke lader den næst foregaaende Consonant høre til Liniens Begyndelse, som li-ving, levende, af Verbum live, leve.

Det samme gielder, om Substantiva og Adjectiva paa e, som ved Tilfatsen faae en ny udtalt Stavelse, som: Prin-ces, Fyrster; wi-ler, visere.

Afbrækkes et Gerundium, hvis Infinitivus paa e ikke udtales langt, saaledes at sammes Byd derved maatte forandres, maa det stumme e blive staaende i Liniens Ende-Ord, som: write-ing, ikke writ-ing.

Artiklerne.

A og an, Genheds-Artiklen, en eller et.
The, den bestemte Artikel; naar dette en eller et hæftes bag Ordet i Dancken, som: a pen, en Pen; an art, en Kunst; the pen, Pennen; the art, Kunsten.

A, en eller et, sættes foran ethvert Ord, der begynder med en Consonant, som: a dog, en Hund; a hat, en Hat.

An, en eller et, bruges foran de Ord, som begynde med en Vocal eller et h der ikke høres, som: an eye, et Øie; an hour, en Time.

Foran universe og andre Ord, som vel begynde med en Vocal, men som ikke udtales som samme, kan ligeledes sættes a, som: a universe, en Verden.

Man siger derfor haade such a one og such an one, saadan en; men det første er brugeligst.

Ligeledes findes an undertiden foran hundred, istedet for a; men det bør være dette sidste.

Med Ordet half, halv, sættes Artiklerne a og an, imellem samme og Substant., som: half a dozen, et halvt Dozin; half an hour, en halv Time.

Man siger paa engelsk: a few, nogle faa; a great many, en stor Mængde; many a one, mangen en.

Adskillige Substant. have, skøndt virkelige Plural., Artiklen a foran sig, som: a means, et Mittel; a summons, en Opfordring.

The bruges uden Forskiel foran alle Bogstaver. The pen, Pennen; the art, Kunsten.

Substantivum.

Er ethvert Ord, hvorom kan siges en eller et, eller til Enden af hvilket disse kunne sættes, som: en Hest, Hesten; et Speil, Speilet.

Disse Ord have intet Genus eller Køn, som ikke egentlig findes i det Engelske; men de declineres med Artiklerne.

Declination.

Singularis, Enkelttallet.	Pluralis, Fleertallet.
Nomin. <u>the pen</u> , Pennen.	<u>the pens</u> , Pennene.
Genit. <u>of the pen</u> , om, af Pennen, Pennens.	<u>of the pens</u> , om, af Pennene, Pennenes.
Dativ. <u>to the pen</u> , til Pennen.	<u>to the pens</u> , til Pennene.
Ablat. <u>from the pen</u> , fra Pennen.	<u>from the pens</u> , fra Pennene.

Accusativus og Vocativus ere de samme som Nominativus; kunne derfor udelades.

Ordet selv forandres altsaa ikke uden ved Tilfættelsen s.

Man har endnu en danff Genitivus, som dannes ved at sætte s, men med en Apostroph til Enden af Substantivet. Dog bør det aldrig skee, hvor Belyden ikke bifalder det.

Denne Genitivus bruges egentlig kun med Genstavelses-Ord og Navne, som the King's son, Kongens Søn. Wieland's Oberon. Charles's watch, Carls Uhr. Man siger: his Majesty's orders, hans Majestæts Befalinger.

Endes Ordet i Pluralis paa s, sættes intet andet s til dette Slags Genit., som: the general's conduct, Generalernes Ansørelse.

Er det derimod uregelret i Plural., tilfættes s med Apostroph, som: the children's part, Børnenes Part.

Ellers retter man sig med denne Genitiv. efter det Danske, som: the King of Denmark and Norway's possessions, Kongen af Danmark og Norges Besiddelser.

Staaer Ubject., som er meget sielvent, bag Substantiv., faaer samme dette Genitivi Mærke, som: the Prince royal's Regiment, Kronprindsens Regiment.

Man siger for God's sake, for Guds Skyld; men ellers bruges ikke gierne dette Ord, med denne Genitiv, som: the commandments of God, Guds Bud.

Hvor der i Danskten ikke er tilføiet Stavel-

ferne en eller et, til Enden af Substantiv., bruges heller ikke i Engelsk den bestemte Artikel the, som: bread, Brød.

U. n. m. Denne bestemte Artikel, the, udelades ofte i Begyndelsen af Perioden foran Substantiva, som betegne Dyder, Laster eller saadanne Ting, som Digterne tillægge personlig Skikkelse, som: hope never leaves us, Haabet forlader os aldrig. Virtue is lovely, Dyden er elskværdig. He defies heaven, han trodser Himme-
len.

Ved det Ord town, By, udelades ogsaa Artiklen the i adskillige Talemaader, som: he is in town, han er i Byen. He comes to town, han kommer til Byen.

Pigeledes med det Ord, things, Tingene og matters, Sagerne, som: now things go better, nu gaae Tingene eller Sagerne bedre.

End videre med de Ord: part, Deel, og most, fleste, udelades gemeentlig Artiklerne, som: you shall get part of it, de skal faae (en) Deel af det; most of my friends are in Norway, de fleste af mine Venner ere i Norge.

Foran Adjectiverne: old, gammel; poor, fattig, og young, ung, sættes heller ingen Artikel, naar et Navn paafølger, som: old Mr. A., den gamle Hr. A.; young Mrs. B., den unge Fru B.

Dannelsen af Pluralis eller Fleertallet.

Dette fæer efter Hovedreglen, ved blot at tilføtte s til Singul., som: the book, Bogen; the books, Bøgerne. Artiklen the bliver uforandret.

1. Undtagelse. Alle Substantiv. paa Vocalen y, have i Pluralis ies, som: the family, Familien; the families, Familierne.

Er y udtalt som ei i Singularis, har ies den samme Lyd i Pluralis, som: cry, Skrig, cries.

U. n. m. De, som endes paa Diphthong, tilføtte blot s, som: day, Dag; days, Dage; joy, Glæde; joys, Glæder. NB. Galley, Galej, har gallies, Galeier; og ay, ja, ayes, Jaer.

2. Undtag. De paa f og fe, forandre samme til ves, som: leaf, Blad, leaves, Blade; wife, Kone, wives, Koner.

Dog følge de efterstaaende Hoved-Reglen og tilføtte blot s, nemlig: chief, Anfører; grief,ummer; handkerchief, Tørklæde, og relief, Lindring.

Det samme gjøre de Ord, som endes paa ff, oof og rf, som: muff, Muffe, muffs, Maffer; roof, Tag, roofs; dwarf, Dværg, dwarfs.

NB. Staff, Stav, har dog staves, og turf, Tørv, turves.

3. Undtag. Substantiva paa ch, sh, ls, tch, x og z tiltage i Pluralis es, som: arch, Bue, arches; bush, Bust, bushes; drefs, Dragt, drefses; watch, Uhr, watches; box, Kiste, boxes, phyz, Fæs, phyzes, Fæser.

Anm. Substant. paa th tilføie i Pluralis blot s; dog har cloth, Klæde, clothes, Klædestykker, men cloths, naar det betegner Stykker Klæde.

De paa o have ligeledes es, som: hero, Helt, heroes; no, Nejs, noes, Nejer.

Ogsaa faae Ordene he, han, og she, hun, es i Pluralis, naar de gøres til Subst., som: hees, Hanner, shees, Hunner.

De faa fremmede Ord, der endes paa i, have ogsaa denne Pluralis Endelse, som: alcali, Ludsalt, alcalies.

Nogle Ord ere eens i Singularis og Pluralis, som: deer, Dyr; hofe, Strømpe; sheep, Saar.

Business, Forretning, bruges altid i Singularis: cheese, Ost, kan staae i Pluralis, men skrives bedre cheese. Means, Middel, og news, Nyhed, ere virkelige Plural., men bruges ogsaa som Singul.; f. Ex. this means, dette Middel; this news, denne Nyhed.

Money, Penge, bruges næsten aldrig i Pluralis, saavel som pair, Par.

People, Folk, forandres ei, undtagen det betyder Folkesslag, som: the peoples of the

East, Østens Folkesslag; denne Pluralis er endogsaa forældet, og man siger i dets Sted nations.

Udskillige Ord bruges allene i Plural., som: alms, Almisse; ashes, Aske; bowels, Tarms; dregs, Barme; politicks, Politisk; mathematicks, Mathematisk, riches, Rigdom; scissars, Sar; squuffers, Lysesar; thanks, Taksgælse; wages, Løn, &c.

Life, Liv, bruges i Plural. lives. Ligeledes death, Død. Many lives were lost, mange Liv vare tabte. She had rather die a thousand deaths, hun vilde heller udstaae Døden Tusinde Gange.

NB. Pain, Straf, Smerte, bruges i Singular.; men pains, Møie, Besværighed; i Pluralis, som: upon pain of death, under Dødsstraf; what have I for my pains, hvad har jeg for min Umage?

Uregelrette ere:

Chick, Kylling, chicken	Man, Mand, Men.
(Chicken, chickens, er nu brugeligere).	(saaledes ogsaa alle dets Composita).
Child, Barn, children.	Moufe, Muus, mice.
Die, Tarning, dice.	Ox, Dre, oxen.
Foot, Fod, feet.	Pea, Tert, pease, Terter i Almindelighed.
Goose, Gaas, geese.	
Louse, Luus, lice.	

Pea har peas, naar det forstaaes Stykkeviis, som: I like pease, jeg holder af Vrter. Aslike as two peas, saa lige som to Vrter. Penny, Styver, pence. Sow, Soe, Iwine.

Tooth, Tand, teeth. NB. Brother, Broder, har i den figurlige Betydning, brethren; men ellers brothers. Master, eller som det skrives: Mr., Herre, har i Plural. Messieurs.

Sir, min Herre, har Gentlemen, mine Herrer. Madam, Madam, Fru, Fruen, har Ladies, mine Damer ic.

Ganste fremmede Ord tilfætte enten s eller beholde den Plural. de have i deres eget Sprog, som: arcanum, hemmeligt Middel, arcanums og arcana; Cherub, Cherubs og Cherubim; phenomenon, Særsyn; phenomenons og phenomena; Virtuoso, Virtuosi og Virtuosos.

I daglig Tale bruges næsten altid Subst., der betegne Maal og Vægt, i Singul., som: two handful, to Haandsfulde; three pound, tre Pund; four foot broad, fire Fod breed. Saaledes siges ogsaa: a thousand foot eller hørse, et Tusinde Infanterister eller Ryttere.

Omdannelsen af Han = til Hun- Substantiva.

Det er allerede anført, at Ordene i sig selv have intet Køn.

Dog siges sædvanlig han om Solen; hun om Maanen, Søen og et Skib.

Vor danske Endelse inde, udtryffes mestendels ved Endelsen els, som: Governor, Governels; shepherd, Hyrde, shepherdels, Hyrdeinde.

Ellers betegnes Kønnet ved Ordene he, han, og she, hun; eller male, mandelig, og female, kvindelig, som: he eller male cousin, Fætter; she eller female cousin, Fætterste.

Foran Fugle sættes gemeenlig: cock, Hane, og hen, Høne, som: a cock sparrow, a hen sparrow, en Han =, en Hun = Spurve.

Om Fiske siges: milter, Melfeske, og spawner, Ragnsikke.

Man siger: a man-servant, en Tjener; a maid-servant, en Tjenestepige.

Adjectivum.

Dette har hverken Genus eller Numerus, men staaer usorandret hos sit Substantiv., som: a rich man, en riig Mand; the rich men, de rige Mænd. Men det har Sammenlignelses-Grader, hvoraf den første eller Comparativus gøres ved at tilføie r eller er, og den sidste, eller Superlativus ved st eller est, som:

rich, rüg; richer, rigere; richest, rigest.
white, hvid; whiter, hvidere; whitest, hvidest.

Altsaa tillægges Adjectiv. paa e kun r og st,
men de paa Conson. er og est.

Herfra undtages: 1) de paa y, som have i
Comparativ. ier og i Superlativ. iest, som:
witty, vittig; wittier, vittigere; wittiest, vit-
tigst.

2) Endestavelles-Ord paa d, g og t, for-
dobble for det meste Ende-Consonanten, som:
red, rød; redder, rødere; reddest, rødest;
big, stor; bigger; fat, fæd, fatter.

Uregelrette ere:

bad) slet; worse, værre; worst, værst.

ill)
evil) ond.

good, god; better, bedre; best, bedst.
little, liden; less, mindre; least, mindst.
much, megen; more, mere; most, mest.

Hvor den sædvanlige Compar. og Superl.
vilde i Sammensættelsen ikke klinge vel, dannes
de ved more og most, som: generous, ædel-
modig; more og most generous.

Old, gammel, har baade older og elder,
ældre, og oldest, eldest, ældst.

Inferior, ringere, og superior, høiere,
ere i dem selv Comparat.

Wort danske høist, udtrykkes ved most,
som: a most excellent woman, et høist for-
træffeligt Fruentimmer.

Udfillige Superlat. sammensættes med Dr-
det most, som: highmost, høiest; lowermost,
lavest; men saa forstaaes de steds om Beliggen-
heden eller Stillingen, som: the highmost ba-
ktion, den høieste Baktion; the lowermost re-
trenchment, den laveste (nederste) Forstands-
ning.

Ellers siges highest, høiest, og lowest,
lavest.

P r o n o m i n a.

Disse kunne inddeles i:

Personlige, som: I, jeg; thou, du, ic.

Eiendoms: my, min, ic.

Uvisende: this, denne, ic.

Hensigtende: it, det, ic.

Spørgsmaals: what? hvad? ic.

Ubestemte: no, ingen; every, enhver, ic.

De personlige.

Singularis.

Pluralis.

I, jeg.

We, vi.

Thou, du.

You, I.

He, han.

They, de.

She, hun.

One, man.

It, den, det.

Me, mig.

Us, os.

Singularis.

Thee, dig.

Him, ham; himself, sig.

Her, hende; herself, sig.

Itself, sig.

J Henseende til sig, maa erindres, at himself siges egentlig om Mandkønnet; herself om Hunkønnet, og itself om alt andet; themselves bruges uden Forskiæl.

He knows himself, han kender sig; she betrays herself, hun forraader sig; this animal attaches itself to man, dette Dyr holder sig til Mennesket; they build themselves large nests under ground, de bygge sig store Nester under Jorden.

Der er altsaa ingen Forskiæl imellem Dativ. og Accusativ.

Naar der ved disse personlige Pronominer staaer selv i Dansk, udtrykkes de i Engelsk saaledes:

Singularis.

I myself, jeg selv.

Thou thyself, du selv.

He himself, han selv.

She herself, hun selv.

It — itself, den, det —
selv.

One — one's self, man

— selv, sig.

Pluralis.

You, eder.

Them, dem; themselves, sig.

I was there myself, jeg var der selv; eller: I myself &c.; it did it itself, det gjorde det selv. One loves one's self better than one's neighbour, man elsker sig selv (en selv) bedre end sin (eens) Næste.

Staaer derimod et Substantiv. foran Personen, udtrykkes selv, blot ved himself, herself &c., som: God himself, Gud selv.

Naar det i den samme Periode forekommer: jeg, mig, du, dig, han, sig, ic.; eller at dette sidste Pronomen sigter til den handlende Person selv, maae ligeledes istedet for me, thee, him, bruges myself, thyself, himself &c., som: I know, myself, jeg kender mig; he deceives himself, han bedrager sig.

Der ere ellers mange Verba, som, skøndt reciproca i Dansk, ere det ikke i Engelsk, og maa læres ved Øvelse; f. Ex. I fancy, I imagine, jeg bilder mig ind. Your Royal self, Deres Kongelige Person selv.

Man siger: between you and I, imellem dem og mig, (ikke me); it was not I who did it, det var ikke mig som gjorde det, (ikke me). Ellers tiltaler man altid hinanden med you, I; thou, du, bruges kun til Gud, i et Aags høitideligt, et ømt, eller og et haanende Sprog.

Eiendoms-Pronomina.

Singularis.

My, min, mit, mine.

Thy, din, dit, dine.

His, hans, sin, sit, sine.

Her, hendes, sin, sit, sine.

Its, dens, dets, sin, sit,
sine.

One's, ens, sin, sit, sine.

Pluralis.

Our, vor, vort, vore.

Your, eders.

Their, deres.

Alle disse udfordre et hosstaaende Substant. eller et andet til samme sigtende Ord, som: my father, min Fader; her own, hendes eget.

Hvad sin, sit, sine angaaer, forholder det sig dermed som med det ovenanførte sig; f. Ex. he loves his wife, han elsker sin Kone; she loves her child, hun elsker sit Barn; the horse knows not his (its) strength, Hesten kiender ikke sin (dens) Styrke: the tree has lost its leaves, Træet har mistet sine (dets) Blade.

Det er allerede anført, at man siger his, hans, om Solen; her om Maanen ic.

Singularis.

Mine, min, mit, mine.

Thine, din, dit, dine.

His, hans, sin, sit, sine.

Hers, hendes, sin, sit,
sine.

Pluralis.

Ours, vor, vort, vore.

Yours, eders.

Theirs, deres.

Disse maae altid bruges uden Substantiv. Ved at lægge Mærke til, at de alle, undtagen de to første, tiltage blot et s, ville de let erindres; f. Ex. your brother and mine, Eders Broder og min; our carriage and yours, vor Vogn og eders.

Unm. Hvor vi Danske sige, af mig, af ham, af dem ic. bruge de Engelske sidstmeldte Eiendoms-Pronomen, som: it is a friend of mine, det er en Ven af mig; a sister of hers, en Søster af hende.

Denne Talemaade er endogsaa meget brugelig, hvor selv Eiendoms-Pronomen staaer udtrykkelig i Dansken, som: a son of mine, istedet for: one of my sons, en af mine Søner.

Istedet for at sætte its, dens eller dets alene, anføres Substantiv. selv, som: is this milk for the cat? er denne Mælk til Katten? nei, det er ikke dens; det er Hundens, no, it is not the cat's (ikke, its), it is the dog's.

Andisende Pronomina.

Singularis.

This, denne, dette.

That, den, det, hiin, hiint.

He who eller that, han,
den som.

Pluralis.

These, disse.

Those, de, hine.

Singularis.

She who, (that) hun,
den som.

This here, denne, dette These here, disse
her.

That there, den, det Those there, de,
der. dem der.

This house and that, dette Huus og hiint,
(det).

These rooms and those, disse Værelser
og hine (de).

He who (that) can stoop to such indig-
nities, den (han) som kan nedlade sig til slige
Nedrigheder.

This letter here, eller i daglig Tale som
i Dansken: this here letter, dette her Brev.

Wort disse eller de, udtrykkes stundum ved
your, som: I hate your hexameters and
your pindaric verses, jeg hader disse (de) He-
xameter og disse pindariske Vers.

De som, udtrykkes meget ofte ved those
who, istedet for they who, naar det betegnes
med et Slags Eftertryk, som: those who have
felt the pain &c., de som have følt Smerter.

Dennes, dette, hedder of this.

Dens, hiins, of that.

Disses, of these.

Hines (deres), of those.

The skin of this is not so soft as that

of the other, dennes Skind er ikke saa blødt
som den andens.

I speak of the income of those, who
have estates, jeg taler om hines (deres) Ind-
komster, som have Fordegobser.

The pretension of these is not so well
grounded as that of those, disses Paastand er
ikke saa vel grundet som hines.

Disse Pronomina, that og those, maae
ogsaa bruges til at udtrykke vor Genitiv. af saa-
danne Ord, som for Bøllens Skyld ikke vel
tillade Brugen af den danske Genitivus, som: the
strength of the elephant is greater than
that of the lion, Elefantens Styrke er større
end Løvens. The manners of the capital
and those of the villages, Hovedstadens Sæ-
der og Landsbyernes.

Det som, det der, eller blot det, med som
underforstaaet, udtrykkes med what, hvad, siden
det betyder det samme i Dansken, som: what
was said, det der blev sagt; I have what I
want, jeg har det jeg bruger, (istedet for: that
which, det som).

Henfigtende Pronomina.

It, den, det; I know it, jeg veed det; I
have it, jeg har den.

An m. Dette danske det, udtrykkes efter
et foregaaende Adjectiv. eller Adverb., hvortil det

hensføres, ved so, saa, som vi ogsaa bruge undertiden: He is happy and shall be so, han er lykkelig og skal blive det (saa). She has treated me kindly, and will continue to do so, hun har behandlet mig artig, og vil vedblive at gjøre det (saa).

Who }
Which } som, hvilken, hvilket, hvilke.
That }

What, hvad. He gives what he has, han giver hvad han har.

Who, bruges allene om Personer.

Which, om alle andre Ting.

That, om begge Slags, som:

The man, who eller that has done it, den Mand som (hvilken) har gjort det.

The book, which eller that he published last year, den Bog, som (hvilken) han udgav i Fjor.

Naar hvilken, hvilket, hvilke, bruges til at skielne imellem Personer, kan ikke sættes who, men which, som: which of the daughters is the handsomest? hvilken af Døttrene er den smukkeste? I can not tell, which of the brothers is the cleverest, jeg kan ikke sige, hvilken af Brødrene er den færmeste.

Disse Pronomina kunne i Accusativ. udelades, der hvor de udelades i Dansken, som: the girl I love, den Pige jeg elsker; the house I bought, det Huus jeg købte.

What udtrykker ogsaa vort noget eller tildeels, som: what by force, what by policy, noget med Magten og noget med Politik.

Which og that forandres aldrig.

Who derimod deklineres, som:

Declination.

Nomin. Who, hvo, som.

Genitiv. (Whole, hvis.
(of whom, om, af hvem.

Dativ. to whom, til hvem.

Accus. whom, som, hvem.

Ablat. from whom, fra hvem.

Who er det eneste Ord i Sproget, hvis Accusat. er forskiellig fra Nominat. Det er at sige, hvor Ordet som, virker, bruges who; men hvor som virkes paa, sættes whom, som: the man, who knows me, den Mand, som kender mig; the man, whom I know, den Mand, som jeg kender.

Whole, hvis, bruges egentlig kun om Personer, dog findes det ofte sagt om andre Ting, som: the woman whose husband died yesterday, den Kone, hvis Mand døde igaar; the question, whose solution I require, det Spørgsmaal, hvis Oplosning jeg begiærer.

Of which, hvis, siges om alt andet, som: he founded an empire, of which the extent

was very considerable, han stiftede et Rige, hvis Strækning var meget betydelig.

Meget ofte staaer ellers, of which, bag sit tilhørende Substantiv., som: it is a light, the beauty of which I can not describe, det er et Syn, hvis Skønhed jeg ei kan beskrive.

Who bruges sommetider i Accusativ. med Ordet than, end, i en særdeles engelsk Talemaade, som: Beelzebub, than whom (ikke who), Satan except, none higher sat, B —, som ingen anden end Satan sad oven over.

I daglig Tale bruges ofte who i Begyndelsen af Perioden uforandret, endskiøndt det er urigtigt, som: who (whom) is this for? hvem er dette for? who did you give it to? hvem gav De det til?

Whoever, hvohelst; whosoever, hvohelst.

Whichsoever, hvilkensomhelst.

Whatever, hvadhelst; whatsoever, hvadsomhelst.

Endelsen ever forandres ikke; men who declineres efter de forskiellige Casus, s. E. whoever does such a thing, hvohelst gjør saadan en Ting; to whomsoever you give it, til hvemsomhelst De giver det; whatever you say to the contrary, hvadsomhelst De siger derimod.

Kommer et Substant. til at staae ved whosoever, hvis somhelst, samt which og whatsoever, sættes samme imellem Pronomen selv og

denne Endelse, som: whose property soever it may be, hvis Eiendom somhelst det maa være; what resolution soever they take, hvad Beslutning somhelst de tage.

Whether, hvilken, hvilket (af to), forandres aldrig.

Whethersoever, hvilken, hvilketsomhelst, har ligeledes Substant. i Midten, som: to whether of them you grant the request, hvilken af dem De tilstaaer Anmodningen; whether party soever, you favour, hvilket Parti somhelst De begunstiger.

Spørgsmaals Pronomina.

Who, hvo?

Which, hvilken, hvilket, hvilke?

What, hvad?

Whether, hvilken af to?

Who has done it? hvo har gjort det?

What has happened? hvad har hændet?

Om disse gielder, hvad der er sagt om de hensigtende Pronomina.

Ubestemte Pronomina.

All, al, alt, alle, er uforanderligt og bruges som i dansk, som: all his time, al hans

Tiid; all his friends, alle hans Venner; Father of all, alles Fader.

NB. Man siger: all of us, vi alle; all of you, I alle; all of them, alle tilsammen; all of whom, alle hvilke; f. Ex. we are all of us convinced that &c., vi ere allesammen overbeviste at ic.

Any, nogen, noget, nogle; naar disse Ord forstaaes ubestemt for nogen somhelst, som: is there any possibility? er der nogen Mulighed? if any boy, dersom nogen Dreng ic.

Any, betyder ogsaa enhver somhelst; men altid maae det forstaaes ubestemt, som: I shall do it at any time, jeg skal gjøre det til enhver Tiid.

Any body, nogen eller enhver somhelst, siges om Personer, som: have you seen any body this morning? har De seet nogen i Morges? any body may go there, enhver kan gaae derhen.

Any thing, noget, naar det siges om en heel Periode, som: have you heard any thing of it? har De hørt noget om det?

Aught, noget, bruges kun sjelden: if I had aught to settle with him, dersom jeg havde noget at afgjøre med ham.

Man siger: for aught I know, for hvad jeg veed af det; for aught I see, for saavidt jeg seer; staves ogsaa ought.

Both, begge og baade, bruges ligesom i dansk, som: both my parents, begge mine Forældre; both the son and the daughter, baade Sønnen og Datteren.

NB. Man siger: both of us, vi begge to; both of you, I begge to; both of them, de begge to, som: we have both of us resolved, vi have begge to besluttet.

Certain, vis, vist, visse; ganske som paa dansk, som: a certain Prince, en vis Prinds; certain people, visse Folk.

Each, enhver, ethvert, kan staae baade med og uden Substant., og forstaaes bestemt, samt relative, som: they have got ten rixdollars each, de have faaet 10 Rdt. hver; there is a ditch on each side, der er en Grøvt paa hver Side.

NB. Man kan hverken sige: each one eller each body.

Either, enhver, ethvert af to; det gamle danske enten, som anføres i Loven; f. Ex. either of the parties, nogen, enten af Parterne.

Every, enhver, ethvert, maae altid staae ved noget andet Ord, og forstaaes ubestemt, som:

every one, eller every body talks of it, enhver, eller ethvert Menneſſe taler om det; he is every body's friend, han er hver Mand's Ven.

Any one, enhver, nogensmhelſt; every one, enhver, collective talt: any one may do it, enhver kan gjøre det. Every one has ſeen it, enhver (alle) har ſeet det.

Few, faa, bruges ligesom i danſk: few men have ſuffered more than he, faa Menneſſer have lidt mere end han.

A few, nogle faa, bruges ofte for ſome few, til at betegne endnu et ringere Antal, ſom: I have only a few left, jeg har kun nogle faa tilbage.

Many, mange, ſom i danſk: he has many children, han har mange Børn.

Many a, mangen en, mangt et, ſom: many a man, mangen en Mand.

Many, Mængde, ſom: a great many people were aſſembled there, en ſtor Mængde Folk vare forſamlede der.

Much, megen, meget, ligesom i danſk: much wine, megen Wiin; much paper, meget Papiir.

Dette much bruges ofte adverbialiter og betyder ſagt, næſten ganſke, ſom: it has much the ſame colour as mine, den har næſten ſamme Farve ſom min.

More, mere, flere, og moſt, meeſt, fleeſt. Det ſiges altsaa baade om Singul. og Plural., ſom: more virtue, mere Dyd; more vices, flere Laſter.

The more, deſmere eller jo mere: the more he gains, the more he ſpends, jo mere han fortjener, jo mere han øder.

NB. Dette deſ, deſto, eller jo, udtrykkes hos alle andre Comparativer ligeledes ved the, ſom: the oftener I ſee him, the leſs I like him, deſ oftere jeg ſeer ham, deſ mindre jeg li-der ham.

Moſt, meeſt, fleſte, ſtaaer ofteſt uden Artiklen the, ſom: moſt of my fortune, det meeſte af min Formue; moſt men, de fleſte Menneſter.

Moſt ſættes ofte til et Abjeſtiv. med Artiklen a, og betyder da vor høiſt, ſom: a moſt amiable character, en høiſt elſkvoerdig Karakter.

Neither, ingen, intet af begge, hverken: I ſhall be on neither ſide; I will take neither part, jeg ſkal hælde til ingen Side; jeg vil ingens Parti tage.

No og none, ingen, intet, ere baade Singularis og Pluralis: no vine, ingen Wiin; no letters, ingen Breve.

No, ingen, intet, kan aldrig ſtaaede uden noget andet tilſvarende Ord; men none ſkal altid

staae allene, som: she has no children, hun har ingen Børn; he has none, han har ingen.

Nobody, eller no one, ingen, slet ingen, om Gølf: nobody's, no one's, ingens, som: nobody has seen it, ingen har seet det; no one's business, ingens Sag.

Nothing, intet, om en heel Mening, som: nothing can be more easy, intet kan være lettere.

One, een, eet, som: one of us, een af os.

One's, eens; to live according to one's estate, at leve efter eens Formue.

One og ones sættes i Enden af Perioden efter et Adjectiv., just som vi sige i daglig Tale, en eller nogle, men som vi ikke tør bruge i Skrivt, som: I have got a good one, jeg har faaet en god en; he has some better ones, han har nogle bedre nogle.

One or other, een eller anden, eet eller andet; men man maa iagttage, at Substantiv. bør sættes i Midten, som: I have read it in one book or other, but I cannot remember which, jeg har læst det i een eller anden Bog, men jeg kan ikke huske hvilken.

One betegner ogsaa man, som: one has not every thing in one's power, man har ikke enhver Ting i sin Magt.

⚡ Henseende til Ordet man, ville man mærke:

Man, one, hvor der tales i Almindelighed om alle, som: one is not always equally well disposed, man er ikke altid ligevel oplagt.

Man, we, hvor man indbefatter sig selv i Udtrykket, som: we wish for riches in order to enjoy life, man ønsker Rigdom for at nyde Livet.

Man, they, hvor der ikke tales almindelig, men om adskillige andre, sig selv ikke indbegrebet, som: they say in town, that he is going to be married, man siger i Byen, at han skal giftes.

Man, udtrykkes endelig ved Periodens Forandring med Verb. be; hvor nemlig ingen af de forrige Forklarings-Maader kunne passe, som: it has been pretended, man har paastaet.

NB. Man siger: I have been told, man har sagt mig.

Other, anden, andet, andre, forandres ikke hos et vedstaaende Substantiv., som: I have other books, jeg har andre Bøger.

Men staaer det uden Substantiv., har det i Pluralis others, som: others may do as they please, andre kunne gjøre som de behage.

Another's, en andens, et andet's; the other's, den andens, det's andet's; the others, de andres, som: I am not, responsible for another's fault, jeg er ikke ansvarlig for en andens

Zeit; according to the account of others, efter andres Beretning.

NB. Another skrives som et Ord.

One another og each other udtrykke vort hinanden, hverandre, som: they love each other very tenderly, de elffe hverandre meget ømt; we help one another's friends in what we can, vi hielpse hinandens Venner i hvad vi kunne.

Some, nogen, noget, nogle, forendres aldrig; men betegner noget bestemt, hvorimod any figes ubestemt, om hvadsombest noget, som: have you heard any news? har De hørt nogle Nyheder? — yes, I have heard some, ja, jeg har hørt nogle.

Somebody, nogen, om Følk: somebody must know it, nogen maa vide det.

Something, noget, en en heel Materie, som: I have been told something of it, man har sagt mig noget derom.

Somewhat, noget, en Smule, som: it is somewhat bigger than the other, det er noget større end det andet.

Such, saadan, saadant, saadanne; just som i dansk, som: such a friend, saadan en Ven; such houses, saadanne Huse; his courage is such, hans Mod er saadant ic.

Dog ville man mærke, at man ikke kan fige: en saadan, a such, men altid: such a; f. Ex.

such a one, saadan en; such ones, saadanne nogle.

NB. Efter such, saadan, maa det følgende Ord som, altid udtrykkes ved as, som: such a man as he, saadan en Mand som han.

T a l l e n e .

Hovedtallene ere:

Cipher	0.	Eighteen	18.
One	1.	Nineteen	19.
Two	2.	Twenty	20.
Three	3.	Twenty one, ell.)	21.
Four	4.	One and twenty)	
Five	5.	Twenty two, ell.)	22.
Six	6.	Two and twenty)	
Seven	7.	Thirty,	30.
Eight	8.	Forty	40.
Nine	9.	Fifty	50.
Ten	10.	Sixty	60.
Eleven	11.	Seventy	70.
Twelve	12.	Eighty	80.
Thirteen	13.	Ninety	90.
Fourteen	14.	Hundred	100.
Fifteen	15.	Two hundred	200.
Sixteen	16.	Thousand	1000.
Seventeen	17.	Two thousand	2000.

A million, en Million.

Anmærkninger.

For at lette Huskommelsen ville man erindre, at over tolv endes Tallene til tyve paa teen, og siden alle Ti' re paa ty, som: Leven, syv; **seventeen**, sytten; **seventy**, halvfjerds.

NB. **Four**, fire; **fourteen**, fiorten; men **forty**, fyrretyve.

Foran Hundrede og Tusinde sættes gjerne **a** eller **one**, et eller eet, hvor man ikke i Dansken bruger det, som: it will cost a hundred gilders, det vil koste hundrede Gylden; I have paid one thousand dollars for it, jeg har betalt Tusind Daler for det.

Score betyder **Score**; man siger altsaa: **three score**, **four score**, **six score**, 60, 80, 120; men fielden bruges det med andre Tal, og staaer ikke i Pluralis.

Heller ikke have de andre Hovedtal nogen Pluralis.

§ Henseende til at beregne Tiden af Dagen siges:

It is one o' (on the) clock, Kloffen er eet.

It is twelve o' clock, Kloffen er tolv.

It is noon, it is midnight, det er Middag, det er Midnat.

Observ. Hvor vi Danske anføre den tilkommende Time, anføre de Engelske den forgangne, som: it is half past one o' clock, den er

halv to (halv over eet); it is three quarters past twelve, den er tre Qvarteer til eet (over tolv).

Man siger bedre **three months**, tre Maaneder, og **nine months**, ni Maaneder, end a quarter of a year, three quarters of a year, et Fierding-Aar, tre Fierding-Aar.

Half a year, eller **six months**, kan bruges uden Forskiel.

§ I Fierding-Aar derimod maa kaldes **fifteen months**.

Det en, som vi bruge til at betegne et ubestemt Tal, maa udtrykkes ved **about**, omtrent, som: it is about fifty rixdollars, det er en 50 Daler.

Nævnes to ubestemte Tal i Dansken, sættes **or**, eller, som: he has got fifteen or sixteen pounds, han har faaet en femten, seisten Pund.

Til at betegne vort nogle om et ubestemt Tal bruges Ordet **odd**, ulige, som: she is thirty odd years old, hun er nogle og 30 Aar gammel.

Ordentallene.

Giøres af Hovedtallene, ved at tillægge til Enden **th**, som: **six**, sex; **sixth**, siette.

Dog maa anmærkes, at i alle Ti-Benevnelserne, 20 indbefattet, forandres først-y til **ie**, som: **twenty**, 20; **twentieth**, 20de.

Egledes afvige de tre første, samt femte, aattende, niende og tolvte.

The first	1ste.	The nineteenth	19de.
second	2den.	twentieth	20de.
third	3dic.	one and twentieth,	
fourth	4de.	eller twenty first,	
fifth	5te.		21de.
sixth	6te.	two and twentieth	
seventh	7de.	eller twenty se-	
eight	8de.	cond &c.	
ninth	9de.	thirtieth	30de.
tenth	10de.	fortieth	40de.
eleventh	11te.	fiftieth	50de.
twelfth	12te.	sixtieth	60de.
thirteenth	13de.	seventieth	70de.
fourteenth	14de.	eightieth	80de.
fifteenth	15de.	ninetieth	90de.
sixteenth	16de.	hundredth	100de.
seventeenth	17de.	hundred and first,	
eighteenth	18de.		101ste.

The thousandth, 1,000de.

— ten thousandth, 10,000de.

— hundred thousandth, 100,000de.

Anmærkninger.

Naar disse Tal betegnes med Figurer, sættes 1st., 2d., 3d., og efter alle de andre th, som: 4th., fjerde.

First udtrykker vort først; men for det første, for det andet ic., hedder enten: in the first place, in the second place, eller blot Endelsen ly tilføies, som: thirdly, for det tredje; fourthly, for det fjerde.

Last, sidst; forelast, eller last save one, last but one, næstsidste.

Forholds-Tallene.

Single, enkelt.

Double, dobbelt.

Triple, treble, threefold, tredobbelt.

Quadruple, eller fourfold, firfold.

Quintuple, eller fivefold, femfold.

Sextuple, eller sixfold.

Septuple, eller sevenfold, syvfold.

Octuple, eller eightfold, aottesfold.

Decuple, eller tenfold, ti-fold.

Siden dannes de blot ved Told, lige til: a centuple, eller hundredfold, hundredfold.

Once, een Gang, Mer one time.

Twice, to Gange, eller two times.

Thrice, tre Gange, eller three times.

Disse to sidste ere ikke saa brugelige, og alle de andre udtrykkes ved time, Gang, som: four times, fire Gange.

Every other, hver anden.

Every third, hver tredje ic.

Every two, hver to.
 Every three, hver tre.
 One by one, een for een.
 One at a time, een ad Gangen.
 At once, paa een Gang.
 Once for all, een Gang for alle.

Samlings-Tallene.

A brace, }
 A couple, } et Par.
 A pair, }
 A dozen, et Dozin.
 A score, en Snees.
 A hundred, et Hundrede.
 A thousand, et Tusind.
 A hundred-weight, et Centner.
 One half, en Halvdeel.
 A third, en Trediepart.
 A quart, a quarter, en Fierdepart.
 One fifth, eller fifth part, en Femtepart.
 Four fifths, fire Femtedele, ic.

Anmærkninger.

Brace, Par, bruges meest om Ting, Sagten tilhørende, som: a brace of hares, et Par Harer. NB. Dette Ord har ingen Pluralis.

Man siger ogsaa: a brace of pistols, et Par Pistoler.

Couple, Par, siges om Ting, som adskilles i Brugen, som: a couple of chairs, et Par Stole.

Pair, bruges om tilfammenhørende Ting, som: a pair of shoes, et Par Skoe.

Man siger baade: a happy couple, og a happy pair, et lykkeligt Par Folk.

Pair, sættes fielden i Plural, som: two pair of gloves, to Par Handsker.

Dozen, Dozin, sættes ofte i daglig Tale ved et andet Substant. uden Genit. Tegnet of, som: a dozen fowls, et Dozin Fugle.

One half, Halvdelen, eller blot half, som: I have sold one half of it, jeg har solgt Halvdelen deraf; he got half of it, han fik Halvparten af det.

An octave, en Octav i Musikken.

An octavo, en Oktav, (om en Bog).

Ligledes siges: a quarto, en Quart; a folio, en Foliant; a duodecimo, en Duodez.

A quart, en Fierdepart, og en Quart i Spil.

A quarter, en Fierdedeel, af hvad der deles i fire Parter; desuden betyder det Quarfeer, (Rosement), Livets Skienkelse ic.

Quatrain og Hexain, en Strofe af fire og sex Linier.

A third, en Trediepart.

A tierce, Terz i Musik og Spil.

Ligeledes ere: a quint; a fixieme og a septieme, Spille=Udtryk.

The septuagint, den græbste Oversættelse af Bibelen.

A septuagenary, octogenary, centenary, en 70-, 80-, 100aarig.

Millenary, tusindaarig.

Millennium, et Tusind Aars Tiid.

Triennial, quinquennial, treaarig, femaarig, hver 3 eller 5 Aar, eller varende den Tiid.

B e r b a.

Saaledes kaldes de Ord, som betegne en Handling. De inddeles i visse Tider eller Tempora, som benævnes ved nogle overalt antagne Kunstord. Tempora have Singularis og Pluralis, i hver af dem 3 Personer.

Det engelske Sprog har kun een Conjugation; eller hvordan Endelsen af et Verbum end er, retter det sig i sine Forandringer efter eet Mynster.

Stammeordet, som maa søges i Ordboøger, kaldes Infinitivus, og udgjør for sig selv en Mening, som: live, leve; want, mangle.

Af dette dannes alle de øvrige Tempora.

Præsens, Indicativ, eller den nærværende bestemte Tiid, er stedse som Infinitivus, som: I live, jeg lever; I want, jeg mangler.

Imperfectum, betegner den forgangne Tiid, og tiltager d eller ed, eftersom Infinitiv. erdes paa e eller paa en Consonant, som: I lived, jeg levede; I wanted, jeg manglede.

Futurum, den tilkommende Tiid, gøres som i dansk ved Ordet shall, skal, som: I shall live, jeg skal leve; I shall want, jeg skal mangle.

Imperativus, betegner Beden eller Befælen, og er ligesom Infinitiv., som: live, lev, lever; want, mangl, mangler.

Præsens conjunctiv., der ogsaa betegner nærværende Tiid, men altid medfører Begrebet om en Ubished, som et Ønske ic., er som Infinitiv.: that I live, at jeg lever; that I want, at jeg mangler.

Imperfectum conjunctiv., der bruges med samme Begreb som ovenstaaende, er ligesom det bestemte Imperfectum: that I lived, at jeg levede; that I wanted, at jeg manglede.

Ubestemte Imperf., eller vort skulde, udtrykkes ved should, som: I should live, jeg skulde leve; I should want, jeg skulde mangle.

Supinum, der betegner den forgangne Tiid, hvor man kunde sætte har eller er foran, ligner stedse Imperf., som: lived, levet; wanted, manglet.

Gerundium bruges hyppig der, hvor det danske Verbum kunde endes paa ende, og dannes

ved at tillægge Stavelsen ing, som: living, levende; wanting, manglende. NB. Dog mærkes, at de Verb., som endes paa e, bortfaste samme i Gerund., som: love, elffe; loving, elffende.

Saaledes som ovenstaaende, conjugeres alle regelrette Verb.; dog anmærkes:

1) At de Verb. paa y endes i Imperfect. og følgelig i Supinum paa ied, som: tarry, tøve; I tarried, jeg tøvede; I have tarried, jeg har tøvet.

NB. Undertiden sætte de Engelske en Apocroph istedet for det i Imperf. og Supin. tilkomende e, som: he lov'd, for loved, han elffede. Derfor dette skeer i Verb. paa y, beholdes gjerne dette Bogstav, istedet for det ellers efter Reglen skulde forvandles til i, som: he reply'd, for replied, han gienstvarede.

2) At Genstavelses = Drb. der endes paa en Consonant med en foregaaende Fort Vocal, samt nogle af flere Stavelser, fordobble Ende = Consonanten i Imperf., Supin. og Gerund., som: beg, bede; I begged, jeg bad; begged, bedt; begging, bedende; commit, begaae; committed, begif; committing, begaaende.

For at lette Husommelsen vilde man mærke: at et Verb. i alle Tempora uoergaaer ikke uden de fire følgende Forandringer.

Den anden Person af Præsens og Imperf. endes paa st; men den bruges yderst sjeldent, da

man næsten altid tiltaler hinanden med I, eller you; f. Ex. thou livest, thou livedst, Du lever, Du levede.

Den tredje Person af Præsens indicativ. endes paa s eller es, som: he falls, han falder; he lives, han lever.

NB. 1. Derfor Udtalen formedest Ende = Consonanterne skulde blive venskelig, maa tillægges es, men ellers blot s til Verb., som: watch, vaage; he watches, han vaager.

NB. 2. Fordum endtes den tredje Person paa th, og findes endnu i Bøger, som: he liveth, han lever.

Imperfect. og Supin. endes paa ed, og Gerund. endes altid paa ing.

Anm. De Verb. paa y, faae i den anden Person af Præsens og Imperf. indicat. iest og iedst; og i den tredje Person af Præsens indicat. ies, som: I satisfy, thou satisfiest, he satisfies, jeg, du, han tilfredsstiller.

I satisfied, thou satisfiedst, jeg, du tilfredsstillede.

Gerund. af Verb. paa ie, endes paa ying, saasom den gamle Infinitiv. har været skrevet med ye, som: die, døe; dying, døende; lie, ligge og lyve; lying, liggende og lyvende.

Verba kunne deles i:

Hjælpe = Verber.

Regelrette.
 Siensfildige (reciproca).
 Upersonlige.
 Uregelrette og
 Ufuldstændige.

Infinitivus.	Conjugation.	Infinitivus.
	af	
Have, have,	og	Be, være,
Præsens.		

I have, jeg har.	I am, jeg er.
Thou hast, du har.	Thou art, du er.
He, she, it has, han, hun, den, det har.	He, she, it is, han, hun, den, det er.
We have, vi have.	We are, vi ere.
You have, I have.	You are, I ere.
They have, de have.	They are, de ere.

Imperfectum.

I had, jeg havde.	I was, jeg var.
Thou hadst, du havde.	Thou wast, du var.
He had, hun havde ic.	He was, han var, ic.
We had, vi havde.	We were, vi vare.
You had, I havde.	You were, I vare.
They had, de havde.	They were, de vare.

Futurum.

I shall have, jeg skal have.	I shall be, jeg skal være.
------------------------------	----------------------------

Thou shalt have, du skal have.	Thou shalt be, du skal være.
He shall have, han skal have.	He shall be, han skal være.
We shall have, vi skulle have.	We shall be, vi skulle være.
You shall have, I skulle have.	You shall be, I skulle være.
They shall have, de skulle have.	They shall be, de skulle være.

Imperativus.

Have, hav.	Be, vær.
Have, haver.	Be, værer.
Let him have, lad ham have.	Let him be, lad ham være.
Let us have, lad os have.	Let us be, lad os være.
Let them have, lad dem have.	Let them be, lad dem være.

Præsens conjunctiv.

That I have, at jeg har.	That I be, at jeg er.
— thou have, at du har.	— thou beest, at du er.
— he have, at han har.	— he be, at han er.
— we have, at vi have.	— we be, at vi ere.
— you have, at I have.	— you be, at I ere.
— they have, at de have.	— they be, at de ere.

Imperfectum conjunctiv.

That I had, at jeg havde.	That I were, at jeg var.
— thou had, at du havde.	— thou wert, at du var.
— he had, at han havde.	— he were, at han var.
— we had, at vi havde.	— we were, at vi vare.
— you had, at I havde.	— you were, at I vare.
— they had, at de hav- de.	— they were, at de vare.

Ubestemte Imperfectum.

I should have, jeg skul- de have.	I should be, jeg skul- de være.
Thou shouldst have, du skulde have.	Thou shouldst be, du skulde være.
He should have, han skulde have.	He should be, han skulde være.
We should have, vi skulde have.	We should be, vi skulde være.
You should have, I skulde have.	You should be, I skul- de være.
They should have, de skulde have.	They should be, de skulde være.

Supinum.

Had, havt.

Been, været.

Gerundium.

Having, havende.	Being, værende.
Have, have.	Be, være.

I may, jeg maa. I will, jeg vil.

Præsens.

I may, jeg maa.	I will, jeg vil.
Thou mayst, du maa.	Thou wilt, du vil.
He may, han maa.	He will, han vil.

We may, vi maae.	We will, vi ville.
You may, I maae.	You will, I ville.
They may, de maae.	They will, de ville.

Imperfectum.

I might, jeg maatte.	I would, jeg vilde.
Thou mightst, du maatte.	Thou wouldst, du vil- de.
He might, han maatte.	He would, han vilde.
We might, vi maatte.	We would, vi vilde.
You might, I maatte.	You would, I vilde.
They might, de maatte.	They would, de vilde.

Do, gjøre.

Dette er ellers et ordentligt Verbum, men

bruges som et Hjelpeverbum, skiondt kun i Præsens og Imperfectum.

Præsens.

Imperfect.

I do, jeg gjør. -	I did, jeg gjorde.
Thou doest og doest,	Thou didst, du gjorde
du gjør.	de.
He does, han gjør.	He did, han gjorde.
We do, vi gjøre.	We did, vi gjorde.
You do, I gjøre.	You did, I gjorde.
They do, de gjøre.	They did, de gjorde.

Disse to Tempora bruges ved andre Verba i Spørgsmaals Tilfælde; hvor Nægtelsen, ikke, forekommer; samt for at give Meningen endnu mere Eftertryk, som: do you want, mangler I? istedet for: want you? did you want? manglede I? for: wanted you?

I do not, (eller don't) want, jeg mangler ikke, for: I want not.

I did not (didn't) want, jeg manglede ikke, for: I wanted not.

I do, did, want money, jeg (just) mangler, manglede Penge.

Begynderne falder denne Talemaade vanskelig: men de vænne sig blot til, i foransførte Tilfælde, at sætte gjør og gjorde ind i Dansken, eftersom det er den nærværende eller forgangne Tiid, saa er Vanskeligheden snart hævet, som: spaserer I? (Gjør I spásere?) do you walk?

Spáserede I? — (giorde I spásere?) Did you walk? Jeg spáserer ikke; (jeg gjør ikke spásere); I do not (don't) walk. Jeg spáserede ikke; (jeg gjorde ikke spásere); I did not walk.

Unm. Med Hjelpeverberne: have, have; be, være; may, maa; will, vil; samt de ufuldstændige Verba: can, kan; must, maa, og ought, bør, burde, bruges ikke Talemaaden med do og did; som: I have not, jeg har ikke. Are you? er I? he will not, han vil ikke.

NB. Dog siges: Don't be, vær eller vær ikke.

Ligeledes bruges selvent do eller did med de Verba: dare, tørde, need, behøve, og ail, fattes, skade.

I dare not do it, jeg tør ikke gjøre det. Dare you say? tør de sige? What need I care? hvad behøver jeg at bryde mig om?

I øvrigt er det ikke uomgiængeligt fornødent at bruge overalt denne Talemaade; men den forbigaas selben. Saaledes siges, f. Ex. I know not, jeg veed ikke, istedet for: I don't know.

Conjugation af et regelret Verbum.

Infinitivus.

Live, leve.

Præsens indicativ.

I live, jeg lever.
Thou livest, du lever.

He lives, han lever.

We live, vi leve.

You live, I leve.

They live, de leve.

Præsens conjunctiv.

That I live, at jeg lever.
— thou live, at du lever.

— he live, at han lever.

— we live, at vi leve.

— you live, at I leve.

— they live, at de leve.

Imperfect. indic.

I lived, jeg levede.

Thou livedst, du levede.

He lived, han levede.

We lived, vi levede.

You lived, I levede.

They lived, de levede.

Imperfect. conjunct.

That I lived, at jeg levede.

— thou lived, at du levede.

— he lived, at han levede.

— we lived, at vi levede.

— you lived, at I levede.

— they lived, at de levede.

Futurum.

I shall live, jeg skal leve.

Thou shalt live, du skal leve.

He shall live, han skal leve.

We shall live, vi skulle leve.

You shall live, I skulle leve.

They shall live, de skulle leve.

Absolente Imperf.

I should live, jeg skulde leve.

Thou shouldst live, du skulde leve.

He should live, han skulde leve.

We should live, vi skulde leve.

You should live, I skulde leve.

They should live, de skulde leve.

Imperativ.

Live, lev.

Live, lever.

Let him, us, them

live, lad ham, os, dem leve.

Supinum.

Lived, levet.

Gerundium.

Living, levende.

To live, at leve.

Passivum af et Verbum maa dannes ved **be**, **være**, naar det forstaaes blot lidende; men er Handlingen gienfædig, ved at tilføie each other, eller one another, som: he hates, han hader; he is hated, han hades; they see each other every day, de sees hver Dag.

NB. Dog siges om Ting: they sell very

well, de sælges meget vel; samt: the cakes eat crisp, Kagerne ere sprøde at spise.

Naar et Verbum har Ordet, sig, ved Infinitiv. i Danskten, kaldes det:

Siensidigt eller reciprocum.

Dette retter sig efter det ordentlige Verbumb Conjugation; kun at de vedslaaende Personer maae udtrykkes ved myself, mig; thyself, dig; himself, herself, itself, one'sself, sig; ourselves, os; yourselves, eder; themselves, dem, sig) s. Ex.

He knows himself, han kiender sig; we flatter ourselves, vi smigre os; she has hurt herself, hun har stødt sig.

Anm. Mange Verba, som efter vort Sprog ere reciproca, ere ikke saa i Engelsk, og de maae læres ved Svølsen, som: hesitate, betænke sig; he hesitates, han betænker sig.

Upersonlige Verba.

Ere de som kun bruges i den tredie Person, som: it thunders, det tordner; there is, der er; there are, der ere.

S Hensende til den 3die Person, man, ville man erindre, hvad der er anført derom imellem Pronomina; at det, nemlig, udtrykkes ved one,

we, they, eller Talemaadens Omfætning med Supin. og Hjelpeverberne have og be.

Man, kaldes ogsaa undertiden, a body, og svarer til vort, et Menneske, som: what shall a body do? hvad skal man gjøre?

Uregelrette Verba.

Eller som afvige fra den ordentlige Conjugation; de følge her efter Alphabetet.

Af de, som have dobbelte Supina, bruges gierne det første med have, det paa en med be.

Egentlig er det Imperfect. man maa lægge Mærke til, da samme som oftest ligner Supinum.

Præsens.	Imperfect.	Supinum.
I abide, jeg bliver,	abode,	abode.
arise, opstaaer,	arose,	arisen.
awake, opvaagner,	awoke,	awaked.
bake, bager,	baked,	baken.
bear, bærer, taaler,	bore,	borne. NB.
	føder.	born, født.
beat, slaaer,	beat,	beat, beaten.
become, bliver,	became,	become.
befall, tilfælde,	befell,	befallen.
beget, avle,	begot,	begot, begotten.
begin, begynder,	began,	begun.
behold, beskuer,	beheld,	beheld, beholden.

Præsens.	Imperfect.	Supinum.
I ben t, jeg bærer, bereave, berøver,	bent, berest og bereaved,	bent. berest og be- reaved.
befeech, anmoder bid, byder,	befought, bade og bid,	befought. bid, bidden.
bind, binder, bite, bider.	bound, bit,	bound. bit, bitten.
bleed, bløder, bless, velsigner,	bled, blest og blessed,	bled. blest, blessed.
blow, blæser, break, brækker,	blew, broke,	blown. broke, bro- ken.
breed, yngler, bring, bringer, build, bygger, burn, brænder, burst, brister, buy, kober, cast, kaster, catch, fanger, chide, sfiænder. chose eller chuse, vælger, sfiøtter, om,	bred, brought, built, burnt, burst, bought, cast, caught, chid, chose,	bred. brought. built. burnt. burst, bursten. bought. cast. caught. chid, chidden. chosen.
cleave, fløver, cling, hlynger,	clove, clang og clung,	cleft, cloven. clung.

Præsens.	Imperfect.	Supinum.
I cloth, jeg flæder,	clothed, clad,	clothed, clad.
come, kommer, cost, koster, crack, knager,	came, cost, cracked. og crackt,	come. cost. cracked og crackt.
creep, kryber, crow, gale, gøl- per,	crept, crew,	crept. crowed.
cut, sfiærer, sfiip- per,	cut,	cut.
dare, vover, tør. deal, handler, deler dig, graver,	durst, dealt, dug og digged, dipped og dipt, did,	dared, dealt. dug, digged. dipped og dipt. done.
do, gjøre, draw, drager, dream, drømmer,	drew, dreamt og dreamed,	drawn. dreamt.
drink, drikker, drive, driver, dwell, boer, eat, spiser, fall, falder, feed, føder, feel, føler, fight, fægter,	drank, drove, dwelt, ate, fell, fed, felt, fought,	drunk. driven. dwelt. eat, eaten. fallen. fed. felt. fought.

Præsens.	Imperfect.	Supinum.
I find, jeg finder,	found,	found.
flee, fly, flygter,	fled,	fled.
fling, kaster,	flung,	flung.
flow, flyder,	flowed,	flowed, flown.
fly, flyver,	flew,	flown.
forbear, undlader	forbore,	forborn.
forbid, forbyder,	forbade, forbid,	forbid, for- bidden.
forget, forglem- mer,	forgot,	forgot, for- gotten.
forgive, tilgiver,	forgave,	forgiven.
forlaks, forlader,	forsook,	forlaken.
freeze, fryser,	froze,	frozen.
freight, fragter,	freighted og fraught,	freighted, fraught,
geld, gilber,	gelded, gelt,	gelded, gelt.
get, faaer,	got,	got, gotten.
gild, forgylder,	gilded, gilt,	gilt, gilded.
gird, omgyrter,	girt, gird- ed,	girt, girded.
give, giver,	gave,	given.
go, gaaer,	went,	gone.
grave, indgraver.	graved,	graven, gra- ved.
grind, maler,	ground,	ground.

Præsens.	Imperfect.	Supinum.
I grow, jeg vorer,	grew,	grown.
hang, hænger,	hanged og hung,	hung, hanged
hear, hører,	heard,	heard.
heave, hæver, fa- ster,	heaved og hove,	heaved, ho- ven.
help, hjælper,	helped,	helped, hol- pen.
hew, hugger,	hewed,	hewen, hewn.
hide, skjuler,	hid,	hid, hidden.
hit, treffer,	hit,	hit.
hold, holder,	held,	held, holden.
hurt, bestadiger,	hurt,	hurt.
keep, holder, gemmet,	kept,	kept.
knit, strikker,	knit,	knit.
know, kiender,	knew,	known.
lade, lader,	laded,	laden.
lay, lægger,	laid,	laid.
lead, leder,	led,	led.
learn, lærer selv.	learnt,	learnt, learn- ed.
leave, forlader.	left,	left.
lend, laaner,	lent,	lent.
let, lader.	let,	let.
lie, ligger,	lay,	lain.
lift, løfter,	lifted,	lift, lifted,
light, lysér, tæ- nder,	lighted og lit,	lighted, lit.

Præsens.	Imperfect.	Supinum.
I load, jeg læffer,	loaded,	loaden, load- ed.
lose, taber,	lost,	lost.
make, gjør,	made,	made.
mean, mener,	meant,	meant.
meet, møder,	met,	met.
melt, smelter,	melted,	melted, mol- ten.
mistake, tage fejl,	mistook,	mistaken.
mow, meier,	mowed,	mown, mow- ed.
pass, gaacr forbi,	past og passed,	past, passed.
pay, betaler,	paid,	paid.
pen, indsperrer,	pent,	pent.
put, sætter,	put,	put.
quit, forlader,	quitted og quit,	quitted, quit.
read, læser,	read,	read.
rend, sønderriver,	rent,	rent.
rid, befrier,	rid,	rid.
ride, rider,	rode, rid,	ridden.
ring, ringer,	rang, rung,	rung.
rise, staaer op,	rose,	risen.
rive, splitter,	rived,	riven.
rot, raadner,	rotted,	rotten.
run, løber,	ran,	run.
say, siger,	said,	said.

Præsens.	Imperfect.	Supinum.
I see, jeg sees,	saw,	seen.
seek, søger,	sought,	sought.
seeth, syder,	sood,	sodden.
sell, sælger,	sold,	sold.
send, sender,	sent,	sent.
set, sætter,	set,	set.
shake, ryster,	shook,	shook, sha- ken.
shave, rager,	shaved,	shaven, sha- ved.
shear, klipper,	shore,	shorn, shear- ed.
shed, udgyder,	shed,	shed.
shew, show, vi- ser,	shewed, showed,	shewn, shown shewed.
shine, skinner,	shone og shined,	shone, shined.
shite, skiber,	shit,	shit, shitten.
shoe, skoer,	shod,	shod.
shoot, skyder,	shot,	shot.
shred, udstrimler,	shred,	shred.
shrink, indkrym- per,	shrunk,	shrunk.
shut, lukker,	shut,	shut.
sing, synger,	sung og sang	sung.
sink, synker,	sunk og sank,	sunk.
sit, sidder,	sate og sat,	sate, sitten.

Præfens.	Imperfect.	Supinum.
I flay, jeg ihjelslaer	flew,	flain.
fleep, sover,	flept,	flept.
flide, glider,	flid,	flid, flidden.
fling, flynger,	flung og flang,	flung.
flink, bortflifter,	flunk,	flunk.
flip, glider,	flipt,	flipt.
flir, opflitter,	flit,	flit.
fmell, lugter,	fmelt,	fmelt.
fmæite, flaaer,	fmote,	fmitten.
fow, faaer,	fowed,	fown.
fpeak, taler,	fpoke og fpake,	fpoken.
fpeed, fkynder mig.	fped,	fped.
fpell, flaver,	fzelt og fzelled,	fzelt.
fpend, øder,	fzent,	fzent.
fpill, fpilder,	fzilt og fzilled,	fzilt.
fpin, fzinder,	fzpun, fzpan	fzpun.
fplit, fpytter,	fzpat,	fzpit, fzpitten.
fplit, fzlitter,	fzplit,	fzplit.
fspread, udspre- der,	fzpread,	fzpread.
fpring, udsprin- ger,	fzprung,	fzprung.
fprang,	fzprang,	
fstand, flaaer,	fzfood,	fzfood.
fsteal, flæler,	fzfole,	fzfole, fzfole.

Præfens.	Imperfect.	Supinum.
I fltick, jeg fltffer,	fltick,	fltick.
flting, fltnger,	flftung,	flftung.
fltink, fltinker,	flftunk, flftank,	flftunk.
fltride, fltræver,	fltrode,	fltridden.
flstrike, flflaer,	flftruck,	flftruck, flftrick- en.
flstring, befltræn- ger, flframmer,	flftrung,	flftrung.
flftrip, afflæder,	flfstript og flfstripped,	flfstript og flfstrip- ped.
flflrive, flflræber,	flflrove,	flflrived, flflri- ven.
flfwear; flflværges,	flflvore,	flflvorn.
flflweep, flfeier,	flflwæpt,	flflwæpt.
flflwell, flflvovner,	flflwelled,	flflwelled, flflwoll- len.
flflvim, flflvømmer,	flflfwam,	flflfwum.
flflwing, flflvinger,	flflfwung,	flflfwung.
flfltake, flfltager,	flfltook,	flfltaken.
flflteach, flfllærer, an- dre,	flfltaught,	flfltaught.
flfltear, flflriver,	flfltore,	flfltorn.
flfltell, flflfiger, flflfor- tæller,	flfltold,	flfltold.
flflthink, flfltænker,	flflthought,	flflthought.
flflthrive, flfltrives,	flflthrove,	flflthriven.
flflthrow, flflkæfter,	flflthrew,	flflthrown.
flflthrust, flflfløder,	flflthrust,	flflthrust.

Præsens.	Imperfect.	Supinum.
I tip, jeg beslæaer,	tip: og tip- ped.	tipt, tipped.
toft, vifter, kaster,	toft, toffed	toft, toffed.
tread, træder,	trod,	trod, trodden.
tript, tripper,	tript,	tript.
snubler,		
understand, for- staaer,	under- stood,	understood.
wax, bliver,	waxed,	waxen.
vorer,		
wear, bærer,	wore,	worn.
weave, væver,	wove,	woven.
weep, græder,	wept,	wept.
whip, pidsker,	whipt,	whipt.
win, vinder,	won,	won.
wind, vinder,	wound,	wound.
snoer,		
work, arbejder,	worked og wrought,	worked, wrought.
wrap, indsvøber,	wrapped og wrapt,	wrapped, wrapt.
wring, vridet,	wrung,	wrung.
write, skriver,	wrote, writ,	wrote, writ- ten.
writhe, vridet,	writhed,	writhen.

For at lette Begynderne Arbeidet, kunde man henføre mange af disse Verba til adskillige Klasser, som:

De paa ear, have	— ore	— orn.
— — eed,	— — ed	— ed.
— — end,	— — ent	— ent.
— — ind,	— — ound	— ound.
— — ing,	— — ung	— ung.
— — ink,	— — unk	— unk.
— — ip,	— — ipt	— ipt.
— fleste paa ow,	— ew	— own.
— paa Is, have	— st	— st.

U n m. Af de treende uregelrette Imperfecta, som nogle af dem have, er det første det meest brugelige.

Ufuldstændige Verba.

Er de, som mangle visse Tempora.
Man mærke følgende:

Præsens.	Imperfect.
I can, jeg kan.	I could, jeg kunde.
Thou canst, du kan.	Thou couldst, du kunde.
He can, han kan.	He could, han kunde.
We, you, they can, vi, I, de kunne.	We, you, they could, vi, I, de kunde.
Præsens.	Imperfect.
I may, jeg maa.	I might, jeg maatte.
Thou mayst, du maa ic.	Thou mightst, du maatte ic.

Dette er allerede anført.

Præsens.

I must, jeg maa.
Thou, he, we, you,
they must, du, han,
vi, I, de maae.

Præsens.

I ought, jeg bør.
Thou oughtst, du bør.

He, we, you, they
ought, han, vi, I,
de bør.

Præsens.

I quoth, jeg siger.
He quoth, han siger.
They quoth, de sigte.

Præsens.

I shall, jeg skal.
Thou shalt, du skulde ic.

Præsens.

I will, jeg vil.
Thou wilt, du vil ic.
Sigeledes anført.

Imperfect.

I must, jeg maatte.
Thou, he, we, you,
they must, du, han,
vi, I, de maatte.

Imperfect.

I ought, jeg burde.
Thou oughtst, du burde.

He, we, you, they
ought, han, vi, I,
de burde.

Imperfect.

I quoth, jeg sagde.
He quoth, han sagde.
They quoth, de sagde.

Imperfect.

I should, jeg skulde.
Thou shouldst, du skulde ic.

Imperfect.

I would, jeg vilde.
Thou wouldst, du vilde ic.

Anmærkninger.

Alle disse ovenstaaende Verba have ikke flere Tempora end de her anførte.

I Henseende til Verbum can, ville man mærke, at: kunne og kunnet, kan ikke udtrykkes anderledes end ved, be able, og been able, være og været i Stand, som: it is one thing to be willing and another to be able, det er eet at ville og et andet at kunne. He has not been able to perform it, han har ikke kunnet udføre det.

Bort danske kan og kunde, udtrykkes meget ofte ved may og might, hvor der ikke betegnes saameget Vnen som Muligheden, som: he may live the day he shall repent it, han kan leve den Dag, han skal fortryde det. We might have come better off, vi kunde have sluppet bedre fra det.

Can not, kan ikke, kan sammendrages til eet Ord, som: I cannot do it, jeg kan ikke gjøre det.

I daglig Tale siges og skrives can't, for cannot.

Naar kan, betyder veed, forstaaer, maa bruges know og understand, som: I know my lesson, jeg kan min Lere; I understand italian, jeg forstaaer italiensk.

U n m. Ved Verbum may og must.

Første bruges, hvor man betegner en Tilbedelse, Uønsket; sidste siges, om en Nødvendighed, eller, for hvo der kan tydske: may, svarer til det tydske, mag eller darf, og must til musk; f. Ex.: if I may be so bold, dersom jeg maa være saa dristig; may I ask you? maa jeg spørge dem? I must pay the money to morrow, jeg maa betale Pengene i Morgen.

At maatte og maattet, kan heller ikke siges anderledes, end be og been obliged, eller under the necessity, som: he has been obliged to do it, (under the necessity of doing it), han har maattet gjøre det.

May og might, udtrykke ogsaa vort, gid! som: may you obtain your wish, gid (maa) De opnaae Deres Ønske! might he never want it, gid (maatte) han aldrig savne det!

Man siger: let me beg of you, istedet for: maa jeg bede dem?

Ought, bør og burde, maa altid have to, at, efter sig, Kiandt dette Ord ikke staaer i Dansk, som: I ought to have told you, jeg burde have sagt dem. At burde og burdet, kan heller ikke udtrykkes anderledes end ved en Dmskrivelse af andre tilsvarende Ord.

Quoth, siger, sagde, bruges kun efter en foregaaende Periode, som: lay you so? quoth I, siger I saa? sagde jeg.

Shall og will, skal og vil, udtrykke baade blot den tilkommende Tid, og tillige Nøvden-

ighed og Villie, som: I shall come to morrow, jeg skal komme i Morgen; he shall do it, han skal gjøre det; he will do it one day, han vil gjøre det engang; I will have my money directly, jeg vil have mine Penge strax.

Egentlig om simpel tilkommende Tid bruges i første Pers. af Singul. og Plural, shall, og i de andre will; men i Løste, Trudsel og Forspligtelse, bruges will i de første Personer og shall i de andre.

Iøvrigt retter man sig meest efter Danishen, da de Engelske selv gjøre Sprogbrugen til Regel; dog bruges helst shall, som: shall you go to the play to night? vil De gaae paa Komedien i Aften?

Istedet for skal og skulde, bruges ofte Hjelpe-Verbum be, være, i Præsens og Imperfect, som: I am to write a letter, jeg skal skrive et Brev; I was to provide for the family, jeg skulde sørge for Familien. NB. I denne Talemaade kan Ordet, nødsaget, forbunden, ansees som ubeladt.

Wille og villet, udtrykkes ved be willing, som: he has been willing to do it, han har villet gjøre det. Man siger ogsaa: he would have me do it, istedet for: han vilde have jeg skulde gjøre det. I would have done it, jeg har villet gjøre det.

Will er ogsaa et ordentligt Verb., og betyder at befale, som: he willed me to do it; han befalede mig at gjøre det.

Bort uvilse, skal, om noget som fortælles, udtrykkes ved is laid, siges, som: he is laid to have died yesterday, han skal være død i Gaar.

Til de ufuldstændige Verba kan regnes endnu: methinks, mig synes, og methought, mig syntes.

Temporas Brug.

Uf det Foregaaende sees, at man kan næsten altid rette sig efter det Danske.

Kun i Henseende til Coniunctivus mærke man, at den bruges hvor en Uvished, eller et Slags Dnske tilkiendegives; samt med de Coniunctioner, som herefter skulle anføres. Overalt bruges dette Tempus meget efter Dykke af de engelske Skribentere, og Verbum be, være, er det eneste, der undergaaer nogen egentlig Forandring.

Ligeledes maa mærkes Gerundium, som altid endes paa -ing, der svarer til vor Endelse paa, ende. Engellænderne bruge det meget hyppig i Skrivt, hvor vi sætte Infinitiv. med en Præposition, som: for doing, for at gjøre; on seeing, ved at see; I found her sleeping, jeg fandt hende sovende.

Dette Tempus ombannes endogsaa til et Slags Substantiv., som: you will ascribe my not coming yesterday &c., de vil henregne det, at jeg ikke kom i Gaar &c.

I dette Tilfælde maa et Gerundium have Artiklen the ved sig, som: these are the rules, by the observing of which &c., disse ere de Regler, ved hvis Jagttagelse &c.; thi dersom jeg siger: by observing which, saa hedder det: ved at iagttage hvilke.

Videre, hvor en Handlings Bedvarelse betegnes, bruges ligeledes Gerund. mestendeels med be, være, som: I sat writing, jeg sad og skrev; while he was reading, imedens han læste.

Fremdeles i Skrivt, hvor Perioden begynder med: da, saasom, fiden, fordi; eller naar et Substantiv. efterfulgt af som, styrer en Deel af efterfølgende Periode, som: having said this he retired, da han havde sagt (havende sagt) dette, gif han tilbage. Seeing that all was lost, saasom han saae (seende) at alt var tabt. The boy, not knowing the danger, walked on, Drengen, som ikke kiendte (ikke kiendende) Faren, gif frem.

Efter de Verba, help og forbear, undlade, bare sig, sættes ogsaa Gerund., som: I could not help (forbear) laughing, jeg kunde ikke bare mig for at lee.

At ville til, at være færdig, udtrykkes ved **be going**, som: **he was going to die**, han vilde til at dø.

Endnu bruges Gerund. med det foregaaende Ord, **a**, til at udtrykke noget i Værk værende, som: **the house is a building**, Huset er i Bygning.

Dette **a** er, som man troer, blot en fordærvet Udtale af Præpositionerne, **at**, **i**, **paa**, **ved**, eller **om**, **paa**.

Unm. Gerund. **owing**, skyldende, af **owe**, skyld, bruges isædet for Supin., som: **it is owing to nature**, det er at henregne til Naturen (skyldt Naturen).

Efter **need**, behøve, og **make**, faae til at, bruges ogsaa Infinitiv., eller **at**, udelades, som: **I need not tell you**, jeg behøver ikke at sige Dem; **he will make her do it**, han vil faae hende til at gjøre det.

Ligeledes i Talemaaden, gjøre bedre i **at**, som: **you had better confess it directly**, De gjør bedre i at tilstaae det strax.

Saaledes siges ogsaa: **I believe him to be an honest man**, jeg troer han er en ærlig Mand.

NB. 1. **Need** bruges ogsaa med Gerund.; det er altsaa ligesaa rigtigt at sige: **I need not telling you**.

NB. 2. **Dare**, torde, betyder vove, trodse, er det baade et regelret Verb., bruges med

do og did, samt udfordrer to, at, foran sig, som: **he dared him to the field**, han fordrede ham ud i Marken; **I did not dare to do it**, jeg vovede ikke at gjøre det; **I durst not do it**, jeg torde ikke gjøre det.

N æ g t e l s e r.

No, nei.

Nay, nei.

Not, ikke. Not at all, aldeles ikke. Not yet, endnu ikke. Not even, ikke engang.

No og none, ingen, intet. Det er ansætt imellem Pronomina, at første bruges med, men sidste uden Substantiv., som: **no gold**, intet Guld; **there is none**, der er intet.

Nothing, intet, siges om en heel Mening, som: **I have nothing**, jeg har intet.

Naught, intet; ligeledes.

Nobody, ingen, bruges om Personer, og kan ikke staae ved noget Substantiv., som: **nobody knows it**, ingen (intet Menneſke) veed det.

Never, aldrig.

Neither — nor, hverken — eller.

Anmærkninger.

Nay, bruges yderst sjelden i denne Betydning. Man siger: **nay verily**, nei i Sandhed;

She will have no nay, hun vil intet Nei have.

Men dette nay betyder ellers, ja, i stigende Bekræftelse eller Benægtelse, som: he is very weak, nay he is absolutely dying, han er meget svag, ja han er reent færdig at døe. He is not dead, nay he has not even been ill, han er ikke død, ja han har ikke engang været syg.

Not, udtrykker ellers allebegne, ikke; men med de Ord: more, mere; less, mindre; further, eller farther, videre; later, senere, og sooner, frarere, før, siges no, som: I will think of it no more, jeg vil ikke tænke paa det mere; he could attend me no farther; han kunde ikke følge mig længere, ic.

Men man sætter ofte any, noget, foran farther, og more, da maa bruges not, som: I can not proceed any farther, jeg kan ikke gaae videre; he did not dream any more of that, than &c., han drømte ikke mere om det, end ic.

Man siger: will you do it or no? vil De giøre det eller ikke?

It is no fault of mine, det er ikke min Skyld.

It does not signify, det siger intet.

No og none svare til foregaaende Subst.; men nobody, ingen, bruges almindelig talt; f. Ex. None of the children resembles him,

ingen af Børnene ligner ham; nobody knows it better than he, ingen veed det bedre end han.

Man siger: by no means, paa ingen Maade. No matter, ligemeget.

No such matter, jeg vil ikke vide af det.

There is no such thing; der er ikke noget om.

It is to no purpose, det nytter intet.

It is none of my faults, det er ikke min Skyld.

Naught, intet, bruges kun i nogle faa Talemaader, som: to come to naught, at blive intet af; to set at naught, at foragte.

Neither, hverken — nor, eller. Neither the father nor the mother is dead, hverken Faderen eller Moderen er død.

Neither, betyder ellers ligesaa vel som nor, ikke heller, som: neither is she so handsome as you pretend, ikke heller er hun saa smuk som De paastaer; nor I neither, jeg ikke heller.

Constructionen

eller Ordnes Sted i Meningen.

I det Hele følger man Dantsken, dog efter den daglige Maade at tale paa; kun vilde man sagttage følgende:

1) At Nominativ. maa sættes foran Verb., naar det ikke er Spørgsmaals-tils, thiandt det

staaer ofte bag efter paa Dansk, som: now the time was expired; nu var Tiden forløben.

Dog undtages herfra de Tilfælde, hvor de Verba: say, sig; answer, rejoin, reply, return, svare, gien svare; samt add, tilføie; cry, raabe, sig; argue, anføre; continue, vedblive; proceed, fortsætte; pursue, fare fort, og quoth, sig, forekomme i Midten eller Enden af Meningen, som: it is a pity, said (cried, answered, replied) she, det er Skade, sagde (svarede, raabte, gien svarede) hun.

Ligeledes sættes Nominativ. sidst med Ordene, nor og neither, ikke heller, som: nor have I been there since that time, heller ikke har jeg været der siden den Tid; neither is it a sin, heller ikke er det en Synd.

2) Genitiv. maa ikke, som i Danishen, staae foran sin Nominativ., uden med Genstaveles-Ord, Navne, eller hvor det ikke klinger ilde, som: the door of the house, Husets Dør (ikke the house's door).

Men derimod: the man's promise, Mandens Løfte; Milton's paradise, Miltons Paradis.

Whole, hvis, sættes altid foran Subst.; men of which, hvis, bruges ofte efter, som: an undertaking, the success of which (eller of which the success) depends upon several circumstances, et Foretagende, hvis Held beror paa adskillige Omstændigheder.

3) Adjectiv. sættes yderst sjelden bag Substantiv., som: I have taken all pains imaginable, jeg har anvendt al optænkelig Umage.

Dog maa man erindre, at Sproget ikke taaer de Bog-Bendinger, som vi ofte bruge i Skrivingen; altsaa kan man ikke sig: de ved slige Leiligheder brugelige Forholdsregler, men: the measures usual on such occasions.

4) Relativ. it, den det, sættes foran Personen, naar de befindes sammen, som: I gave it him, jeg gav ham det. NB. Med tell, sig, lykkes det bedre reent ude, som: I told him, jeg sagde ham det.

5) I Spørgsmaal sættes Nægtelsen not, foran Personen, som: may not he know it as well as I? maa han ikke vide det saavel som jeg? Don't you see? seer De ikke?

6) Never, aldrig, sættes foran Verb., og endnu maa anmærkes, at det bruges gierne altid med Imperfect., skøndt vi bruge mestendels Hjelpeverberne, have og være, derved, som: I never thought of it, jeg har aldrig tænkt paa det.

Naar Meningen begynder med Ordet never, sættes Nominativ. ligesom i Danishen bag Verb., som: never in my life shall I forget that light, aldrig i mit Liv skal jeg glemme det Syn.

I Henseende til Ordet nor, ikke heller, sættes ligeledes den danske Construction, som: I have not been there, nor will I go thither, jeg har ikke været der, heller ikke vil jeg gaae derhen.

I Danſten ſættes ingen og intet ved har og er, foran det Verb., hvoraf ſamme ſtyres; men ikke paa Engeliſk, ſom: I have got no money, jeg har ingen Penge faaet; there has been laid nothing, der er intet bleven ſagt.

Always og ever, altid, ſamt mange Adverbia paa ly, ſtaaer ligeledes ofte foran Verb., og Dret maa heri være Veilederen, ſom: I always thought him a man of honor, jeg holdt ham altid for en Mand af Ære; I verily believe he would have killed himſelf, jeg tror virkelig han vilde have dræbt ſig.

7) Præpoſitionerne kunne, ſom i Danſten, ſtaaer i Enden af Meningen med foregaaende Pronomina what, which og who; men det er meeſt i daglig Tale, ſom: that is the man, whom I have to do with, eller whith'whom I have to do, det er den Mand, jeg har at gjøre med.

NB. Baaede ſom og at, kunne udelades ligeſom i vort Sprog, ſom: the book I ſpeak of, den Bog jeg taler om; I know ſhe is dead, jeg veed (at) hun er død.

8) Man vilde erindre, at med half, halv, og ſuch, ſaadan, ſættes Artiklen i Midten, ſom: half a mile, en halv Mil; ſuch an eſtate, ſaadant et Gods.

At Verb. do, gjøre, bruges med Spørgsmaal og Nægtelſe, er allerede anført, ſom: do you ſee him? ſeer de ham? I did not ſee him, jeg ſaae ham ikke.

Ligeledes er Brugten af Gerund. anmærket; nemlig med Præpoſitionen, hvor Handlingens Bærlighed betegnes, og hvor det ſættes ſom Subſt., ſamt hvor Meningen i Skrivning begynder med da, ſaaſom, ſom: he ſpeaks of taking a journey to Germany, han taler om at gjøre en Reife til Tyskland; we were reading a book together, vi læſte en Bog ſammen; my not ſending to you yeſterday, at jeg ikke ſendte Bud til Dem i Gaar; having had no opportunity, da (ſaaſom) jeg har ingen Leilighed haat.

A d v e r b i a.

Er Død, der beſkrive Verbum, ſom: he loves her paſſionately, han elſker hende heftig.

De ere uforanderlige, og gøres for ſtørſte Parten af Adjectiva, ved at tillægge Stavelſen ly, ſom: rich, riig; richly, rigelig.

I dem, ſom endes paa e, kaſtes dette bort, og Endelſen ly, tiſſættes; ligeledes fotandres de paa le og ly, ſom: true, ſand; truly, ſandelig; humble, ydmyg; humbly, ydmygen.

Nogle ere i ſig ſelv Comparativ. og Superlativ., ſom: bad, ſlet; worſe, værte, worſt, værſt; well, vel; better, bedre, beſt, beſt; little, lidt; leſs, mindre, leaſt, mindſt; much, meget, more, mere, moſt, meeſt; late, ſent, later, ſenere, lateſt, ſeneſt; often, ofte, oftener,

oftest, oftest, (most often) øftest, og soon, snart, looner, snarere, loonest, snarest.

De andre gøres ved more og most, som: he shall most probably come to morrow, han skal rimeligst komme i Morgen.

Nogle Abiect. paa Iy, samt adskillige andre, bruges ofte uden Forandring som Adverb., f. Ex. he rises very early, han staaer op meget tidlig.

Agreeable, overeensstemmende; -exceeding, overmaade, og suitable, i Følge af, burde som Adverb. endes paa Iy, men Sprogbrugen har indført dem.

Smek dem de andre ere at mærkes

Clear, klart.	Long, langt.
Gross, tvært.	Low, lavt.
Dear, dyrt.	Loud, lydeligt.
Double, dobbelt.	Neat, næt.
Dry, tørt.	Plain, jævnt.
Fair, redeligt, smukt.	Quick, hurtigt.
Fast, fast, hurtigt.	Short, kort.
Full, fuldt.	Soft, sagte, blødt.
Hard, haardt, stærkt.	Straight, lige.
Light, let.	Tight, tæt ic.
Like, ligt, ligesom.	

Adskillige Adverbia ere tillige Præpositivæ; de skulle altsaa blive anførte imellem samme.

About, omtrent, i Færd med, samt vort en, om et ubestemt Tal, som: it is about ten dol-

lars, det er omtrent (en) 10 Daler; he is about it, han er i Færd med det.

Man siger ligelede: to bring about, at bringe i Stand, at komme affted med.

To go about, at bære sig ad med.

To set about, at give sig i Færd med.

Abroad, ude, ude omkring, udenlands; men out, rde, ude af, forbi, som: he is abroad, han er ude; his son is gone abroad, hans Søn er reist udenlands; turn him out, jag ham ud; he is quite out, han er ganske ude af det; the time is out, Tiden er ude.

After, efter; afterwards, siden æfter; After he was gone, efter han var gaaet; he found afterwards it was a mistake, han fandt siden efter det var en Feiltagelse.

Again, igjen, atter og atter: come again, kom igjen; he considered the matter again and again, han overveiede Sagen atter og atter.

Man siger: as tall again, nok engang saa høi.

As much again, nok engang saa meget.

Age, siden; since, siden. Første bruges i Enden af Meningen, sidste i Begyndelsen eller Midten, som: it is two years ago, det er to Aar siden; since his death, siden hans Død; is

it long since you were there? er det længe siden De var der?

Allo, ogsaa; too, ogsaa. Første bruges i Midten af Meningen, sidste i Enden, som: we have also seen it, vi have ogsaa seet det; we too, vi ogsaa.

Too, betyder ogsaa for, altfor, som: you are too weak, De er for (altfor) svag.

As, som, saasom, da, siden.

As — as, saa — som, i Bekræftelses Sats.

He speaks as Socrates, han taler som Socrates; as you know her, saasom De kender hende.

We have experienced it as well as you, vi have prøvet det saa vel som De.

Men i Benægtelses Tilfælde bruges so — as, som: he does not understand it so well as his partner, han forstaaer det ikke saa vel som hans Medforenede.

By, nær ved, forbi, (forekommer imellem Præposition.): He stood by, han stod ved; she went by, hun gik forbi.

Man siger: by and by, med det første, set nu.

By the by, og by the way, med det samme, a propos.

By far, by much, saa ikke siges paa dansk, men er det tydeligst, bei weitem, langt over, som: she is by far the prettiest of all the sisters, hun er langt skønnere end nogen af Søstrene.

Cross, paa tværs, forkeert; across, tværs over, som: you do every thing cross, de gjør alting paa tværs; across the river, tværs over Floden; she rides across like a man, hun rider paa tværs ligesom en Mandsperson.

Down, ned; below, beneath, nede, neden under: let us go down, lad os gaae ned; he is below, han er nede; from beneath, fra neden.

Else, ellers; otherwise, ellers, i anden Henseende: nothing else will serve his turn, intet ellers er ham tilpas; he is otherwise a very clever man, han er ellers en meget ferm Mand; otherwise I shan't do it, ellers skal jeg ikke gjøre det.

Or else, hedder, eller ogsaa: confess all, or else it will cost you dear, bekjend alt, eller ogsaa det vil komme eder dyrt at staae.

Enough, nok, rigtig nok, samt om en Mængde; fain, nok, gierne; indeed, nok, vel: it is true enough, det er sandt nok; I would fain know, if he intends to marry her, jeg

god nok vide, om han agter at ægte hende; he is indeed witty, but he is not goodnatured, han er nok vittig, men han er iffe godhiertet.

Even, endogsaa, netop, just; just, just, nyssens: even his own children, endogsaa hans egne Børn; even now, netop nu; they are just of the same opinion, de ere just af den samme Mening; just now, lige nu.

Even as, ligesaa: he is even as tall as his brother, han er ligesaa høi som hans Broder.

Ever, stedse, nogenfinde, staaer næsten af: tid foran Verb.: he ever was a father to her children, han var stedse en Fader for hendes Børn; if ever you meet with her, dersom nogenfinde De møder hende; this ceremony has been observed ever since, denne Skik har været iagttaget bestandig siden.

Fain, gierne, nok; willingly, readily, with all my heart, gierne, beredvillig; I would fain see the thing should frighten him, jeg gad gierne seet den Ting, der skulde skrække ham; she would willingly (readily) do it, if it were in her power, hun vilde gierne gjøre det, dersom det stod i hendes Magt.

Far, langt, om en Afstand; long, langt, længe: it is far from town, det er langt fra

Byen; how long that will be! hvor langt det vil blive! long before, længe tilforn.

Ere long, med det første.

First, først; at first, i Førstningen; in the first place, for det første.

Forth, frem, ud; forward og forwards, frem ad: let him come forth, lad ham komme frem; he cannot get forward in life, han kan ikke komme frem i Verden.

Here, her; there, der; where, hvor.

Hither, hid; thither, did; whither, hvorhen.

Hence, herfra, heraf; thence, derfra, deraf; whence, hvorfra, hvoraf.

Man tilføier ellers gierne Præposit. from, fra, naar et Sted betegnes, som: when I go from hence, naar jeg gaaer herfra.

Here &c., bruges ofte for hither &c.

Here we are, her ere vi; come hither, kom hid; whither are you going? hvor gaaer De hen? come here, kom herhen.

Thence I conclude he must know it, deraf slutter jeg han maa vide det.

Man siger: any where og somewhere, nogensteds; nowhere, ingensteds, og other-where, andensteds.

Home, hjem; at home, hjemme: he is not at home, but he shall come home directly, han er ikke hjemme, men han skal komme hjem strax.

How, hvor, hvorledes; where, hvor, (om et Sted): you don't know how pretty she is, De veed ikke hvor smuk hun er; how shall I go about it? hvorledes skal jeg bære mig ad med det? where is he now, hvor er han nu?

Indeed, i Sandhed, vist nok; indeed! sa, virkelig! it is indeed the only way, det er vist nok den eneste Maade; I insist upon it — Indeed! you do? jeg paastaer det. — Wirk- lig! gjør De?

Last, sidst; at last, tilsidst: at last I have obtained my wish, tilsidst har jeg opnaaet mit Dnske.

Late, seent; lately, nylig: you shall be too late, De skal komme for seent; he has been there lately, han har været der nylig.

Of late, i de senere Tider, for nylig; he has been rather negligent of late, han har været noget skidseløs paa Sidstningen.

Like, lig; likely, rimelig: he speaks like a fool, han taler som en Daare; very li-

kely it shall come to blows, meget rimelig skal det komme til Haverne.

Man siger: I had like to forget, jeg havde nær glemt.

Little, lidt; less, mindre; least, mindst.

At least, i det mindste.

Nevertheless, ikke ~~les~~ mindre; unless, med mindre.

Left, at ikke: left it be lost, at ikke det bliver borte.

Much, meget; very, meget. Første bruges med alle Ord, undtagen Adjectiva og Adverbia; dog ogsaa med Comparativ. af et Object. Sidste bruges blot med disse to Slags Ord, som: much wine, megen Vin; much to do, meget at bestille; she is much handsomer than her sister, hun er meget smukkere end hendes Søster; a very fine house, et meget smukt Hus; he preaches very well, han præker meget vel.

Very much, særdeles vel, grumme godt.

Man siger: this is much the same thing, det kommer næsten ud paa eet; much about the time, næsten paa samme Tid.

Very udtrykker ogsaa den, det, selvsamme, rette, som: that is the very book I meant, det er den samme Bog jeg meente. This is the very time for travelling, det er just den rette Tid for at rejse.

Nay, ja, nei; en stigende Forsikkring, eller ubestemt Nægtelse, som: he is very rich, nay he is a very Croesus, han er meget riig, ja han er en reen Croesus; nay, don't think so ill of him, nei, tænk ikke saa slet om ham.

Needs, nødvendig: he must needs have seen it, han maa nødvendig have seet det.

Never, aldrig: I never loved her, jeg har aldrig elsket hende; Let him be never so rich, lad ham være aldrig (nok) saa riig.

Off, af, bort fra; bruges meest ved Verba som betegne en Ophørelse eller Bortfiernelse, som: it has left off raining, det har ladet af at regne; they are gone off, de ere gaaede bort; he came ill off, han kom slet fra det.

Off, er ogsaa i Sædsproget, paa Hsiden af, som: we were off Dover, vi vare paa Hsiden af Dover.

Man siger: the match is off, Partiet er overstyr.

Off hand, paa staaende Fod.

Only, allene, kun; alone, ene, allene: I have seen her only once, jeg har kun seet hende een Gang; not only, ikke allene; he was quite alone, han var ganske allene.

Man siger: let me alone, lad mig være; let the book alone, lad Bogen være (lad Bogen ligge).

Over, over, forbi; above, oven over, oven paa: the pot runs over, Potten løber over; the play is over, Komedien er ude; he has been given over, han er overgivet; what will be the consequence, the Lord above knows, hvad Folgen vil blive, ved vor Herre heroven.

Man siger: over and above, endnu oven i Kløbet; over against, lige over for; I have read over the letter, jeg har læst Brevet igiennem.

Rather, snarere, heller; sooner, snarere, (om en Tid): it is rather too early than too late, det er snarere for tidligt end for sildigt; that is much sooner than I expected, det er meget snarere end jeg ventede.

Rather betyder desuden vort, hårt ad, som: he is rather covetous, han er hårt ad gierrig.

Man siger: I had rather, jeg vil eller vilde heller.

Since, siden, saasom; as, da, saasom: since (as) you are the only person, who knows it, siden (da) De er den eneste Person, som ved det.

Still, endnu, stedse; yet, endnu, dog; she is still unmarried, hun er endnu ugift; they continue still the same, de forblive stedse de samme; the peace is yet very uncertain, Freden er endnu meget uvis; you deny it, and

yet you know better, De nægter det, og dog
ved De bedre.

As yet, hidindtil; not yet, endnu ikke og
ikke endnu.

The, jo, des: the more he gains, the
more he spends, jo mere han fortjener, jo mere
han øder; the more I think of it, the more
it vexes me, jo mere jeg tænker paa det, jo mere
ærgrer det mig.

The more so, saa meget des mere.

Then, da, (nu da), den Gang; as, da,
saasom: when, da, naar; come then, kom
da; it was then I repented my folly, da var
det jeg fortrød min Daarlighed. As I have no
fortune, da jeg ingen Formue har; when he
left town, da han forlod Byen; when I saw
her last, da jeg saae hende sidst.

Thus, saaledes: if you treat me thus,
dersom De behandler mig saaledes.

Man siger: thus far, saa vidt; thus much,
saa meget.

Why, hvorfor? why! ei, nu da! why
will you leave me in the lurch? hvorfor vil
De lade mig i Stikken? why, don't be dis-
mayed! ei, vær ikke nedslaaet! why, what is
the matter? nu da, hvad er der paa Gærde?

Arfy - verily, eller arsevercy, bagvendt.

Helter - skelter, hulter til bufter.

Possibly, mulig; men not possibly,
umulig.

Topsy - turvy, det sverste nederst; to turn
topsy - turvy, at vende op og ned paa.

Prepositioner.

Forandres ikke, og er i Alfabetsisk Or-
den følgende:

A, i, paa.	Beside eller besides,
Above, oven, oven over.	ved Siden, foruden.
About, omtrent, om-	Between, betwixt,
kring, angaaende.	imellem.
According to, efter, i	Beyond, over, hiinse-
Følge; styrer Dativ.	des.
After, efter.	By, ved, hos.
Against, imod.	Concerning, angaaende
Along, langs med.	de.
Among, amongst,	Down, ned.
imellem, iblandt.	During, imedens.
At, paa, ved.	Except, undtagen.
Because of, formedelst,	For, for.
af Aarsag; styrer Genit.	From, fra, af.
Before, før, foran.	In, i.
Behind, bag.	Into, ind i.
Below, neden.	Near, nær.
Beneath, under neden.	Next, næst.

Of, om, af.	Till, til, indtil.
Off, af, bort.	To, til.
On, paa.	Toward, towards,
Out, ud.	imod.
Over, over.	Touching, angaaende.
Round, rundt.	Under, under.
Since, siden.	Up, op.
Through eller thro',	Upon, paa.
igiennem, formiddels.	With, med, hos.
Throughout, heel,	Within, inden i.
igiennem.	Without, uden.

§ Henseende til deres Plads retter man sig efter det Danske.

Anmærkninger.

A, i, paa, ansees for en Forkortning af at eller on: he is still a bed, han er endnu i Sen- gen; to go a hunting, at gaae paa Jagt.

Dette a bruges især ved Gerundia: she fell a laughing, hun stak i at lee.

Above, over, oven over; beyond, over, paa hiin Side. Første er egentlig oven over, baa- de om Sted og Værdighed; dog sættes over og- saa i begge Bemærkelse. Dvølsen allene maa alt- saa lære Brugen. He lives above, han boer oven paa; you are above him in every re- spect, De er over ham i enhver Henseende; the danger, that hangs over my head, den Fare,

som hæver over mit Hoved; he has superiors set over him, han har Overmænd over sig; it is far beyond his merits, det er langt over hans Fortienester; this thing is beyond my reach, den Ting er over mit Begreb.

Man siger: All over town, over hele Byen.

Over og above staae undertiden sammen, som: over and above the sums paid, fremde- les, foruden de betalte Summer.

About, omtrent, omkring, hos, angaaende.

It is about ten days, det er omtrent ti Dage; she looked about, hun saae sig om; have you the letter about you? har De Brevet hos Dem? We were speaking about the new play, vi talte om det nye Skuespil.

According, after, efter; første betyder, i Følge af; sidste siges om en Tid: according to the last accounts, efter de sidste Beretninger; after her death, efter hendes Død.

Against, towards, første er egentlig mod- imod, eller imod i en ond Mening; sidste i en god og mod et Sted: you are against me on all occasions, De er mig imod ved alle Leiligheder; he knows my kindness towards him, han kender min Godhed imod ham; they were coming towards us, de kom hen imod os.

Istedet for towards, bruges ofte to, til, som: he has been very kind to me, han har været meget god imod mig.

Man siger: over against, lige over for.

Againſt to morrow, med i Morgen.

Along, langſmed.

Dette Ord bruges med Verba, ſom betegne et Sjags Bortfiernelse, og kan da i Danſken betyde hen: will you take it along with? vil De tage det (hen) med?

Among, amongſt, between, betwixt, iblandt / imellem. De to første bruges om flere, og hvor der omtales en Deel af det Hele; de sidste om to. Among all his friends, iblandt alle hans Venner; I took it from among the rest, jeg tog det ud imellem Resten; between you and I, imellem Dem og mig.

At, by, ved.

At bruges om Tid og Sted; by om Midlet.

At his death, ved hans Død; at the door, ved Døren; by his industry, ved hans Bindsfibelighed.

NB. Man ſiger: on eller upon this occasion, ved denne Leilighed; by her side, ved hendes Side.

At, paa; on eller upon, paa, oven paa.

I have been at the palace this morning, jeg har været paa Slottet i Morges; at his expence, paa hans Befoſtning; it lies on the table, det ligger paa Bordet; upon the altar, paa Alteret.

Below, beneath, under, ned en under; under, under. De to første betegne næsten det samme, og ſiges baade om Sted og Værdighed;

og bruges below mere om Stedet, ſammenlignet med et andet, ſom: she is below, hun er ned en under; below the mountain, ned en under Bjerget; he is below him in dignity, han er under ham i Værdighed; she thinks it beneath her rank, hun troer det under ſin Rang; beneath the sun, under Solen.

Under, ſvarer til vort danſke under, ſom: under the canopy of heaven, under Himmelens Dæffe; under sail, under Seil.

By, with, hos; about, hos, paa fig; to, hos, (i Tieneste). By er egentlig ved, hos; with, vort almindelige hos, ſom: she sat by her husband, hun ſad hos hendes Mand; have you been with Mr. A. this morning? har De været hos Hr. A. i Formiddags? he had not so much money about him, han havde ikke ſaa mange Penge hos sig; he is secretary to the Prince, han er Sekretær hos Prindsen.

Down, ned, ned ad. We went down the river, vi gik ned ad Floden.

NB. Man ſiger: the house was burnt down, Huſet blev opbrændt.

For, for; before, for, foran.

For your sake I will do any thing, for Deres Skyld vil jeg gjøre enhver Ting; he is not a match for me, han er ikke Mand for mig; how could you say such a thing before a large company? hvor kunde de ſige ſaadan en Ting for et stort Selskab?

NB. Vort danske: o hvo der havde! udtrykkes ved o! for; som: o! for such another moment! o! hvo der havde nok saadant et Dieblif!

From, fra. We come from France, vi komme fra Frankrige.

Sommetider betyder det af, formedelst, som: it is evident from what has been mentioned, that &c., det er tydeligt af hvad der er bleven anmeldt, at ic.

In, at, i. Det første, inden i; sidste, hvor det ikke væsentlig forståes saa, som: she is in the room, hun er i Værelset; we were at church last sunday, vi vare i Kirke sidste Søndag.

Into siges om Bevægelsen ind i, som: after having been some time in the hall, they went into the closet, efterat have været nogen Tid i Salen, gif De ind i Kabinettet.

Man siger: to go into the country, at tage paa Landet.

On, upon, paa, egentlig oven paa, er omtalt ved at: he was lying on the ground, han laae paa Jorden.

On, udtrykker ogsaa hyppig vort i at eller ved at, som: on entering the room, ved at træde i Stuen; on the receiving his letter, ved at modtage hans Brev.

Man siger: on monday, paa Mandag ic, skiondt det ikke kan forståes oven paa.

Out, ud, ude; without, uden, udenfor: he went out early, han gif ud tidlig; out of town, ud (ude) af Byen; without your assistance, uden Deres Hielp; he stands without, han staaer udenfor.

Through eller thro', igiennem, formedelst. We passed thro' several stræets, vi gif igiennem adskillige Gader; it happened thro' indolence and carelessness, det skedte formedelst Dorskhed og Skidseløshed.

Till, til, indtil (om en Tid, ikke om Sted); to, til. Till then nothing was decided, til da var intet afgjort; we staid there till the evening, vi bleve der til Aftenen; I attended him to the door, jeg fulgte ham til Døren; she did not speak to me, hun talede ikke til mig.

Til udtrykkes ved at, naar det siges om Bopælen, som: have you been at Mr. Möller's? har De været til Hr. Möllers?

At to, betegner ogsaa imod, er anført ved towards, som: she has been a mother to us, hun har været en Moder mod os.

Under, under, er omtalt. Under the table, under Bordet; under such a load of misery, under saadan en Vægt af Elendighed.

Man siger: to be under the necessity, at være i den Nødvendighed; to lay one under an obligation, at paalægge En en Forpligtelse.

Up, op, op ad, hen: While they were marching up the mountain, medens de marcherede op ad Bierget; she went up to him, hun gik hen til ham.

With, med, hos. He has travelled with me to Paris, han har reist med mig til P.; she has lived with us several years, hun har tient hos os adskillige Aar.

With a vengeance eller witness, betyder, saa det havde Skif; og det retskaffens, som: I paid him with a vengeance, jeg betalte ham saa det havde Skif; this was bragging with a witness, det var Pralen og det retskaffens.

Within, inde, inden. He is within, han er inde; within proper bounds, inden tilbørlige Grændser; within a few weeks, inden nogle saa Uger.

Without, ude, uden. Let him remain without, lade ham blive ude; without the house, uden Huset; without the slightest proof, uden det ringeste Beviis.

Den øvrige Bruug af Præpositionerne i de forskjellige Talemaader, maas søges i Drdbogen.

Conjunctioner.

Nogle af dem styre Indicativ, andre Conjunctioner; men ingen af dem forandres.

De mærkeligste ere:

Also, ogsaa.

As, da, saasom, som.

Because, fordi.

Besides, desuden.

Both, baade.

But, men.

Either, enten.

Else, ellers: or else, eller ogsaa.

Even, endogsaa.

Except, undtagen.

For, for.

However, alligevel, imidlertid.

If, dersom.

In the mean time, imidlertid.

Least, at iffe.

Neither, hverken.

Nevertheless, ikke desmindre.

Notwithstanding, uagtet.

On condition, paa Vilkaar.

On the contrary, tværtimod.

Or, eller.

Provided that, saafremt at.

Save, undtagen.

Since, siden.

So, saa.

Still, endnu, endda.

That, at.

Then, thi, saa.

Therefore, derfor.

The more, jo-desmere.

Unless, med mindre.

Whereas, hvortimod.

Wherefore, hvorfor.

Whether, hvad enten.

Yet, endnu, dog.

De følgende styre Conjunctiv; dog kun hvor Meninger tilkiendegiver en Tvivl eller Forudsætning; ja selv i disse Tilfælde have ofte de bedste Forfattere brugt uden Forskiel baade Indicativ og Conjunctiv; ligesom denne sidste i det Hele ikke saa nøie paasees.

Except, undtagen.

If, dersom.

On condition, paa
Bilkaar.

Provided that, saa-
fremt at.

Save, undtagen.

Though, endskjøndt.

Unless, med mindre.

Whether, hvad enten.

Except the power were given him by the King, undtagen den Magt var given ham af Kongen; if there be any thing ridiculous in human nature it is pride, dersom der er noget latterligt i den menneskelige Natur, er det Stolt-
hed; though he live a thousand years, om han lever Tusinde Aar; whether it be possible or not, hvad enten det er muligt eller ikke.

I følgende Sted af Spectator findes baade Indicativ. og Coniunctiv. med if; men det bør man undgaae: If pain comes into a heart, he is quickly followed by pleasure; and if pleasure enters, you may be sure pain is not far off, dersom Sorgen kommer ind i Hjertet, følger Fornøielsen snart efter; og hvis Fornøielsen træder derind, saa vær vis paa, at Sorgen ikke er langt borte.

Ofte kunne if og though ubelædes ligesom i Dansken, og dog bruges Verb. i Coniunct., som: were he (if he were) in my place, var han i mit Sted; he she (though she be) ever so handsome, være (var) hun nok saa smuk.

Anmærkninger.

Also, too, ogsaa; sidste bruges kun i Enden af Perioden, som: are you also a member of this club? er De ogsaa et Medlem af denne Klub? yes I am, ja jeg er; I too, jeg ogsaa.

As, so, saa; bekræftelsesviis udtrykkes saa — som ved as — as; men benægtelsesviis ved so — as. The mother is as bad as the daughter, Moderen er saa slet som Datteren; this book is not so difficult as the other, denne Bog er ikke saa svær som den anden.

Man siger: as if it were, for saa at sige; as is the husband, so is the wife, som Manden er, saa er Konen.

Both, baade; at det ogsaa betyder begge er for omtalt. Both the young and the old, baade de unge og de gamle; they were there both, de vare der begge.

But, har adskillige Betydninger, som:

- 1) But, men; but that cannot be true, men det kan ikke være sandt.
- 2) But, kun; it is but one week, det er kun een Uge.
- 3) But, at jo; there is no doubt, but he knows it, der er ingen Tvivl om, at jo han veed det.
- 4) But, førend, end; they were no sooner parted, but they repented the step, de

vare ikke før adskilte, end de fortrøde Skridtet.

5) But, uden, andet end; he does nothing but sleeping, han gjør intet uden at sove.

6) But, hvis ikke, var det ikke; but for you, I should have been undone, havde De ikke været, vilde det været ude med mig; I would willingly do it, but that I fear he will take it ill, jeg vilde gjerne gjøre det, hvis det ikke var jeg frygtede han skulde tage det ilde op.

Either — or, enten — eller: it is either red or blue, det er enten rødt eller blaat.

Neither — nor, hverken — eller: she is neither handsome nor witty, hun er hverken smuk eller vittig.

Nor, betyder desuden, ikke heller, og da staaer Nominat. som i Dansken bag Verbum, som: he is not arrived, nor do I expect him, han er ikke kommen, (og) heller ikke venter jeg ham.

Else, otherwise, ellers; første bruges meest hvor det kan forklæres ved, andet, og sielden i Besyndelsen af Perioden, som: he thinks of nothing else, han tænker paa intet ellers; if you have any thing else to say, dersom De har noget ellers at sige; he is otherwise an honest man, han er ellers en skikkelig Mand; otherwise he shall never pay, ellers skal han aldrig betale.

Even, endogsaa: they are even insolent enough &c., de ere endogsaa uforfammede nok.

Even as, ligesaa: I know it even as well as he, jeg veed det ligesaa vel som han.

However, imidlertid, alligevel; in the mean time, imidlertid (om en Tid); it is however uncertain what the event may be, det er imidlertid uvist hvad Udfaldet vil blive; he has promised to be back in a few days; in the mean time I shall get every thing ready, han har lovet at komme tilbage om nogle faa Dage; imidlertid skal jeg skaffe alting færdig.

Still, yet, endnu, endda; det sidste er meest brugeligt; it is still time, det er endnu Tid; and yet (still) they are dissatisfied, og endda ere de misfornøiede.

As yet, endnu, hidtil; as yet we have effected nothing, endnu have vi ikke udrettet noget.

Though, yet, dog; første betyder ellers altid, endstiondt; som dog, bruges det stedse i Enden af Perioden; though young, yet he is a man of learning, endstiondt ung er han en lærd Mand; it will be insisted on though, man vil dog paastaae det; and yet you insist on it, og dog paastaer De det.

Interjectioner.

Udtrykke en pludselig Sindsbevægelse, og forandres ikke.

Man ville mærke følgende:

Ah! af!	Huzza, hurra!
Alas! af Jammer!	Lack a day! bare see!
Away! væf!	Gja!
Ay! saa!	Lord! vor Herre bevare os!
Cheer up! friskt Mod!	
Deuce take it! Poffet fare efter det!	Lud! o Gemini! Mum! tav!
Done! top!	O! Oh! o!
Fie! foh! fy! fy!	Pish! Pshaw! pyt!
For shame! for Skam!	Pray! prithee! tierg!
Hang sorrow! bort med Sorgen!	'Sdeath! Død og Liv! Silence! stille!
Hark ye! hør I!	So! saa!
Heavens! Himmel!	Softly! saa sagte!
Help! Hielp!	Well, well! vel, vel!
Hold! holdt!	Well done! det var godt!
Holla! heida!	
Hold your tongue! hold Munden!	Wo me! vee mig! Zooks! Zounds! for
Hush! tys!	Poffet! for en Ulykke!

Syntaxis, eller Ordnes Orden.

Constructionen er allerede anført at nærme sig meget til vort Sprog.

Usvigelserne bestaae fornemmelig: 1) i den hyppige Bruug af Gerundia; 2) i Brugen af *do* og *did*, Spørgsmaals- og Bønægtelsesviis; 3)

at *not*, *ifft*, sættes i Spørgsmaale foran Personen; 4) at *never*, *aldrig*, ligeledes foregaaer Verb., og 5) at *Udverb.* paa *ly.* meget ofte staae foran Verb. De andre ere forhen omtalte. *He lay sleeping*, han laae og sov; *do you think?* tænker De? *will not you tell me?* vil De ikke sige mig? *she never loved him*, hun har aldrig elsket ham; *I verily believe*, jeg troer virkelig.

Artiklerne.

Hvilke de ere, og deres Bruug er forhen afhandlet. Man ville blot erindre: 1) at *the*, udelukkes gierne, især i Begyndelsen af Perioden, foran Dyders, Lasters og Ting's Navne, som personificeres; 2) at *Artif. Unitat.*, staaer undertiden foran et *Subst.* i *Plural.*; 3) at *half*, *halv*, og *such*, saadan, udfordre *Artifl.* imellem dem og *Subst.*, og 4) at naar flere *Substant.* sammenbindes ved, og, behøves ikke *Artifl.* foran det sidste. De andre Anmærkninger findes paa deres Sted.

Virtue is represented under the figure of a lovely woman, *Dyden* foreslilles under Figuren af et elskværdigt Fruentimmer; *a summons*, en Opfordring; *half an hour*, en halv Time; *such a blow*, saadant et Slag; *the father, mother and son*, Faderen, Moderen og Sønnen.

Substantiverne.

Naar to staae sammen sættes et i Genitiv.:
the course of time, Tidens Løb.

Den danske Genitiv. har s med Apostroph i
Enden: Pope's works, Papes Værker.

Hvor flere Genitiv. komme sammen, har
kun det sidste ligesom i Dansken dette s i Enden,
som: by the King of Denmark and Nor-
way's special permission, ved Kongen af Dan-
nemark og Norges særdeles Tilladelse.

De øvrige Anmærkninger ved Genitivets
Bruug ere forhen ommeldte.

Naar af to Substantiv. et betegner en Bøgt,
Maal, Tal, Deel; samt et Land, Sted, Maa-
ned og deslige, maa det følgende staae i Genitiv.,
som: a pound of beef, et Pund Dreftad; a
number of people, en Mængde Folk; the
Kingdom of Denmark, Kongeriget Danmark;
the month of March, Marts Maaned.

NB. Man siger om adskillige Floder ligesom
paa dansk: the river Thames, Themse-Floden;
the river Elbe, Floden Elben; ligeledes mount
Ætna &c., Bierget Ætna ic.

Undertiden bruges en dobbelt Genitiv., som:
a friend of my brother's, en Ven af min Broder.

Lægges Eftertrykken paa Tallet, følges den
danske Orden, som: one of my sister's cousins,
en af min Søsters Cousiner.

Endskjøndt Hovedreglen udfordrer, at af to
sammenhørende Substant. et skulde staae i Genit.,
bruges dog ofte den danske Sammensvielse, som:
the kitchengarden, Kjøkken-Haugen; West-
minster-bridge, Westminster-Broe; the dan-
cing-room, Dands-Bærelset.

I dette Tilfælde sættes ofte i Dansken det
første Substantiv. i Genitiv., hvilket stæer sielben
paa Engelsk, som: ship money, Skibspenge.

Ordet Svend, journeyman, staaer foran
Haandværket, da vi sætte det bag, som: a jour-
neyman-tailor, en Skræder-Svend.

Apprentice, eller prentice er Lære-Dreng;
boy, enhver anden Dreng.

Hvor man i Dansk bruger Genitiv. sættes
ofte i Engelsk Dativ., naar der handles om Slægt-
skab, Venkab eller Tænkemaade ic., som: he is
a friend to virtue, tho' sometimes a slave
to his passions, han er en Ven af Dyden,
skjøndt sommetider en Slave af hans Lidenskaber.

Dette to, udtrykker i mange Talemaader vort
Ord imod, som: who is kind to animals will
be charitable to man, hvø der er god imod
Kreatuur, vil være barmhiertig mod Menneker.

To ubelades gemeenlig som i Dansken, f. Ex.
I gave him the book, jeg gav ham Bogen.

Dog maa man mærke, at dette stæer sædvan-
lig kun ved korte Verb., samt med høstaaende
Pronomen; ved Fleerstavelses Verb. sættes ge-
meenlig strax Subst., og saa Personen i Dativ.

med to, som: he deliverèd the money to my wife, han leverede min Kone Pengene.

Udtales Personen med Eftertryk, for at Fæslæne mellem flere, bør altid Dativ. bruges med to, som: I gave the ring to her, jeg gav hende Ringen.

Staaer Relativet it, den, det, ved et Pronomen, og dette ikke udtales med Eftertryk, udelades to, som: I gave it him, jeg gav ham det. (Man huske, at it foregaaer Personen). Men ved et Subst. i Dativ., tilføies to, som: I gave it to the owner, jeg gav Eiermanden det.

Reglen byder, at Plural. skal bruges hvor der tales om flere; men man erindre: at people, Folk; business, Forretninger, og flere forhen anførte, sættes stedse i Singul. Ligeledes er det omtalt, at man i dagligt Sprog sætter ofte de Subst., som betegne Vægt, Maal, Tal og Penge i Singul., som: a hundred ton, et Hundrede Ton, (en Ton er 2000 P.); twenty head of cattle, tyve Hoveder; ten pound, ti Pund.

Derimod sættes nogle Subst. i Plural. med Artiklen eller Pronom. i Singul., som: this means, dette Middel; a news, en Nyhed.

Adjectivet.

Staaer almindelig foran sit Substant., som: a fine house, et smukt Hus.

I det Hele er detts Plads den samme som i den danske Construction.

Nogle sættes imidlertid bag Subst.; men det er Belyden mere end noget andet, der bestemmer Pladsen.

Ellers er denne gemeenlig efter Subst., naar Ordet so, saa, staaer ved et Adjectiv., som: a girl so pretty, en saa smuk Pige.

NB. Begynder man derimod Perioden med so, saa kan man sige som i Danishen: so pretty a girl, saa smuk en Pige.

Ligeledes sættes adskillige Flerstavelles Adj., der endes paa able, al, ary, ent og iye, undertiden bag Adjectiv., som: every thing imaginable, hver optænkelig Ting; all his concerns spiritual and temporal, alle hans aandelige og timelige Anliggender; the countries adjacent, de angrændsende Lande; a verb active or passive, et activ eller passiv Verbum.

Endelig staaer Adjectiv. gemeenlig sidst, naar samme kan regnes for et Slags Supin., som: the time lost, den tabte Tid.

Adjectiver bruges ofte som Subst., og endes i dette Tilfælde undertiden paa s, undertiden ikke. Sidste, gemeenlig naar Ordet, Personer, kan forståes under, som: the young and the gay, de unge og de glade; første, naar dette ikke har Sted, som: the ancients, de gamle; the moderns, de nyere.

Man siger: the Dutch, de Hollandske; the Danish, de Danske; the French, de Franskere., baade fordi der kan forstaaes, under, men, og især for Udtalens Skyld.

At one, en, og ones, nogle, tilføjes i Enden af Perioden, hvor Adjectivet skulde staa allene, er allerede omtalt; som: let us take the new one, lad os tage den nye; the old ones, de gamle.

Nogle Adjectiva bruges undertiden som Adverb., f. Ex.: extreme cold, yderst koldt; exceeding hot weather, overmaade heedt Veir.

V e r b u m.

Sættes i Plural., naar det styres af flere foregaaende Substant., som: man and woman are created for each other, Mand og Kone ere skabte for hinanden.

Sammenbindes flige Substantiv. af ulige Numerus ved Ordene, or, enten, eller, og nor, hverken, eller, saa retter Verb. sig efter det, hvorved samme sættes, som: the brother or the sisters go away to morrow, Broderen eller Søstrene tage bort i Morgen; neither the brother is sick nor the sisters, hverken Broderen er syg eller Søstrene.

Efter Subst., som betegne et Antal eller Mængde (Collectiva), kan Verb. sættes i Singular. eller Plural., efter som Subst. fremstiller

Begrebet om flere eller et Heelt, som: the assembly was very crowded, Forsamlingen var meget tatrøg; the assembly of the wicked have inclosed me, de Ugudeliges Skare har omgivet mig; the mob were so enraged against him, Pøbelen var saa forbitret paa ham.

Saaledes siges ogsaa: our regiment made the attack by itself eller by themselves, vort Regiment gjorde Angrebet for sig selv.

Naar forskjellige Personer foregaae et Verb., maae dette bruges i den Person af Plural., hvortil hine tilsamme kunne svare, som: De, hun og jeg ere saa fortrolige sammen, you, she and I (we) are so intimate together.

Man tiltaler vel altid hinanden i den anden Person af Plural., imidlertid siges ofte i daglig Tale til en enkelt Person, endstøndt urigtig: you was, De var, istedet for: you were.

Ligesaa urigtigt er det, støndt ogsaa bruges, at et Pronom., der styres af Verb. i Accus., dog sættes i Nomin.; som: who (whom) did you see? hvem saae De? Ligeledes siges: who (whom) is this for? hvem er dette til? who (whom) did you give it to? hvem gav De det til?

I Henseende til Verbums Plads, vilde man erindre, hvad forhen er sagt om Constructionen. Det staaer nemlig foran Nominativ. 1) I Spørgsmaal: say you so? siger De saa? — did you strike him? slog De ham? 2) Med Ordet nor,

ikke heller: nor had I any reason to suspect him, heller ikke havde jeg nogen Grund at mistænke ham. 3) Dnsfningsviis: may you be happy! gid De blive lykkelig! long live the Prince! længe leve Prindsen! 4) Naar if, dersom, udelades: were I in your place, var jeg i Deres Sted. 5) Med de Verba, sige, svare, gienstvare, i Midten af Perioden: you are too young laid, answered he, De er for ung, sagde, svarede han. 6) Med Verba neutra eller som ingen Casus styre, samt med Verba passiva, naar der foregaaer et af de Adverbia: here, her; there, der; hence, herfra; thence, derfra; then, saa, da; thus, saaledes; f. Ex. here have I stood waiting for you since ten o' clock, her har jeg staaet og ventet paa Dem siden Kloffen ti; then comes the joyful day, saa kommer den glædelige Dag; thence springs the source of all my sorrows, deraf udspringer Kilden til alle mine Sorger; thus was fulfilled the prediction, saaledes blev Spaadommen opfyldt. NB. Dog bør der egentlig staae: the prediction was fulfilled.

Verbernes Styrelse.

De allerfleste styre, ligesom i Dansken, deres Substantiv. uden videre; men nogle afvige ved at tilsoie Præposition. of og with, hvor der ingen staae i vort Sprog, som: to admit of, at an-

tage; to approve of, at billige; dog bruges disse ogsaa uden Præposit. Ligeledes siges: acquainted with, berette, giøre bekendt med; meet with, møde; present with, forære; reproach with, bebreide, og trust with, betroe.

Anmærkninger.

Avow, tilstaae, bekiende: grant, allow, tilstaae, forunde. He openly avows it, han tilstaaer det aabenbare. She granted my request, hun tilstod min Begiering. My father allows me so much a month, min Fader tilstaaer mig saameget om Maanedens.

Beat, slaae, prygle; strike, slaae, banke. We shall beat the enemy, vi skulle slaae Fienden. Can you strike fire? kan De slaae Ild? The clock has struck two, Kloffen er staaet to.

Bear, bære, føre, taale; carry, bære, føre; wear, bære, have paa. We shall all of us bear arms, vi skulle alle bære Vaaben. I cannot bear this affliction any longer, jeg kan ikke bære den Sorg længer. He cannot carry such a weight, han kan ikke bære saadan en Vægt. How long will you still wear that old coat? hvort længe vil De endnu bære den gamle Kiøle?

Man siger: to carry one's point, at drive sin Sag igennem.

Become, grow, blive til; be, blive, være; abide, blive ved, holde sig til; stay, remain, blive, forblive. He is become rich by his uncle's death, han er bleven rig ved hans Morbroders Død. She will grow angry with you, hun vil blive vred paa Dem. I shall be undone if you insist on it, jeg skal blive ødelagt, dersom De trænger paa det. You must abide by the agreement, De maa blive ved Kontrakten. We cannot stay here any longer, vi kunne ikke blive her længere. Will you remain here? vil De blive her? -

Ask, beg, bede; desire, bede, anmode; pray, bede, meest til Gud; want, bede, forlange. To ask a favour, at bede om en Gunst. I beg leave to inform the Publick, jeg beder om Tilladelse at underrette Publikum. She desired me to write to him, hun bad mig om at skrive ham til. Let us pray God to avert this danger, lad os bede Gud at afvende denne Fare. He wanted me to come again, han bad mig at komme igjen.

Man siger: let me beg of you, maa jeg bede Dem?

Call, kalde; call on eller at, komme til en eller ens, tale en til: will you call on me to morrow? vil De komme til mig i Morgen? I have called two times at Mr. B's., but have not found him at home, jeg har været to Gange henno til Hr. B's., men ikke fundet ham hjemme.

Can, kan (om Evne); may, kan, maa; understand, kunne, forstaae. Can you lift it from the ground? kan De løfte det fra Jorden? You may go when you please, De kan gaae naar De behager. She understands english, hun kan Engelsk.

Deny, egentlig nægte, ikke tilstaae; refuse, nægte, afslaae. He denies having had any share in it, han nægter at have haft nogen Andeel i det. How can you refuse her such a trifle? hvor kan De nægte hende saadan en Smaaating?

Do, gjøre (det tydste thun); make, gjøre, meest med Hænderne (det tydste machen). Do me this service, gjør mig denne Tjeneste. Let us make peace, lad os gjøre Fred.

Have done, være færdig, have afgjort.

Have you done writing? har De affretvet? that won't do, det lader sig ikke gjøre, eller, det vil ikke gjøre det.

Eat, spise, æde; dine, spise til Middag; sup, spise til Aften.

Man siger: we have dined upon, supped upon such a thing, vi have spist det og den Ting. I staid dinner, supper, jeg blev til Middags, til Aftens.

Drive, fiøre, styre Hestene; ride, køre, øge. He must first learn to drive, han maa først lære at fiøre. I was on horseback and

the others were riding in their coaches, jeg var til Hest, og de andre kjørte i deres Bogne.

Enter, gaae ind, bruges vel med Proposition. into, men sættes meget ofte uden samme. To enter into ordors, at indtræde i den geistlige Stand; as soon as she entered the room, saasnart at hun indtraadde i Værelset.

Equal, ligne, være lige med; resemble, ligne, være liig. For to be equally respected, you must equal him in merits, for at være lige agtet, maa De ligne ham i Fortienester. The younger brother does not at all resemble the older, den yngre Broder ligner slet ikke den ældre.

Expect, vente, forvente; wait for, vente, vie paa; wait on, opvarte.

When do you expect your parents? naar venter De Deres Forældre? Here we have stood waiting for him half an hour, her have vi staaet og ventet paa ham en halv Time. I shall wait on Count A. to morrow morning, jeg skal opvarte Grev A. i Morgen tidlig.

Fence, sægte, for Spøg; fight, sægte, for Alvor. Have you learnt to fence? har De lært at sægte? I shall fight him for the insult he has offered me, jeg skal sægte (slaaes) med ham for den Fornærmelse han har budt mig.

Follow, følge (efter); attend, accompany, følge, ledsage. Walk before, I shall follow, gaae foran, jeg skal følge. We attend-

ed them to the play, vi fulgte dem til Komædien.

Gain, vinde, opnaae (Forbeel); win, vinde, seire, indtage. You shall gain nothing by it, De skal ikke vinde noget ved det. How much did you win last night? hvormeget vandt De i Gaar Aftes? he won her heart, han vandt hendes Hjerte.

To gain, og to win upon, betyde begge, at vinde, indtage; men gain upon er i en anden Bemærkning, at vinde ind paa, naae, som: after an hour's chace we began to gain upon her, and at six o' clock we came up with her, efter en Times Jagt begyndte vi at vinde ind paa Skibet, og Klof. 6 indhentebe vi det.

Get, faae; receive, faae, annamme. He has got an employment, han har faaet en Tjeneste; we have received intelligence from London, vi have faaet Efterretning fra London. Get bruges ellers i en Mængde Talemaader, og kan i mange udtrykkes ved vort danske Verb., slippe, komme, som: one cannot get at her, man kan ikke slippe til hende; I got up this morning at five o' clock, jeg slap (kom) op i Morges Klof. 5.

Get by heart, lære uden ad.

Man siger: get you gone! på eder!

De Engelske bruge desuden ofte Supinum af dette Verb. blot til at betegne en Besiddelse, og

hvor det i Danſken ſlet ikke kunde betyde noget, ſom: have you got a knife about you? har De en Kniv hos Dem? she has got fine black eyes, hun har herlige ſorte Dine.

Go, gaae, reise (tage); walk, gaae, vandre. She is gone into the country, hun er taget paa Landet; my brother is gone abroad; min Broder er reift udenlands; she walks better than moſt ladies, hun gaaet bedre end de fleſte Fruentimmer; they walk together every day, de gaae ſammen hver Dag; walk in, ſom (gaae) ind.

To be going, at ville til, være færdig, bruges om alle nær foreſtaaende Handlinger, ſom: she was going to faint, hun var færdig at beſvime.

To go about, bære ſig ad. I don't know how I ſhall go about it, jeg veed ikke hvordan jeg ſkal bære mig ad med det.

To go down, ſvarer til vort, tage ud til, ſom: let us go down to Fredensborg, lad os tage ud til F.

Man ſiger go on, bliv ved.

Happen, chance, hænde, ſlumpe, træffe ſig. Diſſe to Verba bruges gemreentlig ſom neutral, med den ſtyrende Perſon, iſtedet for at være imperſonal., ſom i Danſken: I happened one day to meet with him in the King's garden, det traf ſig jeg mødte ham en Dag i Kongens

Gaenge; if ſhe ſhould chance to be there, derſom det ſkulde træffe hun var der.

Hurt, ſkade, forurette, giſte Skade paa; damage, ſkade, beſkadige. It muſt greatly hurt his credit, det maa meget ſkade hans Kredit; what do I care for his threats? he cannot hurt me, hvad bryder jeg mig om hans Trudſler? han kan ikke ſkade mig; the ſhip was much damaged by the laſt ſtorm, Skibet blev meget beſkadiget ved den ſidſte Storm.

Man ſiger: what ails you, eller what is the matter with you, hvad ſkæder, fattes Dem? it does not ſignify, det ſkæder, ſiger intet.

Ordet Skade, udtrykkes ellers ved: pity, Unſ; harm, Fortrød (Unde); hurt, Stød, og damage, Beſkadigelse, ſom: it is a pity (eller blot pity), I did not know that y...erday, det er Skade (ilde), jeg ikke vidſte det i Gaar; the dog does no harm, Hunden gjør ingen Skade; did it get any hurt? ſik det nogen Skade? the damage is very conſiderable, Skaden er meget betydelig.

Hear, høre; liſten, høre, anſøre; underſtand, høre, erfare; we could hear the cannonading very diſtinctly, vi kunne høre Kanonaden meget tydelig; he would liſten to no reaſons, han vilde ingen Grunde høre; I underſtand he intends to marry, jeg hører han agter at giſte ſig.

Help, hjælpe. Nobody will help him, ingen vil hjælpe ham.

Help og forbear betyde ellers, unblade, bare sig, og det følgende Verb. sættes da gemeentlig i Gerund., som: he could not help observing, han kunde ikke unblade at anmærke; she could not forbear crying at this sight, hun kunde ikke bare sig for at græde ved dette Syn.

Help betyder ogsaa, lægge for, betiene ved Bordet, som: help yourselves Gentlemen, tag for Dem selv, mine Herrer; may I help you to some soup? maa jeg give Dem en Skæfuld Suppe?

Man siger: I cannot help it, jeg kan ikke gjøre for det.

Hold, egentlig holde, have fat paa; keep, holde, beholde, underholde. He trembled in such a manner, that he could hardly hold the pen, han stælvende saaledes, at han kunde neppe holde Pennen; you may depend upon it, he will keep his word, De kan forlade Dem paa, han vil holde sit Ord; he keeps a very good house, han holder et meget godt Huus.

Hold forth, betyder at holde en Tale.

Man siger: that does not always hold good (true), det staaer ikke altid fast.

Inform, acquaint, melde, berette; carry up one's name, anmelde en; send up one's name, lade sig anmelde.

In my next letter I shall acquaint you with (inform you of), all the particulars, i mit næste Brev skal jeg melde Dem alle Omstændighederne; have you sent up your name? er De bleven anmeldt?

Last, vare, vedvare; to be long, vare, tøve.

These troubles will still last long, disse Uroligheder ville endnu vare længe; he is so long in coming, det varer saalænge inden han kommer.

Learn, lære selv; teach, lære andre.

He has learnt english of me, at the same time he taught me german, han har lært Engelsk af mig, paa samme Tid han lærte mig Tydsk.

Lend, laane andre; borrow, laane, borge. Will you lend me this small sum? vil De laane mig denne liden Sum? I would with all my heart, but I have been under the necessity of borrowing money myself, jeg vilde meget gjerne, men jeg har været nødsaget at laane Penge selv.

Let, lade, naar det siges med et Slags Eiegyldighed; suffer, lade, tillade.

Cause, have, lade, bidrage til; det første egentlig om betydelige Ting; det sidste om mindre vigtige.

Let him say what he will, lad ham sige hvad han vil; let them take it, lad dem tage det.

Man siger: let it alone, lad det være, (ror det ikke); she suffered herself to be persuaded to go along with, hun lod sig overtale at gaae med; we suffered them to enter, vi lode dem gaae ind; he caused the house to be built, han lod Huset bygge; I had it made last week, jeg lod det gjøre i forrige Uge.

Make, udtrykker ogsaa lade, naar det er det samme som, at faae til: I made him take horse directly in order to pursue him, jeg lod ham stige til Hest strax for at forfølge ham.

Like, lide, synes om, luffer, lide, taale.

Nobody likes him, intet Menneſſe ligger ham; they suffered shipwreck on the coast of Sweden, de leed Skibbrud paa Kysten af Sverrig; you have no notion of what I have suffered since that time, De har intet Begreb om hvad jeg har lidt siden den Tid.

Man siger: I had like to forget it, jeg havde nær glemt det; he was like to die, han var nær ved at døe, havde nær døet.

Live, leve, boe, tiene.

She cannot possibly live long, hun kan umulig leve længe: where do you live? hvor boer De? he has lived with us these ten years, han har tiend hos os i ti Aar.

Live on, leve af: he has nothing to live on, han har intet at leve af.

Man siger: he lives up to his income, han forbruger sin hele Indkomſt.

Lose, tabe, miste; drop, eller let fall, tabe, lade falde.

He lost his whole fortune by this accident, han tabte sin hele Formue ved dette Tilfælde; you dropt, let fall a card, De tabte et Kaart.

Mean, mene, forstaae; think, mene, tænke.

What do you mean by this? hvad mener De dermed? is it this you mean? er det denne De mener? what does he think of that matter? hvad mener han om det Sag?

Man siger: I know what you would be at, jeg veed hvad De mener.

Mind, agte, ændse; intend, agte, have i Sinde.

If you will not mind my advice, you must take the consequences, dersom De ikke vil agte mit Raad, maa De sinde Dem i Følgerne; he intends to go away one of these days, han agter at reise bort en af disse Dage.

Man siger: never mind, De skal ikke bryde Dem om det.

Play, spille; om Instrumenter bruges on; om andre Slags Spil, at.

His sister plays very well on the harpsichord, hans Søster spiller meget godt paa Claveer; shall we play at Ombre or at Whist? skal vi spille i Hombre eller Whist?

Play for, spille om: what shall we play for? hvad skal vi spille om?

Man bruger ellers gjerne Ordet, perform, naar der tales om Musik, for at udtrykke spille, som: do you perform on any instrument? spiller de paa noget Instrument?

Man siger baade: play og serve one a trick, spille En et Puds.

Please, behage, finde Behag i; chuse, behage, skiotte om.

Sit down if you please, sæt Dem ned om De behager; she does not please him, hun behager ham ikke; do you chuse a cup of tea? behager De en Kop The?

Put, sætte; set, sætte, egentlig fremstille. Begge bruges i en stor Mængde Talemaader og ofte meget lignende, skøndt det sidste gjerne mere figurlig.

Put the glass there, sæt Glasset der; I put him in fear, jeg sætte ham i Frygt; you have not let that thing in its proper light, De har ikke sat den Ting i sit rette Lys; who is to let the song in music? hvo skal sætte Sangen i Musik? I will not let my hand to it, jeg vil ikke sætte min Haand under det.

Remember, erindre, huske selv; remind, put in mind of, erindre om, huske andre paa.

Now he is grown rich, he does not remember his old friends, nu han er bleven rig, erindrer han ikke mere sine gamle Venner; don't forget to remind him (put him in

mind) of his promise, glem ikke at erindre ham om sit Lovte.

Man siger venstabelig: remember me to him, hilts ham fra mig.

Salute, hilse: give, present one's compliments, hilse fra.

Did not you see that Mr. A. saluted you? saae De ikke at Hr. A. hilsede Dem? when you write to her again, don't forget to give her my compliments, naar De skriver hende til igjen, saa glem ikke at hilse hende fra mig.

Say, sige; tell, sige, fortælle.

Did he say any thing to you about this affair? sagde han noget til Dem om denne Sag? — yes, he told me what steps he had taken, ja, han sagde mig hvad Skridt han havde giort.

Man siger: I will tell you what? veed De hvad?

See, see; look, see, ansee.

We see his wisdom in his works, vi see hans Wiisdom i hans Værker? I did not look that way, jeg saae ikke den Wei.

Look after, see efter, passe paa; look at, see paa: look for, see om; look on, ansee; look out of, see ud af, og look out for, see sig om efter.

Let her look after the child, lad hende see efter Barnet; it is not worth looking at, det er ikke værdt at see paa; what do you look

for? hvad seer De om? I look on you as my friend, jeg anseer Dem som min Ven; she looked out of the window as I passed by, hun saae ud af Vinduet som jeg gik forbi; he must look out for another lodging, han maatte see sig om efter et andet Værelse.

Look betyder ogsaa, see ud, have Udseende, som: she looks much better now than she did before her marriage, hun seer meget bedre ud nu end hun gjorde førend hendes Giftermaal.

Seem, synes, lade som; appear, synes, forekomme: egentlig det første om hvad blot synes, og det sidste om hvad der virkelig forekommer saaledes; dog bruges ogsaa seem i denne Betydning.

She is not that angel she seems to be, hun er ikke den Engel hun synes at være; the company seemed to be satisfied, Selskabet syntes at være fornøiet; at least it appeared so to me, i det mindste syntes det mig saa.

Serve, tjene; avail, tjene, nytte.

It may serve for an excuse, det kan tjene til en Undskyldning; it will avail nothing, det vil ikke tjene til noget.

Man siger: nothing else would serve his turn, der var ham intet andet tilpas; what am I the better for that? hvad nytter det mig?

Keep silence, eller remain silent, tie. Dette Verb. kan ikke udtrykkes med eet Ord.

Every body kept silence, hvert Menneſte taug; when he saw, that all remained silent, da han saae alle taug.

Spare, spare, egentlig skaane; save, spare, spænde.

He spared neither sex nor age, han sparede hverken Køn eller Alder; it is too late to spare when the bottom is bare, det er for sildt at spare, naar man seer Bunden; a penny saved is a penny got, hvad der er sparet er fortient.

Spare, betyder ogsaa at faae tilovers, samt at overlade, som: we have some to spare, vi have nogle tilovers; can you spare me an hour? kan De overlade mig en Time?

Speak, tale; talk; tale, rettere snaffe.

I spoke with him yesterday, jeg talte med ham i Gaar; we won't talk any more of this matter, vi ville ikke snaffe mere om den Ting; the historians talk much of this event, Historieſkriverne tale meget om denne Begivenhed.

Speak betyder ogsaa, forkynde, tilkiendgive, som: his mien speaks him a Gentleman, hans Udseende giver tilkiende, han er en Kavaleer.

Travel, reise, omfring; depart, reise, afreise; go to, reise til.

They have travelled all over the world, de have reist hele Verden om; he departed yesterday, han reiste i Gaar; she is gone to Paris, hun er reist til Paris.

Set out, begive sig paa Reisen, som: we shall set out to morrow morning, vi skal tage affed i Morgen tidlig.

Turn, vende sig, bruges ikke Reciproc. paa Engelsk, som: she now turned to her sister, nu vendte hun sig til sin Søster.

Turn betyder ogsaa, blive til, som: after, having been a scholar and a merchant, he at last turned soldier, efterat have været Student og Kjøbmand blev han tilsidst Soldat.

Man siger: turn one's back upon one, vende Nyggen til En.

Use, bruge; men mere almindelig, make use of.

I don't use it, jeg bruger det ikke; he makes no use of it, han bruger det ikke.

Bruge, behøve, udtrykkes ved want, som: do you want the knife? bruger De Kniven? — No, I don't want it, nei, jeg bruger den ikke.

Use betyder almindelig, pleie, som: he uses to go there every night, han pleier at gaae der hver Aften.

Want, mangle, fattes, feile; fail, mangle, feile, forsømme; ail, feile, skade.

I shall lend you what money you want, jeg skal laane Dem hvad Penge De mangler; don't fail to give him my compliments, mangl ikke at hilse ham fra mig; I shall not fail, jeg skal ikke feile; what ails your eye? hvad feiler Deres Øie?

Man siger: there is one dollar wanting, der fattes en Daler; what is the matter with you? hvad fattes Dem?

Nogle samlede Anmærkninger om Tiden.

This morning, i Morges, i Formiddags. This evening, eller to night, i Aften. This afternoon, i Eftermiddag. This night, i Nat.

To day, i Dag. To morrow, i Morgen. After to morrow, over Morgen. Yesterday, i Gaar. The day before yesterday, i Forgaaers. To morrow morning, i Morgen tidlig. To morrow night, i Morgen Aften. Yesterday morning, i Gaar Morges. Last night, i Gaar Aftes. The last night, i Gaar Nat.

In the morning, om Morgenen, eller Formiddagen (thi forenoon bruges stelden). In the evening, om Aftenen. In the afternoon, om Eftermiddagen. At noon, om Middagen. At midnight, om Midnat. About midnight, henimod Midnat.

The other day, forleden Dag. Of late, eller lately, for nylig. Of old, forbum. In days of yore, i gamle Dage. Time out of mind, siden Krilbs Tid. Now a days, nu omstunder.

Last week, forrige Uge. Last year, i Fior. This year, i Aar. Next year, ab Aare.

Every other day, eller every two days, hver anden Dag.

Every three months, hvert Tjerdning = År.
Every other year, hvert andet År. One
year with the other, eet År i det andet.

An hour, ont Timen. A day, om Da-
gen. A month, om Maaneden. A year, om
Året.

By the hour, Timevis. By the day,
Dagvis. By the month, Maanedsvís. By
the year, Årvis.

In the day time, eller by day, om Da-
gen. In the night time, eller by night, ont
Natten. At broad day light, ved hvi lys Dag.

Day by day, Dag for Dag. Day after
day, een Dag efter en anden.

This day sennight (severnigh) eller
eight days, i Dag 8 Dage, eller i Dag er det
8 Dage. Within a sennight, forend, inden
8 Dage. To morrow fortnight, i Morgen i 4
Dage. Next monday three weeks, paa Man-
dag 3 uger. Thursday was eight days, i
Torsdags 8 Dage. Next wednesday it will
be a month, paa Onsdag bliver det en Maaned.

In an hour, om eller i en Time. In a
few days, om, i nogle faa Dage. A month
hence, om en Maaned. In one hour, i eet
Time.

Meanwhile, imidlertid. A while ago, i
en Stund siden. Long ago, for længe siden.
Even now, lige nu. Just now, just nu.

Early, tidlig. Late, síde. Betimes,
Tids nok.

Time enough, tidlig nok. The soonest
possible, det allerførteste. At latest, at farthest,
i det seneste. The sooner the better, jo før jo
beller. With the soonest, med det første. By
and by, ret paa Timen.

At daybreak, eller break of day, ved
Dagbrækningen.

At sunrise, sunset, ved Solens Op- og
Næggang.

In the spring, om Foraaret. In sum-
mer, om Sommeren. In autumn, om Hø-
sten. In winter, om Vinteren. In the fall,
om Efteraaret.

Monday, eller on Mondays, om Mand-
agen ic. On Monday, paa Mandag. Next
Monday, næste Mandag. Last Monday, i
Mandags.

In the month of January, i Januari
Maaned, eller in January, i Januari.

Om Datum siges: what day of the month
is this? hvad skrive vi i Dag? — It is the 16th.
of May, vi skrive den 16de Maj. Copenhagen
the 1st. of June, eller June the 1st., Kiben-
havn den 1ste Juni.

Om Festerne: at easter, om Paaske, til Paaske. At whitfuntide, til Pinzedag. At midsumraer, til St. Hansdag. At michaelmas, til Mikkelødag. At christmas, til Juul.

Om den forgangne Tid siges ago, for, som: two days ago, for to Dage siden.

Om den tilkommende bruges for, for, som: he goes there for a couple of days, han tager derhen for et Par Dage.

It is two o' clock, Kloffen er to.

About two o' clock, henimod Kloff. to.

It is near two o' clock, Kloff. er nær to.

At two o' clock, Kloff. 2.

It is one quarter, half an hour, three quarters past one, Kloff. er 1, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ til to.

It is going to strike two, it is upon the stroke of two, den er paa Slaget af to.

It struck two but just now, den slog nyssens 2.

It has struck two o' clock, den er slaaet 2.

The clock has struck two, Kloff. har slaaet 2.

What is it o' clock? hvad er Kloffen?

It is going to two, den gaaer til 2.

It is past two, den er over 2.

It wants ten minutes of two, den fattes ti Minuter i 2.

Forkortninger af Ord, som forekomme i Engelsk.

Man finder meget ofte Imperfect. og Supin. Endelse paa ed, affortet til blot d med foregaende Apostroph, som: lov'd for loved.

Eigeledes bliver ofte, især i Poesi, en Vocal opslugt i Midten eller Enden af Ordet, og en Apostroph sat i Stedet, som: In some still ev'ning, i nogen stille Aften, (for evening). Th'impatient courser, den utaalmodige Løber ic. Timorous, frygtsom, for timorous.

De øvrige meest brugelige Forkortelser i daglig Tale ere:

An't, istedet for and it, am not? are not? og det; er jeg ikke? ere ikke?

Ben't, for be not, vær ikke.

'Bove, — above, oven paa.

Can't, — can not, kan ikke.

Couldn't, — could not, kunde ikke.

Don't, — do not, gjør ikke.

D'ye, — do ye eller you? gjør I?

E'en, — even, endogsaa.

E'er, — ever, nogensinde.

'Em, — them, dem.

E're, — before, førend.

Ev'ry, — every, enhver.

Ga', — gave, gav.

'Gainst, — against, imod.

Gi' me, — give me, giv mig.
 Han't, — have not, har iffe.
 Heark'e, — heark you, her S!
 He'd, — he had, he would, han hadde,

vilde.

He'll, — he will, han vil.
 Here's, — here is, her er.
 He's, — he is, han er.
 I'd, — I had, I would, jeg hadde, vilde.
 I'll, — I will, jeg vil.
 I'm, I am, jeg er.
 Isn't, — Is not, er iffe.
 It's, — It is, det er.
 I've, — I have, jeg har.
 Let's, — let us, lad os.
 Let'm, — let them, lad dem.
 Makes'em, — makes them, gior dem.
 Mayn't, — may not, maa iffe.
 Ne'er, — never, aldrig.
 N't, — not, iffe.
 O', — of, af, om.
 On't, — on it, derpaa.
 'Pothecary, — apothecary, Apotheker.
 'Scaped, — escaped, undgif.
 Shan't, for shall not, skal iffe.
 She'd, — she would, hun vilde.
 Shou'd, — should, skulde.
 'Squire, — Esquire, Junfer.
 'Stead, — instead, iftedet.
 That's, — that is, det er.

They're, — they are, de ere.

'Till, — untill, indtill.

'Tis, — it is, det er.

Tho', — though, endffiondt.

Thou'rt, — thou art, du er.

Thou'dst, — thou hadst, wouldst, du

hadde, vilde.

Thou'lt, — thou wilt, du vil.

Thro', — through, igiennem.

'Twas, — it was, det var.

'Twixt, — betwixt, imellem.

Upo', — upon, paa.

Wa'n't, — was not, var iffe.

We'll, — we will, vi ville.

We're, — we are, vi ere.

Who's, — who is, hvo er.

Wi'me, — with me, med mig.

Won't, — will not, vil iffe.

Wou'd, — would, vilde.

Wou'dn't, — would not, vilde iffe.

Y', — ye, S.

You'd, — you would, S vilde.

You'll, — you will, S vil.

You're, — you are, S er.

Man vilde endnu bemærke følgende:

Acct, for account, Regning.

Bp. — Bishop, Biskop.

Bart. — Baronet, Baronet.

D. — Duke, Hertug.

D. — Doctor, Doctor.

E. — Earl, Greve.
 Esq. eller Esqr. — Esquire, Junfer,
 Herremand.
 Excy. — Excellency, Excellenz.
 Gentl. — Gentleman, Herre, Kavaleer.
 Honble. — Honourable, Velbaaren.
 Kg. — King, Konge.
 Kut. — Knight, Ridder.
 Lap. — Ladyship, Deres Naade.
 Ld. — Lord, Fjord.
 Ldp. — Lordship, Fjordskab.
 Mr. — Master, Herre.
 Mrs. — Mistress, Fru, Madame.
 Ms. — Miss, Fomfrue, Frosen.
 Mty. — Majesty, Majestæt.
 Pd. — paid, betalt.
 Pr. — Prince, Prinds.
 Qu. — Queen, Dronning.
 Rec. — Received, annammet.
 Rt. Honble. — Right Honourable,
 Høvelbaaren.
 Revd. — Reverend, Velærværdig.
 Sd. — said, bemeldte.
 Servt. for servant, Tiener, Tienerinde.
 Sr. — Sir, min Herre.
 St. — Saint, Helgen, hellig.
 Wr. — Worship, Velbyrdighed.
 Viz. — to wit, nemlig.
 Yr. — your, eders, Deres.
 Da th fordrum skrives omfrent som et y, brue

ges endnu dette Bogstav til at udtrykke følgende
 Forkortninger:

Ye. ym. yn. yt. for the, them, then,
 that.

§ Pengesøger skrives: L. pounds, Pund;
 S. shillings, Skilling (Rigsörter); d. pence,
 Styvere; q. farthings, Halvskilling; efter det
 Latinske: Liberæ; solidi; denarii; quadrantes.
 § Vægt betegnes Pund ved lb.

De almindeligste Forkortninger eller Dimi-
 nutiva af Døbe-Navne ere:

Bat, Bartholemew.	Frank, Francis.
Ben, Benjamin.	Harriet, Henriette.
Befs, Bet, Bet-) Elifa- ly, Betty,) beth.	Harry, Henry.
Biddy, Bridget (Bir- gitta.)	Jack, John, (Hans, Johan).
Bill, Billy, William, (Wilhelm).	Jemmy, James, (Ja- cob).
Bob, Robert.	Jerry, Jeremy.
Chris, Christian.	Jenny, Jane, (Johan- ne.)
Cis, Cicely.	Joe, Joseph.
Dan, Daniel.	Kate, Catherine.
Davy, David.	Kit, Christopher.
Dick, Dicky, Richard.	Mat, Matthew.
Dolly, Dorothy.	Molly, Mary.
Ellic, Alexander.	Nab, Abigail.
Fanny, Francis (Fran- cisca).	Nancy, Nanny, Anne. Nat, Nathaniel.

Ned, Edward.	Sophy, Sophia.
Nel, Nelly, Eleanor.	Suky, Susannah.
Nic, Nicholas.	Tim, Timothy.
Patty, Martha.	Tom, Tommy, Thomas.
Peggy, Margaret.	
Polly, Mary.	Tony, Anthony.
Robin, Robert.	Wat, Walter.
Sally, Sarah.	Will, William.
Sam, Samuel.	Zach, Zachary.

Brevskrivning.

Stilen maae nærme sig meget til Talen, og
altsaa være naturlig. Iser maa undgaaes saadanne Mellemfætter, hvorved Personen stilles langt fra sit Verb., hvilket vi bruge saameget i vore Breve; s. Ex.: Da jeg, formedelst Veiens Støtthed ikke ankam hertil ic. Enten maa jeg, staae ved ikke ankam, som: as thro' the badness of the roads, I did not reach this place till &c., eller ogsaa: not having reached this place, thro' the badness of the roads, till &c. Gerundium bruges nemlig meget hyppig, hvor Meningen begynder med da, saasom ic. Tilgeledes ogsaa med fotegaende Præposition; men i øvrigt kan man temmelig rette sig efter Danske.

Overskrixt.	Underskrixt.
Til den kongelige Familie.	
Sir! eller, May it please Your Majesty!	To the King; eller, To the King's most Excellent Majesty.
Sir! eller, May it please Your Royal Highness!	To His Royal Highness.
Madam! eller, May it please Your Royal Highness!	To Her Royal Highness.

De saaledes til andre efter deres Rang:

Sir! eller Madam!	To His, (Her) Highness
	To His, (Her) most Serene Highness.

Til en engelsk Hertug, Marquis eller Viscount:

My Lord Duke!	To His Grace N. N. Duke of N.
I Brevet: Your Grace.	
My Lord Marquis!	To the most Noble N. N. Marquis of N. N.
Your Lordship.	
My Lord!	To the Rt. Hon. N. N. Lord Viscount N.
Your Lordship.	

Damerne have Titel efter deres Mands Rang, som: My Lady! Your Grace; Your Ladyship.

Dattrene af den høieste Adels betitles: Ladies, og Rt. Honble; de af ringere: Ladies, og Honble.

Egentlig er det kun den ældste Søn af den høie Adels, som tilkommer Titelen af Lord og Rt. Hon; men den gives dog til alle Sønnerne af Hertuger og Marquiser, samt til den ældste Søn af en Earl.

Derimod ere de yngste Sønner af en Earl, Viscount og Baron, stiede: Honourable og ere Esquires, som:

Sir! To the Hon. N. N.
Esqr.

Til Parlamentet.

Overhuset.

My Lords! To the Rt. Hon.
May it please Your The Lords Spiritual
Lordships! and Temporal in Par-
liament assembled.

Underhuset.

Gentlemen! To the Hon.
May it please Your The Knights, Citi-
Honours. zens, and Burgesses,
in Parliament as-
sembled.

Til den høie Geistlighed.

My Lord! To the most Reverend
Your Grace. Father in God, N.
My Lord! N., Lord Archbi-
Your Lordship. shop of N.
To the Rt. Rev. Father
in God, N. N. Lord
Bp. of N.

Alle de andre betitles: -

Rev. Sir! eller Doctor! To the Rev. N. N. &c.

Gesandtere betitles Excellency, føregaaende deres øvrige Rang og Betænkelse.

Right Honourable svarer altsaa til vort, Høie og Velbaarne, og gives kun Personer af høieste Rang.

Honourable tillægges dem af den næste, og svarer omtrent til vort, Høivelbaarne.

Right Worshipful og Worshipful, eller Your Worship, stemme overeens med vort, Velbaarne, Velbyrdige, Velbaarenhed, og Velbyrdighed.

Titelen, Esquire, gives nu i Udskriften paa Breve ogsaa til Folk af de ubetitlede Middelklasser. Man sætter nemlig Personens Døbe-Navn først saaledes:

To N. N.

Esqr.

Admiraler, som ikke ere Lorder, betitles Honourable; men til Oberster skrives almindes

lig blot: **To Colonel N. N.**; og saaledes have de ringere Offiserer ligeledes deres Embeds Navn foran deres eget, som: **To Major N. N.**

Naar altsaa ikke Rangen udfordrer Over-
skriften eller Titelen: **My Lord**, eller **My Lady**,
er den altid til enkelte Personer: **Sir!** eller **Ma-
dam!** og til flere: **Gentlemen!** eller **Ladies!**
mine Herrer! **mine Damer!**

NB. Kæbmænd skrive undertiden til flere
i Comp.: **Sirs**, eller **Srs**.

Man ville bemærke, at Ordet, **Gentleman**,
betyder ikke allene en Herre, Kavaleer eller Person
af god Familie, men ogsaa en Mand af Lustend
og Opdragelse, som: **tho' a Nobleman**, **he did
not behave like a Gentleman**, **fiandt** **Udels-
mand**, opførte han sig ikke som en Mand af Be-
vemaade.

S Titale betyder **Sir**, **min Herre**, og **Ma-
dam**, **Madam**, **Frue**, **Frøken**, **Jomfrue**; men
tilføies Navnet, siges: **Master**, **Missris**, **Miss**
N. N., som er Udtalen af **Mr.**, **Mrs.** og **Mrs.**

Ugylte Fruentimmer af en fremmelig Alder,
samt ellers andre af de lavere Klasser, benævnes li-
geledes ofte: **Missris**, hvilket da svarer omtrent
til **Nameselle**.

Naar **Sir** staer foran et Døbe-Navn, be-
tegnes derved, at Personen er Ridder eller Baro-
net, som: **Sir John N. N.**

Lil alle, som ikke ere af de ringeste Haand-
værker eller Klasser, skrives **Sir!** eller **Madam!**
og uden paa, **To Mr. Mrs. Ms. N. N.**

Disse derimod kaldes: **Master** og **Mistress**,
som: **To Master N. N. shoemaker**, til **Mester
N. N. Skoemager**.

To, til, udelades ofte mellem Bekjendtere,
og skrives blot: **Mr. N. N.**

Stedet, hvor Brevet hensesendes, betegnes al-
mindelig ved, at, i, paa; om London bruges
meest **in**. Stundum udelukkes Præposit. og Ste-
det blot anføres, som: at **Copenhagen**, eller
Copenhagen.

Man skriver ikke **franco**, men: **paid**, be-
talt; eller dersom til et vist Sted: **paid to**, be-
talt til **ic**.

Lifsendes nogen et Brev, for at tilfilies Bed-
kommende, sættes under Udskriften: **To the care
of Mr. N. N.**; eller: **To Mr. N. N. to be
delivered**, eller **forwarded to Mr. N. N.**

Slutningen af et Brev maa overlades enhver
eget Skjønnende. Underskriften til Høiere eller
Fremmede: **Sir!** **Your most obedient and
most humble servant**; eller: **most obedient,
humble servant** Imellem Bekjendtere: **most
obliged and most humbly servt.**; **most faith-
ful, humbly servt.**; **most affectionate friend
and servt.**

Diogenes Laërtius: Lives of the Philosophers.

Diogenes to Phoenomachus, relating his interview with Alexander the Great.

Whilst I was sitting in my tub, stitching and gluing of books, Alexander, the son of Philip, came and stood between me and the sun. As soon as I perceived myself hindered from working, for want of light, I cast up my eyes, and both saw and knew the cause of it. He stretching forth his right hand, called me by my name, and asked me if I knew him. I told him I did, and that he was an invincible youth, whose power was equal to that of the Gods; however, quoth I to him, you do ill to occasion this eclipse. What eclipse? answered he. What, replied I, but the interposing of your dark body between me and the sun. You jest, Diogenes, said he. How do I jest, quoth I, when I am as much interrupted in my business by your presence, as if Apollo had really left our hemisphere.

Now since you are able to do me no good, pursued I, you will do well to leave me. How, answered he, is Alexander able to do you no good? Not in the least, quoth I, I have nothing to lose, and therefore it were fruitless for his phalanx to move this way. But, continued he, you are poor, and in that respect I may serve you. How am I poor, replied I? How argued he, but in being a beggar, and wanting every thing. Want of money, Alexander, proceeded I, is no poverty, neither is it a sin to beg, but rather to engross all, and thirst after every thing as you do. A little will suffice me; this tub, that fountain, these herbs and roots, and even those skins that cover me, which nobody will contend with me for, whilst neither earth nor sea being able to satisfy you, your next expedition must be against heaven, which, how heinous an offence that is to attempt, Homer has described you at large. Having backed this

with several other reasons, the mighty Monarch blushed, and turning to some of his companions, told them: that had he not been Alexander, he could have wished to have been Diogenes. Afterwards using many arguments to get me along with him, and finding them to no purpose, he almost left me before I were willing he should. Farewell.

Virtue under Affliction.

For blessings ever wait on virtuous deeds:
And tho' a late — a sure reward succeeds.

I have more than once had occasion to mention a noble saying of Seneca the philosopher: That a virtuous man struggling with misfortunes, and rising above them, is an object, on which the Gods themselves may look down with delight. I shall therefore set before my readers a scene of this kind of distress in private life for the speculation of this day.

An eminent citizen, who had lived in good fashion and credit, was, by a train of accidents, and by an unavoidable perplexity in his affairs, reduced to a low condition. There is a modesty usually attending faultless poverty, which made him rather chuse to reduce his manner of living to his present circumstances, than solicit his friends in order to support the show of an estate, when the substance was gone. His wife, who was a woman of sense and virtue, behaved herself on this occasion with uncommon decency, and never appeared so amiable in his eyes as now. Instead of upbraiding him with the ample fortune, she had refused for his sake, she redoubled all the instances of her affection, while her husband was continually pouring out his heart to her in complaints, that he had ruined the best woman in the world. He sometimes came home at a time when she did not expect him, and surpris'd her in tears,

which she endeavoured to conceal, and always put on an air of cheerfulness to receive him. To lessen their expence, their eldest daughter, whom I shall call Amanda, was sent into the country, to the house of an honest farmer, who had married a servant of the family. This young woman was apprehensive of the ruin, which was approaching, and had privately engaged a friend in the neighbourhood, to give her an account of what passed from time to time in her father's affairs. Amanda was in the bloom of her youth and beauty, when the Lord of the manor, who often called in at the farmer's house as he followed his country sports, fell passionately in love with her. He was a man of great generosity, but, from a loose education, had contracted a hearty aversion to marriage. He therefore entertained a design upon Amanda's virtue, which at present he thought fit to keep private. The innocent creature, who never

suspected his intentions, was pleased with his person; and having observed his growing passion for her, hoped by so advantageous a match, she might quickly be in a capacity of supporting her impoverished parents. One day as he called to see her, he found her in tears over a letter she had just received from her friend, which gave an account, that her father had lately been stripped of every thing by an execution. The lover, who with some difficulty found out the cause of her grief, took this occasion to make her a proposal. It is impossible to express Amanda's confusion, when she found his pretensions were not honourable. She was now deserted of all her hopes; had no power to speak; but rushing from him in the utmost disturbance, locked herself up in her chamber. He immediately dispatched a messenger to her father with the following letter:

Sir!

I have heard of your misfortune, and have offered your daughter, if she will live with me, to settle on her four hundred pounds a year, and to lay down the sum, for which you are now distressed. I will be so ingenuous as to tell you, that I do not intend marriage. But if you are wise, you will use your authority with her not to be too nice, when she has an opportunity of saving you and your family, and of making herself happy. I am &c.

This letter came to the hands of Amanda's mother; she opened and read it with great surprise and concern. She did not think it proper to explain herself to the messenger, but desiring him to call again the next morning, she wrote to her daughter as follows:

Dearest child!

Your father and I have just now received a letter from a gentleman, who pretends

love to you, with a proposal, that insults our misfortunes, and would throw us to a lower degree of misery than any thing which is come upon us. How could this barbarous man think, that the tenderness of parents would be tempted to supply their wants, by giving up the best of children to infamy and ruin? it is a mean and cruel artifice, to make this proposal at a time, when he thinks our necessities must compel us to any thing; but we will not eat the bread of shame; and therefore we charge thee not to think of us, but to avoid the snare which is laid for thy virtue. Beware of pitying us; it is not so bad as you have perhaps been told. All things will yet be well, and I shall write my child better news.

I have been interrupted: I knew not how I was moved to say things would mend. As I was going out, I was startled by a noise of one that knocked at the door, and has

brought us an unexpected supply of a debt which had long been owing. Oh! I will now tell thee all. These some days I have lived almost without any support, having conveyed what little money I could raise to your poor father. Thou wilt weep to think where his is; yet be assured he will be soon at liberty. That cruel letter would have broken his heart, but I have concealed it from him. I have no companion at present but little Fanny, who stands watching my looks as I write, and is crying for her sister. She says, she is sure you are not well, having discovered that my present trouble is about you. But do not think, that I would thus repeat my sorrows to grieve thee: no, it is only to intreat thee not to make them insupportable, by adding what would be worse than all. Let us bear cheerfully an affliction, which we have not brought upon ourselves, and remember there is a power, who can better deliver us out of it, than

by the loss of thy innocence. Heaven preserve my dear child!

Thy affectionate mother

The messenger, notwithstanding he promised to deliver this letter to Amanda, carried it first to his master, who, he imagined, would be glad to have an opportunity of giving it into her hands himself. His master was impatient to know the success of his proposal; therefore broke open the letter privately to see the contents. He was not a little moved at so true a picture of virtue in distress; but at the same time was infinitely surprised to find his offers rejected. However he resolved not to suppress the letter, but carefully sealed it up again, and carried it to Amanda. All his endeavours to see her were in vain, till she was assured he brought a letter from her mother. He would not part with it, but upon condition that she should read it without leaving the room. While she was perusing it, he fixed his eyes on her face

with the deepest attention; Her concern gave a new softness to her beauty, and when she burst into tears, he could no longer refrain from bearing a part in her sorrow, and telling her, that he too had read the letter, and was resolved to make reparation for having been the occasion of it. My readers will not be displeas'd to see the second epistle, which he now wrote to Amanda's mother.

Madam!

I am full of shame, and I will never forgive myself, if I have not your pardon for what I lately wrote. It was far from my intention to add trouble to the afflicted; nor could any thing but my being a stranger to you, have betrayed me into a fault, for which, if I live, I shall endeavour to make you amends as a son. You cannot be unhappy while Amanda is your daughter; nor shall be, if any thing can prevent it, which is in the power of

M dam,

Your

most obedient, humble servant,

This letter he sent by his steward, and soon after went up to the town himself, to compleat the generous act he had now resolv'd on. By his friendship and assistance Amanda's father was quickly in a condition of retrieving his perplexed affairs. To conclude, he married Amanda, and enjoyed the double satisfaction of having restored a worthy family to their former prosperity, and of making himself happy by an alliance to their virtues.

On the Force of Affection.

Tears of compassion are nature's marks to know an honest heart by.

A young gentleman and a lady of ancient and honourable houses in Cornwall, had from their childhood entertained for each other a generous and noble passion, which had been long oppos'd by their friends, by reason of the inequality of their fortunes; but their constancy to each other, and obedience

to those on whom they depended, wrought so much on their relations, that these celebrated lovers were at length joined in marriage. Soon after the nuptials, the bridegroom was obliged to go into a foreign country, to take care of a considerable fortune, which was left him by a relation, and came very opportunely to improve their moderate circumstances. They received the congratulations of all the country on this occasion; and I remember it was a common sentence in every one's mouth, „you see how faithful love is rewarded.“

He took this agreeable voyage, and sent home every post fresh accounts of his success in his affairs abroad; but at last, though he designed to return with the next ship, he lamented in his letters, that business would detain him some time longer from home, because he would give himself the pleasure of an unexpected arrival.

The young lady, after the heat of the day, walked every day on the sea-shore, near which she lived, with a familiar friend, her husband's kinswoman, and diverted herself, with what objects they met with there, or upon discourse of the future methods of life, in the happy change of their circumstances. They stood one evening on the shore together in a perfect tranquillity, observing the setting of the sun; the calm face of the deep, and the silent heaving of the waves, which gently rolled towards them, and broke at their feet, when at a distance her kinswoman saw something float on the water, which she fancied was a chest; and with a smile told her, she saw it first, and if it came ashore full of jewels, she had a right to it. They both fixed their eyes upon it, and entertained themselves with the subject of the wreck, the cousin still asserting her right; but promising if it was a prize, to give her a very rich coral for her child, of

which she was then big, provided she might be godmother. Their mirth soon abated, when they observed, upon the nearer approach, that it was a human body. The young lady, who had a heart naturally filled with pity and compassion, made many melancholy reflections on the occasion. Who knows, said she, but this man may be the only hope and heir of a wealthy house, the darling of indulgent parents, who are now in impertinent mirth, and pleasing themselves with the thoughts of offering him a bride, they have got ready for him? Or, may he not be the master of a family that wholly depended on his life? There may, for ought we know, be half a dozen fatherless children and a tender wife, now exposed to poverty by his death. What pleasure might he have promised himself in the different welcomes, he was to have from her and them? but let us go away; it is a dreadful sight! The best office we can do is to take care, that the poor

man, whoever he is, may be decently buried. She turned away, when a wave threw the carcase on the shore. The kinswoman immediately shrieked out, oh my cousin! and fell upon the ground. The unhappy wife went to help her friend, when she saw her own husband at her feet, and dropt into a swoon upon the body. An old woman, who had been the gentleman's nurse, came out about this time to call the ladies in to supper, and found her child, as she always called him, dead on the shore, her mistress and kinswoman both lying dead by him. Her loud lamentations and calling her young master to life, soon awakened the friend from her trance; but the wife was gone for ever.

When the family and neighbourhood got together round the bodies, no one asked any question, but the objects before them told the story.

Incidents of this nature are the more moving, when they are drawn by persons concerned in the catastrophe, notwithstanding they are often oppressed beyond the power of giving them in a distinct light; except, we gather their sorrow from their inability to speak it.

I have two original letters written both on the same day, which seem to me exquisite in their different kinds. The occasion was this: A gentleman who had courted a most agreeable young woman and won her heart, obtained also the consent of her father, to whom she was an only child. The old man had a fancy, that they should be married in the same church, where he was himself, in a village in Westmoreland, and made them set out while he was laid up with the gout at London. The bridegroom took only his man, and the bride her maid along with. They had the most agreeable journey imaginable to the place of marriage; from

whence the bridegroom writ the following letter to his wife's father:

Sir!

March 18th. 1671.

„After a very pleasant journey hither, we are preparing for the happy hour in which I am to be your son. I assure you, the bride carries it in the eye of the vicar who married you, much beyond her mother; though he says, your open sleeves, pantaloons and shoulder-knot, made a much better shew than the finical dress I am in. However I am contented to be the second fine man this village ever saw, and shall make it very merry before night, because I shall write myself from thence

Your most dutiful son,

T. D.

„The bride gives her duty, and is as handsome as an angel. — I am the happiest man breathing.“

The villagers were assembled about the church, and the happy couple took a walk in a private garden. The bridegroom's man knew his master would leave the place on a sudden after the wedding, and seeing him draw his pistols the night before, took this opportunity to go into the chamber and charge them. Upon their return from the garden, they went into that room, and after a little fond raillery on the subject of their courtship, the lover took up a pistol, which he knew he had unloaded the night before, and presenting it to her, said with the most graceful air, whilst she looked pleased with his agreeable flattery, now Madam, repent of all those cruelties you have been guilty of to me; consider before you die, how often you have made a poor wretch freeze under your casement; you shall die, you tyrant, you shall die with all those instruments of death and destruction about you; with that enchanting smile, those killing

Jacob Christian Forman
 Wisløshaven d. 1 Maj 1808.

Denne Bog tilhører Forman
 den som tager den er en Tyv.

Jacob Christian Forman
 Wisløshaven

1808